

Veto

Leuven Studentenweekblad
 Jaargang 16, '88-'89
 Nr. 1, dd. 28 augustus 1989
 ISSN: 0773-5162
 Wekelijks

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
 Verantw. Uitg.: Walter Pauli
 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
 ☎ 016/22.44.38
 Verschijnt niet van juni tot augustus

Massage

Onze KUL heeft vanaf dit jaar een aula met standing: voorverwarmede klapzeteltes, douches voor de heren professoren, en uiteraard een massagesalon. Logisch dus dat dit summum van De Somer-verering enkel bestemd is voor de faculteiten met standing. In het verleden, toen ze het nog moesten stellen met zoiets simpels als MSI 03.18, hebben zij immers bewezen hoe properjes ze een lokaal kunnen houden. Onze toekomstige managers en rechters zullen niet zo onbeschaamd zijn hun voeten te vege aan een som van 120 miljoen. Dat kan van pakweg de germanisten niet gezegd worden, zoals u kan merken op p. 17.

Pa

Nu iedereen je toch overspoelt met goeie raad over hoe je je studies moet betalen, hier de échte gouden tip: Beurzen. Ze hebben het immers allemaal. Alleen zal niemand het zo openlijk durven zeggen, natuurlijk. Tenzij om te bewijzen hoe knap ze het hele zaakje hebben opgelicht. Of omdat ze Devenijns heten. Daarom nu in Veto de volledige lijst met namen van beursstudenten, en hoeveel hun pa echt verdient. En wel op p. 27.

Gezondheid

Nu iedereen je toch overspoelt met goeie raad over hoe je je studies moet aanpakken, hier de échte gouden tip: Anabole Steroiden, Captagon, catovit, Pope, allemaal dope. Dat, en een gezonde voeding natuurlijk, anders kan je het nu al op je buik schrijven. Ze doen het immers allemaal. Alleen zal niemand het zo openlijk durven zeggen, natuurlijk. Want dan kom je in Veto. En wel op p. 9.

Representatief

Nu iedereen je toch overspoelt met goeie raad over hoe je je studies moet aanpakken en betalen, hier de échte gouden tip: Loko. Om jou te vertegenwoordigen zoeken ze daar immers nog vrijgestelden. Interessante, verantwoordelijke jobs die bovendien nog wel betaalt zijn. Krira, Sora, Spora, Kura, Isol, Veto en de tandem Polle-Benoot: het zijn begrippen in ons dagelijks studentenleven. Waarom jij niet? Lees snel onze vakatures op p. 19 en p. 21.

Bruno Verbergt over zijn Klapstuk

“Diep in mijn hart vind ik dat ik juist zit”

Van 1 tot 25 oktober gaat in Leuven de vierde editie van het Klapstuk-dansfestival door. Naast hernemingen zoals 'Mikrokosmos' van De Keersmaeker en 'New Demons' van Lock, staan er vijf creaties voor het Klapstuk en vijf Belgische premières op het programma. Het tweejaarlijkse festival lijkt hiermee op weg om een vaste waarde te worden, wat wel door het kennerspubliek zal worden toegejuicht. Dans is echter een weinig toegankelijke kunstvorm, en we vroegen ons dan ook af of zo'n gekoncentreerde programmatie ook buiten de kleine groep van echte dansliefhebbers voldoende interesse kan opwekken. Veto sprak met artistiek directeur Bruno Verbergt over inhoud en achtergronden van zijn Klapstuk.

Veto: Voor nogal wat mensen is dans de elitaire van alle kunstvormen. Hoe probeert een organisatie als het Klapstuk daaraan te verhelpen?

Verbergt: «Ik denk niet dat dans elitair is in de heel negatieve betekenis van slechts toegankelijk voor een kleine groep. Dans is in de jaren tachtig één van de kunstvormen die het meest opgang heeft gemaakt, wat mogelijk was dankzij een meer open kijkhouding van het publiek. Vanuit die beschouwing staat het Klapstuk in het teken van het publiek.»

«Demokratisering en het publiek maken van de dans liggen niet in het vervlakken van de voorstelling, maar in het toegankelijk maken ervan. Dat betekent een laag prijsbeleid. De eenheidsprijs van de voorstellingen buiten de stadsschouwburg is met stuccaard 250 fr. Wees ervan overtuigd dat we met onze prijzen alle andere culturele instellingen in België en daarbuiten kloppen.»

Veto: Het Klapstuk is onder andere gegroeid uit het Stuc en heeft nog altijd met studenten te maken. Spreekt het

festival nog aan bij de studenten of komt er eerder een publiek van kunstliefhebbers van heinde en verre afzakken?

Verbergt: «Misschien komt er vijf procent publieke belangstelling van buitenaf, maar het is ontegensprekelijk zo dat het een festival is dat hier aanslaat, bij dit publiek. Ik had het eerder over het belang van het publiek. Wel, Klapstuk 89 is een ode aan het Leuvense publiek, dat bij artiesten een zeer goede reputatie heeft. Men herinnert zich vaak het Stuc omdat er een reactie is van een bijzonder geïnteresseerd publiek, zonder dat het publiek daarom altijd zou bestaan uit echte kunstkenner. In Parijs en zelfs in Brussel vind je zelden die spontaniteit, maar veel vaker een wat hatelijk sfeertje, wat men ook wel *elitair* noemt. Hier zijn de reacties veel direkter, veel oprechter ook.»

Veto: Als je een publiek wil bereiken heb je promotiemateriaal nodig. In het verleden is al vaker gebleken dat jullie materiaal niet meteen aanslaat.

Verbergt: «Er is een affiche en een programmaboekje, dat ook algemene informatie bevat. Behalve dat wordt op

verschillende plaatsen een video getoond die gerealiseerd werd door Walter Verdin.»

«De drie belangrijkste woorden op de affiche zijn Publikum, Privat, Publikum. Ze verwijzen naar Immanuel Kant, die één van de eersten was om te schrijven dat het toegankelijk maken van een gedachte voor een zo groot mogelijk publiek moreel hoogstaander is dan het privaat houden ervan. Die gedachte was inspirerend voor het festival.»

Veto: Het Klapstuk-programmaboek, dat je onrechtstreeks ook als een promotie-element kunt zien, onderscheidt zich nogal eens door zijn bibliofiele karakter, zijn moeilijkdoenerij en het gefilosofeer dat alleen maar voor kenners toegankelijk is.

Verbergt: «Het is dit jaar zeker geen bibliofiele uitgave. Het wordt een map op A2-formaat waarin foto's komen die door de choreografen uitgekozen werden. Er komen elf foto's, evenveel als er choreografen komen. Als tekst komen er alleen gegevens over de voorstellingen in, geen uitleg over de foto's. Het aantal exemplaren ligt nog niet definitief vast. De prijs is wel vastgesteld op 400 fr. Dat is toch niet veel voor elf foto's op posterformaat? Bovendien is het een mooie herinnering aan het Klapstuk.»

Veto: Bij de voorstellingen werden twee jaar geleden de zogenaamde 'conversation pieces' georganiseerd. Komen er nu ook weer zulke gesprekken?

Verbergt: «We hebben ontmoetingen met Ariejan Kortweg gepland. Hij is dansrecensent bij de Volkskrant en

volg op p. 15 ▶

(Foto Koen Hendricks)

Acco verlaat solidariteitsprincipe

Als idealisten managers worden

Aan de Tienestraat 134 staan in het begin van de maand september doorgaans lange rijen aanschuivende studenten. Zowat half Leuven ondergaat gelaten het soms urenlange gedrum: in de bewuste winkel - Acco - wacht immers het stapeltje kursussen waar iedereen het een akademiejaar lang mee moet stellen. De kans is echter niet denkbeeldig dat die rijen in de toekomst gaan uitdunnen. Binnen Acco is men immers duchtig aan het sleutelen aan de kursusprijs. De laatste beslissing, die dateert van juli 1989, betekent zelfs een drastische verhoging van de prijs voor de kursussen van kleinere richtingen. Voor hen wordt Acco duurder, en nog geen klein beetje ook.

Acco is enkele tientallen jaren geleden ontstaan uit de kursusedienst van de toenmalige studentenbeweging (zie kader). Dit aparte verleden van het bedrijf brengt met zich mee dat Acco niet zomaar te vergelijken valt met boeken- en papierwinkels als Club, Reekmans, Standaard Boekhandel of Peeters. Dat zijn allemaal voorbeelden van de 'klassieke' handelszaak, waar naastige middenstanders hun koopwaar aanbieden aan de klanten. Het opvallende aan Acco is, dat de meeste klanten - de studenten dus - tegelijk de eigenaar van het bedrijf zijn. Bijna iedere klant is immers aandeelhouder.

Solidarnosch

Acco ('Academisch Coöperatief') is, zoals de naam het aangeeft, een coöperatieve vennootschap. Iedere student koopt een aandeel, dat nu 750 fr kost, en is meteen een échte aandeelhouder. Het 'dividend' van het aandeel krijgt de klant-aandeel-

houder uitbetaald in de vorm van een speciale korting van 15 à 20% op alle produkten. Door het feit dat Acco het grootste deel van de Leuvense kursussen uitgeeft, nemen de meeste studenten meteen zo'n aandeel. De korting bij één enkele aanschaf van nieuwe kursussen compenseert immers onmiddellijk de uitgave van het Acco-aandeel.

Op het gebied van kursussen is het steeds de stelregel geweest dat alle kursussen dezelfde bladprijzen hebben, ongeacht de oplage. Of je nu in de dichtbevolkte eerste kandidatuur Toegepaste Economische Wetenschappen zit, dan wel Musiekologie volgt, als je naar Acco stapt, merk je het verschil niet. Dit solidariteitsprincipe is de basis van Acco. Iedereen betaalt evenveel voor een kursusbiljet. Vanzelfsprekend kan Acco die gemeenschappelijke kursusprijzen drukken als er veel grote oplagen in het hele kursussenpakket van Acco zitten. Een kleine oplage kost in verhouding

immers meer: de vaste kosten zijn identiek, maar er worden veel minder exemplaren van verkocht.

Konkurrentie

Nu heeft Acco geen monopolie in het Leuvense: er zijn nog andere drukkers en uitgeverijen, er zijn de verschillende kursusediensten (zie een ander artikel), en er is de Universitaire Pers, een uitgeverij die uiterst nauw gelieerd is aan de Universiteit. De relatie tussen Acco en de drie soorten 'konkurrenten' is steeds verschillend. Tussen Acco en al die 'gewone' uitgeverijen speelt de vrije markt. Zij hebben onderling dus geen overeenkomsten, maar konkurreren elkaar om hetzelfde marktsegment. Met de Universitaire Pers ligt dat een beetje anders.

Waar Acco immers het meer 'demokratische' deel van de uitgaven voor haar rekening neemt, verzorgt de Universitaire Pers doorgaans de meer prestigieuze publicaties. De laatste tijd is de Universitaire Pers echter plannen aan het maken om haar aktierrein uit te breiden in de richting van de 'kursussektor'. Zij zouden dit niet doen op de traditionele manier zoals we die bij Acco kennen, maar wel door het uitgeven van - duurder - 'handboeken'. Voor Acco betekent zo'n tweede uitgever binnen de KU Leuven een -

volg op p. 3 ▶

fotofolio

kunstposters, kaarten & fotografie

4 ZWART-WIT PASFOTO'S

125,-

VAN 15/9 TOT 31/10

DIESTSESTRAAT 82 - LEUVEN

**BIJ HET
GEMEENTEKREDIET
WETEN WE
WAT HET IS
JONG TE ZIJN.**

HET GEMEENTEKREDIET
HEEFT EEN SPECIALE BROCHURE VOOR STUDENTEN

Om deze te bekomen is het voldoende deze strook terug te sturen naar
het Gemeentekrediet - Pachecolaan 44 - P 8/9 - 1000 Brussel.

Naam:

Voornaam: Leeftijd:

Straat: Nr:

Woonplaats:

DIRK DESMET

S P O R T A R T I K E L E N

Tervuursevest 104 Leuven

☎ 016/22.96.21

ALLE MERKEN

- 10% korting voor studenten

Onze vluchten :

	→	←	CONNECTIONS
LONDON	1.890	3.790	
MILANO	3.170	6.340	
ROMA	3.780	7.560	
ATHENS	6.980	9.490	
MONTREAL	9.510	12.360	
CAIRO	—	15.170	
MIAMI	9.430	18.850	Internationale
TORONTO	11.380	15.560	jongeren- en
SAN FRANCISCO/			studentenreisorganisatie
LOS ANGELES	12.190	23.110	
MEXICO	15.730	31.450	
RIO	16.550	32.220	

Info en reserveringen (ook telefonisch)

1000 BRUSSEL, Kolenmarktstraat 13 02/512.50.60 - 02/512.82.57
 2000 ANTWERPEN, Korte Koepoortstraat 13 03/225.31.61
 9000 GENT, Nederkouter 120 091/23.90.20

music-center

Diestsestr. 179
3000 Leuven
016/22.62.87

Alle muziekinstrumenten en benodigdheden

ACCO

(Foto Roel Rutten)

Acco

4 vervolg van p. 1

nieuwe concurrent. Want hoewel er geen enkele structurele band bestaat, is Acco overduidelijk historisch én praktisch verbonden aan de KUL.

De laatste tijd is er dus één en ander aan het veranderen in het Leuvense kursuslandschap. Acco ziet vaak aantrekkelijke (want grote) kursussen naar de kursUSDiensten afvloeien, en steeds meer profen willen een percentage ekstra verdienen door hun cursus in 'handboekvorm' bij een gewone uitgeverij uit te geven. Op die laatste modetrend is echter ook door Acco reeds ingespeeld. Sinds enkele jaren worden verschillende kursussen op een kleiner formaat uitgegeven. Dat het uit zo'n omdingen veel moeilijker studeren is, weegt blijkbaar veel minder hard door dan bepaalde commerciële argumenten.

Konsternatie

Totaal onverwacht zorgde de laatste Raad van Bestuur van Acco voor een bijzonder onaangename verrassing. Hubert van Slambrouck, de directeur van de uitgeverij, had een nieuw voorstel uitgewerkt voor de kursusverkoop. Op dit moment bedraagt de kursusprijs bij Acco 1,60 fr. per blad voor ingebonden kursussen, en 1,36 fr. voor losse bladen. Van Slambrouck stelde voor om, indien de zet- en auteurskosten te hoog zouden oplopen, de prijs te verhogen tot maximum 2,50 fr. voor ingebonden, en 2,12 fr. voor de losse exemplaren. Dit

voorstel van Van Slambrouck zorgde echter voor de nodige konsternatie, omdat deze maatregel enkel zou gelden voor kursussen met een oplage van minder dan 300 exemplaren. Grotere oplagen zouden hiervan bespaard blijven. Dit betekent echter dat het solidariteitsprincipe dat altijd aan de basis van Acco heeft gelegen, zomaar opgeheven wordt.

Van Slambrouck probeerde de studentenfakultie te paaien door enkele drogedrengen uit zijn mouw te schudden, die zouden moeten aantonen dat prijsverhogingen nog niet onmiddellijk in het verschiep liggen. De profen zouden bijvoorbeeld, om de prijs konstant te houden, hun auteursvergoeding laten vallen, of bijvoorbeeld hun kursussen minder mogen wijzigen. Als een cursus waarvan jaarlijks zo'n vijftig exemplaren over de Acco-toonbank gaan, meer dan zes jaar onveranderd blijft, worden ervan per slot van rekening ook driehonderd exemplaren verkocht. Een andere manier om de prijs konstant te houden zou er tenslotte in bestaan om een ingebonden cursus op losse bladen uit te geven.

De studenten waren bijzonder ongelukkig met zijn voorstel. Ten eerste - en vervult het belangrijkste - is het principiële bezwaar: volgens hen mag er niet geraakt worden aan het solidariteitsprincipe. Iedere student is gelijk, iedereen betaalt evenveel voor zijn aandeel, en de kursussen moeten dus niet voor de ene een stuk duurder worden dan voor de andere. Dit voorstel betekent trouwens een serieuze meerkost voor de studenten van kleinere richtingen: een cursus van

200 bladzijden zou tot 152 fr. meer kunnen kosten. Tel de extra-onkosten maar eens op die je bij een volledig studie-pakket zou mogen neertellen...

Die argumenten zijn echter niet meer dan een aantal gemakkelijkt te ontcrachten smoezen. Zo lijkt het nogal onwaarschijnlijk dat een prof van zijn auteursrechten gaat afzien, enkel om zijn studenten te pleziëren. De academici die geen auteursvergoedingen wensen, vragen die meestal nu ook al niet. Ze beschouwen de uitgave van een deegelijke syllabus als een gewoon onderdeel van hun onderwijsopdracht. Ook de argumenten om ofwel de kursussen minder snel te vernieuwen of op losse bladen te verkopen zijn niet goed te praten. Kursussen die verplicht ettelijke jaren moeten meegaan zonder de minste wijziging, lopen het risico op wetenschappelijk gebied nauwelijks up-to-date te zijn. Terwijl Acco in het verleden, naast de prijs, steeds de kwaliteit van de kursussen hoog in haar vaandel voerde. Eenzelfde kwaliteitsverlies maken we ook mee bij de noodoplossing "om dan maar op losse bladen over te schakelen". Wij appreciëren juist enorm de stevige kwaliteit van de gebonden Acco-kursussen. Losse bladen lopen immers - bij ons tenminste - steeds het risico binnen de kortste keren de grootst mogelijke janboel te worden. Bovendien is het een merkwaardige verdraaiing van de werkelijkheid om een pak losse bladen aan dezelfde prijs als een ingebonden cursus te verkopen. Wij vinden dat een prijsverhoging van 0,24 frank per bladzijde. Om ons voorbeeld van een cursus van tweehonderd bladzij-

den te hernemen: die kost 48 frank duurder.

De gang van zaken op die Raad van Bestuur was ook merkwaardig. Alleen de studenten bleven hun protest tot het einde volhouden. De oud-studenten stemden in, zwegen, of gaven na een tijd hun bezwaren op. Zij de oudstrijders moegestreden? Zo verklaarde oud-student en directeur-ad-interim professor Jan Bundervoet nog op 24 april in Veto: "Wij houden alleszins vast aan de solidariteitsidee waarbij studenten allemaal dezelfde prijs per kursusblad betalen, of het nu om een grote of kleine oplage gaat. Misschien is de prijs van de kursussen nu te hoog voor de beurs van de student. Maar we gaan alleszins nooit de richting uit van rendabele kursussen goedkoop te verkopen en de duurdere oplagen door de student te laten betalen." Op de bewuste Raad van Bestuur liet Bundervoet diezelfde principiële taal niet meer horen. In feite liet hij helemaal niets horen, maar beperkte zich tot een totaal stilzwijgen. Om uiteindelijk vóór de beperkte prijsstelling, en tegen het solidariteitsprincipe te stemmen. Fraai is anders.

De stemming leek ook verdacht veel op een geforceerd spelletje. Aan het begin van de vergadering wist de studentenfakultie bijvoorbeeld nog helemaal niet dat er gestemd zou moeten worden. Pas twee dagen vooraf kregen de studenten een uitnodiging die gewag maakte van een extra-agendapunt: "7. prijsaanpassingen kursussen". Geen enkel document werd bijgevoegd. Het zou in theorie zelfs om prijsdalingen kunnen gaan. Op de vergadering zelf bleek op geen enkel moment dat er al een beslissing zou genomen worden, laat staan dat men wist dat het tot een stemming zou komen.

De studentenfakultie was op het begin van de vergadering voltallig, en had toen de helft van de aanwezige stemmen. Het voorstel van Van Slambrouck zou het dus nooit gehaald hebben. Toen één student voortijdig de vergadering verliet, werd en dan toch plots gestemd. Na twee stembeurten werd het bewuste voorstel goedgekeurd met één enkele stem verschil. Dat zo'n fundamentele beleidsopvisie via zo'n achterpoortje moet goedgekeurd worden, is geen goede indicatie voor de Nieuwe Economische Politiek van Acco. Dergelijke NEP-oplossingen brengen het bedrijf in geen geval dicht bij de studenten. Als Acco zich immers niet meer profileert als een 'demokratisch' bedrijf, welke reden hebben de studenten - en dus ook de studentenbeweging - nog om Acco te zien als 'hun' winkel? Geen.

Walter Pauli

REDAKTIONNEEL

Ordinair

De Raad van Bestuur van Acco heeft beslist om de prijzen van de kursussen met een kleine oplage aan te passen. De studentenfakultie ging daarmee niet akkoord, omdat deze maatregel indruist tegen de principes van Acco. Hoewel Acco structureel geen banden heeft met de Sociale Sektor van de KUL, is er toch een nauwe inhoudelijke en historische band. Historisch, omdat Acco in de jaren '50 gesticht werd door dezelfde idealisten die Alma en de Huisvestingsdienst opstonden. Inhoudelijk, omdat ook bij Acco steeds het principe gold dat de unie voor alle jongeren betaalbaar moet zijn. Daarom werd de kursusprijs voor alle studenten zo laag mogelijk gehouden: iedereen betaalde evenveel voor een kursusblad. Zo iets heette toen juist en rechtvaardig.

Met de beslissing om enkel de prijzen van de kleinere kursussen te verhogen, stapte Acco dus af van haar voornaamste uitgangspunt. Deze beslissing kan enkel uit puur commerciële motieven verantwoord worden. Acco heeft graag wat meer geld in kas, en kiest hiervoor de weg van de minste weerstand. Wegens de concurrentie van enkele gehaalde kursUSDiensten - die zich inderdaad ook meer door zakelijke dan door sociale motieven laten leiden - durft men geen principiële kursuspolitiek meer voeren. De prijzen van de 'grote' kursussen blijven onveranderd: niet omwille van het welzijn van de studenten van die richtingen, maar uit zakelijke motieven. Tegelijk slooft men zich zogezegd uit om het op een akkoordje te gooien met diezelfde concurrentie. Ons lijkt het eerder een 'dodelijke omhelzing': op termijn wil Acco de kursUSDiensten wegdrummen. Een gezonde samenwerking, waar én Acco én kursUSDiensten de beste service voor de studenten garanderen, kan hen in feite geen barst schelen. Wat telt is het profijt voor Acco.

De studenten uit kleine studentierichtingen zijn de dupe van deze kursusoerlog. Zij hebben geen uitgebouwde kursUSDiensten die kunnen concurreren met Acco. Als 'ongevaarlijke' vragende partij voor de commercieel oninteressante kursussen, moeten zij dan ook maar betalen. Dat hiermee het basisprincipe van de studentensolidariteit wordt opgeheven, laat de direktie koud. De verdediging hiervoor is bijzonder plat: "Acco moet meegaan met zijn tijd", luidt het dan, "in 1989 is solidariteit tussen de studenten niet meer realiseerbaar". Waarmee in één klap een einde wordt gemaakt aan een uniek experiment dat meer dan dertig jaar zijn deugdzaamheid en noodzaak heeft bewezen: Acco was ooit onmisbaar voor de studenten. Uiterlijk doet Acco natuurlijk nog steeds alles om geassocieerd te worden met het begrip 'sociaal'. Als *image* is dat immers mooi meegenomen: iedere commerciële onderneming denkt aan haar beeldvorming. De realiteit is echter anders. Acco begint langzaam een ordinair papierzaak te worden.

Mocht Acco-stichter Georges Pollers nog leven, zou men dit voorstel waarschijnlijk niet eens durven indienen. Pollers is echter dood, en het lijkt er sterk op dat met hem alle idealen verdwenen zijn. Dat men geen vol jaer kon wachten om de sociale idealen door een middenstandersmentaliteit te vervangen, geeft een *visie* indruk. Je kan het vergelijken met een overledene, waarvan de familie staat te popelen om de erfstukken zo snel mogelijk voor geld te verpansen.

OOIT EEN REBELS BEDRIJF

Acco heeft een vrij ongewoon en zelfs enigszins bewogen ontstaan gekend. Vroeger - we spreken over de tijd voor de Tweede Wereldoorlog - werd het Leuvense studentenbeeld in grote mate bepaald door de zogenaamde *prins-studenten*: zonen van goedge families die een diploma moesten halen, maar waar een jaar overzitten geen drama was. Papa kon het zich toch permitteren.

Vanaf de tweede helft van de jaren '40 had België echter gediplomeerden tekort om de wederopbouw van het land te kunnen organiseren. De economie smeepte gewoon om universiteiten. Daarom begon de Belgische staat de grote middelen te gebruiken om het hoger onderwijs voor kinderen uit alle milieus open te stellen. Niet alleen de middenklasse, maar ook enkele arbeiderskinderen kwamen naar Leuven om hun studies te beginnen. Die financieel minder goedge groep had het helemaal niet zo gemakkelijk. Kort na de Tweede Wereldoorlog was er nog geen stelsel van studiebeurzen en waren er geen sociale voorzieningen voor studenten.

Tot dat nieuwe type student behoorde ook Georges - na '68 Joris - Pollers. Deze mijnwerkerszoon uit Limburg ondervond persoonlijk hoe moeilijk het was om financieel red te komen. Samen met enkele 'lotgenoten' stichtten zij in '51 een Kursusdienst. Pollers had reden te over om met dat initiatief te beginnen. Dure, veel te dure boeken waren in die tijd het gewone studiemateriaal. Als er dan al eens een syllabus gesticield werd, bedroeg het tarief doorgaans 3 fr. per bladzijde. Verget niet, we hebben het

over 1951... Hoewel enkele profen het initiatief van een Kursusdienst steunden, betekende dit experiment anderzijds ook een rechtstreeks gevaar voor de toch al niet onaanzienlijke bijverdiensten van de professoren. Sommige professoren stonden zelfs afkerig tegenover dit initiatief. Vaak werden de studentnota's in die tijd dan ook klandestien gesticield. Men zette door, en onder druk van de nieuwe organisatie daalden de kursusprijzen spectaculair.

Die nieuwe Kursusdienst kaderde in een 'maatschappelijk project', namelijk de democratisering van het onderwijs. Het was dezelfde groep 'pioniers' die, binnen de katholieke studentenkring *Universitas* van professor Dondeyne, ook nog een Huisvestingsdienst en een Studiedienst uitbouwde. Zij waren het trouwens ook die met een goedkoop studentenrestaurant startten: de Alma. Buiten Alma, dat een eigen statuut had, bundelden deze geleidingen zich samen tot de feitelijke vereniging 'Sociale Diensten'.

In 1956 werd die Sociale Diensten, zoals zoveel vrijwilligersorganisaties in die tijd, omgevormd tot een *vwz*: *vwz* Universitaire Werkgeenschap. Nog later - in 1960 - werd naar een meer aangepaste commerciële structuur gezocht. Zo ontstond het 'Academische Coöperatief' (Acco), een coöperatieve vennootschap. Alle studenten kunnen hiervan aandeelhouder worden, en de Universitaire Werkgeenschap vertegenwoordigt de individuele studentenaandelen op de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering.

Momenteel zijn er al meer dan 80 000 aandeelhouders.

Acco is geen ordinair kursUSDienst gebleven. Men ging ervan uit dat studenten in Acco alle studiemateriaal en boeken moeten kunnen vinden. Het bedrijf werd uitgebreid, en vandaag zijn er drie afdelingen: de verkoopcentrale (met kopiëdiens), de uitgeverij en de drukkerij. Bovendien heeft Acco sinds 1986 een dochteronderneming in Nederland: "Academische Uitgeverij Amerfoort BV". De eerste stappen tot multi-national zijn gezet...

Het speciale aan Acco is echter dat het als bedrijf tot hertoe nooit haar afkomst geloofheerd heeft. Acco blijft onmiskenbaar verbonden met de KUL, en vooral met haar studenten. Dit wordt perfect weerspiegeld in de Raad van Bestuur van het bedrijf, die is samengesteld uit oud-studenten en studenten. De studenten worden afgevaardigd door Sociale Raad. Op die manier zou de initiele doelstelling van Acco, namelijk een bijdrage leveren aan de democratisering van het onderwijs door aan zo goedkoop mogelijke prijzen kursusmateriaal te leveren, gewaarborgd moeten blijven.

Of dat in de toekomst nog zo gaat blijven, is zeer de vraag. Vorig jaar overleed immers (inmiddels Algemeen Directeur) Georges Pollers na een slepende ziekte. Pollers was zo'n beetje de verspersoonlijking van de democratische doelstellingen van Acco. De jongste ontwikkelingen in het bedrijf tonen aan dat niet iedereen in staat is Pollers' erfenis volledig over te nemen.

(WP)

MUNT

De discotheek van Leuven!

Café De Munt & Discotheek Samambaia - twee zaken in één.
Op di, woe, do, vrijd, zat is de munt open om 19 u; Samambaia
telkens om 21.30 u

*Op maandag, dinsdag & woensdag ook beschikbaar voor TD's,
fuiven en privé-party's*

MUNT SAMAMBAIA MUNTSTRAAT 5 LEUVEN 016/20.06.41

STUDENTEN!...

typ zelf uw thesis en volg
een cursus DAKTYLOGRAFIE
bij:

ERASMUS
Bondgenotenlaan 123
3000 LEUVEN
tel.: 016/22 24 85

- elektronische schrijfmachines
- oefenmogelijkheden
- een vaste kursusprijs, ongeacht de tijd die u er over zet
- avond- en/of dagonderwijs
- doorlopende inschrijvingen

ALKAM COPYCENTERS

☎ 016/22 20 87

COPYCENTER

PLANAFDRIJK

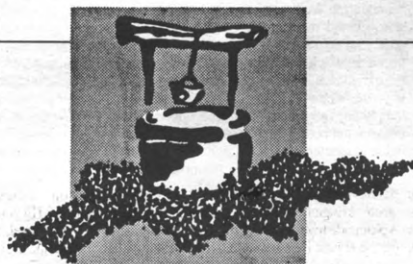

COPY

Verhuring Wagens en
Saxelwagens zonder
Chauffeur
Van Evenstraat 5,
3000 Leuven - tel. 016/23 02 58

en COPYCENTER
Naamse steenweg 67/2
3030 Heverlee - 016/22 25 19

PAPIERHANDEL
Ravenstraat 19
3000 Leuven - tel. 016/22 20 87

Vrouw Holle

NATUURVOEDING

Craenendonck 5, 3000 Leuven - tel. 016/23.67.18
open: iedere dag van 9u30-18u. zondag gesloten

EUROTRAIN

HET VOORDELIGSTE B.I.J.-BIJET VOOR DE - 26'ERS

Meer dan 3.000 bestemmingen in Europa

Enkele voorbeelden vanuit alle stations in de provincie Brabant :

	→	↔		→	↔
LUXEMBOURG	458	915	KOLN	538	1.067
AMSTERDAM	683	1.366	SCHIPHOL	640	1.279
PARIS	741	1.481	LONDON	1.628	3.256
BERLIN	2.490	4.980	ZURICH	1.690	3.223
OXFORD	1.828	3.656	MADRID	3.198	6.396
BOLZANO	2.950	5.472	FIRENZE	2.980	5.532
VENEZIA	2.904	5.380	ROMA	3.490	6.552

ALLE WINTERSPORTBESTEMMINGEN PER SPOOR AAN DE BESTE TARIEVEN.
Info: bij de CONNECTIONS' Travel shops te Brussel, Gent en Antwerpen of bij je
EUROTRAIN reisagent in de streek.

IN 1 UUR KLAAR

Dit is uniek, een minilabo ter plaatse voor maxi gemak en
100% zekerheid.

Speciale voorwaarden voor
studenten
(bij aanbieding van uw kaart)

UW FOTO'S

OP REUZE "SUPER 10" FORMAAT

Tiensestraat 6
3000 LEUVEN

ACCO

Jozef Heldens, de nieuwe directeur van Acco

"Acco is een krentenbrood"

Veto: Een ander aspect van de specifieke klantgerichtheid van Acco, is de globale korting op alle producten die aan student-aandeelhouders verleend wordt. Er is al sprake van geweest om dat te veranderen in grotere kortingen, maar dan op enkele producten.

Sinds 1 augustus staat er een nieuwe algemeen directeur aan het hoofd van het *Academische Coöperatief*, kortweg Acco. De man die de volgende jaren in het Leuvense een belangrijke stempel zal drukken op de prijs van cursussen, kopies, boeken, wetenschappelijke publicaties, papier of kantoomateriaal, heet Jozef Heldens. Heldens zal een hele kluit hebben aan *den Acco*. Na de dood van stichter en bezieler Georges Pollers in november vorig jaar, en het interimdirecteurschap van Jan Bundervoet, wordt er van Heldens verwacht dat hij een nieuwe dynamiek in Acco brengt: het klantenbestand moet de hoogte in, de werking van onder andere de kursUSDienst en de kantoorhandel moeten worden geoptimaliseerd, er moet binnen de drie jaar een nieuw onderkomen gevonden worden, de personeelsstructuur zal waarschijnlijk aangepast worden enzovoorts. Genoeg stof dus voor een interview, het eerste in zijn carrière.

Van de ongeveer 40 kandidaten die de post van algemeen directeur ambieerden, werd Heldens op 11 juli als gelukkig uitverkozen door de Raad van Bestuur van Acco. Wanneer we hem op 17 augustus in zijn kantoor in de Vesaliusstraat opzoeken, begint hij net aan zijn elfde werkdag. Hij zit dus nog volop in zijn inwerk- en inlooperperiode: kennismaken met het personeel, met de mogelijkheden en moeilijkheden van het bedrijf... Tijdens het interview is dat ook duidelijk te merken. Wanneer de vragen concreter worden, krijgen we regelmatig te horen dat het "nog te vroeg is om daarop nu al te antwoorden". Heldens probeert wel de algemene richting aan te geven die hij met het bedrijf uitwil. Het is al snel duidelijk dat hij veel professioneler, veel meer 'als manager' denkt dan zijn voorgangers. Welke invloed dat zal hebben op de sociale en democratiserende dimensie van Acco, is nog niet duidelijk. Heldens laat wel verschillende keren het woord 'sociaal' vallen, maar

dit moment is: waar willen we naartoe met Acco? Eén van mijn eerste taken ligt dan ook op het gebied van strategische planning. In functie van de doelstellingen die we uittekenen moeten we onder andere het personeelsbeleid bepalen, bepalen waar we ons gaan huisvesten, het informatiseringssysteem binnen het bedrijf uitbouwen enzovoorts.

Veto: Dat klinkt nogal abstrakt. Heeft u er al een idee van hoe u dat concreet zal invullen?

Heldens: «Ik ben nu in een periode waarin er een hoop informatie op me toekomt. Ik probeer met zoveel mogelijk mensen binnen het bedrijf te overleggen: zij weten meer van Acco dan ik er op het moment van afweert. In een tweede ronde komen dan de cijfers aan de beurt. Ik ben nooit ver van een rekenmachine verwijderd. Je kan Acco niet buiten de economische werkelijkheid zien.»

«Ik ben er ondertussen al van overtuigd dat Acco een product heeft dat gezond is en dat we bovendien op een gezonde markt zitten. Dat is een belangrijk vertrekpunt. Dat wil niet zeggen dat we alles wat we nu doen identiek zo gaan verderzetten in de toekomst. Ik wil de nadruk leggen op twee dingen: ten eerste op alle gebied kwaliteit brengen, en ten tweede zeer klantgericht werken. Bij alles wat we doen moeten we ons afvragen: wat wil de klant? Als de klanten vanaf morgen niet meer naar schrijfmachines vragen, dan heeft het geen zin je daarop te gaan toelagen. Een onderneming die zich aan die essentiële dingen houdt, vindt vanzelf producten en een manier van distributie die succes zal hebben.»

Veto: Kan je Acco eigenlijk zomaar vergelijken met eender welke andere onderneming? Acco is toch ontstaan vanuit de ideeën van democratisering van het onderwijs: men wilde de studiekosten voor studenten zo laag mogelijk houden. De taak van Acco ligt dan in het verzorgen van zo goedkoop mogelijke cursussen. Hoe wil u dat realiseren?

Heldens: «Je mag één ding niet uit het oog verliezen: wij leven in een economische realiteit. Wij kunnen ons niet veroorloven dat te negeren. Wij zullen professioneel moeten werken, want anders gaan onze producten één voor één verdwijnen, of dat nu kopies zijn, of boeken, of kantoomateriaal. Voor al onze producten is er een concurrentie. Dat betekent niet dat wij ons sociaal engagement uit het oog zouden verliezen. Maar Acco is als een krentenbrood, en als je niet oplet dan worden de krenten eruit gepikt langs alle kanten.»

«Zo moeten wij bijvoorbeeld leven met concurrentie op het gebied van wetenschappelijke uitgaven. Het is belangrijk voor een universiteit dat profielen publiceren. Uiteraard wil ik die uitgaven graag verzorgen, maar we zullen daarvoor moeten vechten.»

Veto: Wat gaat u daarvoor doen? De auteursrechten opdrijven of prestigieuze uitgaven verzorgen?

Heldens: «Die vraag komt nog te vroeg. Maar als u vraagt naar mijn fundamentele ingesteldheid dan ga ik er van uit dat

een product dat de moeite waard is, ook een bepaalde prijs heeft. Die prijs moet men betalen. Iets weggeven kan iedereen. Maar ik zie niet in waarom iemand die een kast of een tafel maakt, daarvoor betaald moet worden, en een prof die een boek schrijft niet. Het zijn niet de profen die de studenten moeten subsidiëren.»

Veto: Acco heeft zijn kursusprijs toch altijd laag kunnen houden, juist doordat onder andere de auteursrechten van profen laag waren en de uitgaven goedkoop. Als u van politiek verandert, zal het dan noodzakelijk worden om Acco te subsidiëren bijvoorbeeld? Om een sociale sektor mogelijk te maken op het gebied van voeding en huisvesting, blijft dat nodig te zijn.

Heldens: «Ik heb enkel mijn fundamentele ingesteldheid gegeven. Ik moet eerst

hij wordt toch gesubsidieerd. Volgens mij komen subsidies niet terecht waar ze terecht moeten komen. De meeste initiatieven die met behulp van subsidies zijn ontwikkeld, zijn uitgelopen op een fiasko. Denk maar aan de boterbergen en melkplassen in de Europese Gemeenschap.»

Veto: Dat is wel een erg sterke veralgemening. Gaan we dan naar een Acco waarin de marktprijs de enige richtlijn is? Tot voor kort hanteerde bijvoorbeeld Acco een eenheidsprijs per cursusblad. In juli is beslist dat die prijs hoger wordt voor oplages beneden de 300. Zo benaddeelt de toch de studenten uit de minder bevolkte richtingen.

Heldens: «Toen die beslissing genomen is, was ik nog niet aangenomen. Ik heb gehoord dat ze noodzakelijk was. Je moet er rekening mee houden dat wij geen monopoliepositie hebben. Als je de grote cursussen verliest aan de concurrentie, dan kan je de kleintjes niet meer subsidiëren. Bij de kleine oplages zeggen ze: Acco, doe maar. Maar de grote oplages, daar loert iedereen naar.»

«Onze concurrentie op dat gebied

Mouw

Heldens: «Uit de gegevens waarover ik nu beschik, kan ik niets afleiden dat Acco ertoe zou verplichten de koers van de globale korting voor aandeelhouders te verlaten. Als iets de klant niet meer aantrekt, dan stop je daar natuurlijk mee. Maar voorlopig zie ik zulke aanwijzingen niet.»

«Waar er mogelijk problemen kunnen rijzen is op het gebied van het aantrekken van kapitaal: gaan wij zo voldoende kapitaal bij elkaar kunnen brengen om de projecten die we willen realiseren ook waar te kunnen maken? Ik denk dan bijvoorbeeld aan de huisvesting van Acco. Wat valt er nu

JOZEF

De nieuwe algemeen directeur van Acco, Jozef Heldens, wordt op 24 november 51 jaar, is getrouwd, en heeft vijf kinderen. In 1961 studeerde hij af aan de Sint-Ignatius Handelshogeschool in Antwerpen (nu Ufsia) als licentiaat in de Toegepaste Economische Wetenschappen. Tot 1965 verbleef hij in Zaïre waar hij, in het kader van de Belgische technische bijstand aan Zaïre, Engels gaf in de humaniora. Van 1966 tot 1970 werkte hij bij Price Waterhouse, een belangrijke auditfirma. Daarna ging het naar Young & Rubicam (een advertising agency), eerst op het Europese hoofdkwartier in Brussel, later als financieel en administratief directeur voor de zetel Frankfurt. Wanneer zijn kinderen in België willen studeren, keert hij terug naar België als financieel en administratief directeur van Dun & Bradstreet. Sinds 1 augustus 1989 is hij algemeen directeur van Acco. □

hij verbindt dat telkens meteen met "de economische realiteit". Als we peilen naar zijn verwachtingen omtrent Acco, komt het sociale aspect wel al dadelijk ter sprake.

Heldens: «Ten eerste zijn er de sociale doelstellingen die Acco tracht te verwezenlijken en waarvoor ik het de moeite waard vind een inspanning te doen. Uit een droom van iemand in de jaren vijftig is ondertussen een bedrijf gegroeid dat tachtig mensen tewerkstelt en een omzet heeft van rond de 230 miljoen. Dat is een verantwoordelijkheid en een uitdaging die mij aanspreekt. Je moet het belang van Acco niet onderschatten. Ik heb een beetje de indruk gekregen dat de mensen binnen Acco het bedrijf wat onderschatten.»

Heldens: «Acco is nu op een punt gekomen van waaruit we een richting moeten kiezen en ons organiseren naar de toekomst. De belangrijkste vraag op

(Foto Hendrik Delagrangé)

de cijfers bekijken om me een beeld te kunnen vormen over de te volgen Accopolitiek. Ik ben wel tegen elke vorm van bescherming. Op een gezonde markt, met een gezond product en een professionele ingesteldheid hebben wij dat niet nodig. Volgens mij moet niet het product gesubsidieerd worden, maar moet de herverdeling gebeuren op het vlak van bijvoorbeeld de studiebeurzen. De producent krijgt het trouwens te gemakkelijk bij subsidies: hij kan lange tijd met een verouderd product en verouderde produktiemethodes blijven werken, want

komt van de kringkursUSDiensten van de grote kringen. Maar ik ben nog niet voldoende ingewerkt om die concurrentie nu al juist in te schatten. Hoe werken die kringen? Over welke apparatuur beschikken ze? Wie betaalt die? Om over deze hele problematiek een diepgaand standpunt te formuleren is het dus nog te vroeg. Ik zeg dus ook niet dat het

doorbreken van het principe van de eenheidsprijs onomkeerbaar is. Daarover kan in de toekomst nog gediskussieerd worden.»

dadelijk op wanneer je de winkel binnenkomt? Hij is verouderd, niet alles is even functioneel, en hij is niet altijd klantvriendelijk. Daar moeten we in de toekomst een mouw aan passen.»

«Op het moment bevinden de winkel, de kantoorhandel en de drukkerij zich in Leuven zelf. Voor de winkel zal dat uiteraard te blijven. Maar ik kan me voorstellen dat bijvoorbeeld de drukkerij naar de periferie verhuist. Dat zal uiteraard afhangen van de prijzen op de immobilienmarkt. Maar we moeten streven naar een manier om zo goedkoop en efficiënt mogelijk te produceren.»

Oxfam

uitbouwen.

Op dit ogenblik verkoopt de Oxfam-Wereldwinkel reeds 21 verschillende producten, waarvan de bananen uit Nicaragua, wijn uit Algerije en koffie de bekendste zijn. Hun producten komen uit 12 landen als Tanzania, Kaapverdië, Cuba, Vietnam, Mozambique... Oxfam is niet alleen een importeur van producten, maar organiseert ook acties. Zo is Oxfam erg actief binnen VAKA, heeft het een tektrouwen binnen de anti-apartheidsbeweging, is actief binnen het Nicaragua-komitee, 11.11.11, enz.

Wie zijn solidariteit wil tonen met de Derde Wereld en zichzelf met (h)eerlijke producten wil verwerven kan terecht in de Oxfam-Wereldwinkel-Leuven in de Tiensestraat, naast Acco. Aangezien de winkel volledig wordt gerund door vrijwilligers zijn nieuwe medewerkers natuurlijk steeds welkom.

Bon

«Dat zal uiteraard een zorgvuldige voorbereiding vergen, en die begint met de begroting van het lopende jaar. Op de lange termijn staat Acco zeker voor belangrijke investeringen. In de strategische planning die ik daarvoor wil opstellen, moet alles bespreekbaar zijn.»

Veto: Alles?

Heldens: «Alles. Er zullen waarschijnlijk konfliktituaties ontstaan, maar vanuit overleg zal Acco in de toekomst nog verder groeien. Daarin heb ik het volste vertrouwen.»

Bart Capéau
Erik Paredis
Ronny Tielen

Kunsten en Leefstijl Wetenschap en Technologie

MAANDBLAD VOOR CULTUUR EN SAMENLEVING

KULTUURLEVEN

A. van Wilderode en H. de Coninck: 'Het thuisland van de poëzie.'
De functie van intellectuelen.
Christenen tussen macht en onmacht.
Mars bij maanlicht.

EEN GREEP
UIT JAARGANG 89

K. Dobbelaere en A. Vergote: 'Godsdienst, meetbaar?'
Teveel ruimtevaart?
Groenen: niet vergrijzen.

M. Eyskens en L. Tobback: 'Uitgedaagd door Machiavelli.'
In naam van mensen met een handicap.
Perestroika en de menselijke factor.

H. van den Berghe en E. Vermeersch: 'Dilemma's van de genetica.'
De weerbarstige hedendaagse muziek.
Een concilie met protestanten.
Onze wereld door kaarten vertekend?

G. Bodifée en L. van Gerven:
'Wetenschap naar de gemeenschap, verdund of verdiept?'
Kunstenaars: de gesubsidieerde subversieven.
Artificiële intelligentie.

Rectoren R. Dillemans en L. de Meyer:
'De zorg voor onze universiteiten.'
De sponsor als tiende muze.
Christelijk fundamentalisme.
Supergeleiders,
nog steeds koudkoorts?

EEN JAARABONNEMENT
VOOR SLECHTS 980 FR.

ACHT NUMMERS
TELKENS 100 BLZ.

Een jaarabonnement van 8 nummers ? Slechts 980 fr!
Interesse? Stort op nr. 431-0600051-76
of telefoneer tijdens de kantooruren nr. 016/22.92.21.

Kultuurleven, Ravenstraat 112, 3000 Leuven.

Wereldbeeld en Politiek Religie en Ethiek

ERASMUSINSTITUUT Bondgenotenlaan 123, 3000 Leuven - 016 22.24.85

INFORMATIKA

Wie zich wil bekwalen in een van volgende seminaries dient zich **tijdig** in te schrijven:

BASIC
LOTUS
MS.DOS
D.BASE III (Deel 1)
D.BASE III (Deel 2)

De seminaries omvatten telkens 8 uur les, van 8.30 u. tot 12.30 u. en van 13.30 u. tot 17.30 u.

Vraag vrijblijvend inlichtingen!

't muziekdoosje

Diestsestraat 51 A (wandelstraat)
Leuven
☎ 016/22.29.66

Grote keuze:

- Compact Discs
- Fonoplaten
- Cassettes
- Singles

10% KORTING
op alle aankopen bij afdeling van deze boom
(geeldig t/m 31/10/1989)

LOVANIAM

Tennis - Squash - Petanque
Bridge - Hockey

Galgbergenstraat 41
3000 Leuven

Negen openlucht tennisterreinen in gemalen baksteen. Waarvan drie met verlichting. • Drie openlucht tennisterreinen in kunstgras, zelfs in de winter bespeelbaar, en onmiddellijk aanpasbaar aan de vereisten van andere sporten (o.a.) hockey. • Een hal met drie tennisterreinen in greensat en twee squashbanen. • Twee petanquespelen. • Ruime parkeermogelijkheden. Dus: een familiale tennis- en squashclub voor liefhebbers en competitie spelers. • Een befaamde tennisschool geleid door bekende leraars. • Mini-tennisschool vanaf 6 jaar. • Tennisstages van elk niveau, zowel voor jongeren als voor volwassenen. • Tennis, toernooien, ontmoetingen en interclubs.

Speciale voorwaarden voor studenten
Alle inlichtingen: tel. 016/23.56.58

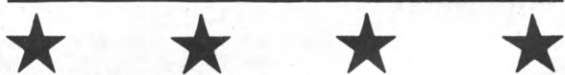
JOKER
TOERISME

Specialist in Kreatief en Voordelig Reizen!

Avontuurlijke reizen, Expedities en Rondritten met Joker-begeleider - Skivakanties (individueel of in groep) - Verblijfsvakanties - Stedentrips
Voordelige Bus-, Boot- en Vliegtuigtickets - "Plan-it-Yourself" pakketten - Speciale prijzen voor Studie- en andere Groepsreizen.

JOKER TIENSTRAAT 193 3000 LEUVEN 016/22.65.50

C A F E

OUDE MARKT 41 3000 LEUVEN

BLOKKEN Deze wuffies hebben een volledige vierde zit maar ze twifelen niet.

(Foto Koen Hendrickx)

Acco versus kursusediensten

De concurrenten

Acco probeert zoveel mogelijk kantoomateriaal aan te bieden aan haar klanten. Hoewel er ook pocketkalkulators, labjassen, het Nederlands-Italiaans Zakwoordenboek van Prisma tot zelfs de albums van Hagar of van Vasco worden verkocht, staat Acco bij de grote (studenten)publiek toch vooral bekend om zijn kursussen. Alleen daarom maakt Acco begin oktober een heuse stormloop mee, alleen daarom zijn wij allen aandeelhouder geworden. Logisch dus dat Acco niets moet hebben van kapers op de kursusedienstmarkt. Hoe studentvriendelijk Acco haar imago ook wil uitbouwen, het zijn vooral de kursusediensten van de fakulteitskringen waarmee het bedrijf in een concurrentiestrijd verwikkeld is. Een strijd, waarin Acco niet direct aan het langste eind trekt.

Het principe van eender welke uitgave – van de Streekkrant, Eco's Slinger van Foucault tot een Inleiding in de Algemene Metafysika toe – is krek hetzelfde: probeer zoveel mogelijk exemplaren aan de man te brengen. Voor kursussen is dat vaak nogal problematisch. De oplage daarvan is niet afhankelijk van het commerciële talent van Acco, maar wel van het aantal studenten dat een bepaalde richting volgt. Acco heeft dus de verkoop van haar meest bekende produkt niet helemaal zelf in de hand, maar is voor een goed stuk afhankelijk van externe factoren als de toekomstmogelijkheden die aan bepaalde diploma's verbonden zijn.

Wil Acco op een commercieel verantwoorde manier kursussen uitgeven, dan moeten er twee strategieën tegelijk ontwikkeld worden. Ten eerste: zoveel mogelijk kursussen uitgeven. Ten tweede: tussen die kursussen, zoveel mogelijk kursussen met een grote oplage te pakken krijgen. Voor Acco is dit laatste van wezenbelang, omdat men steeds is uitgegaan van het *solidariteitsprincipe*: alle kursussen kosten per blad evenveel. Grote kursussen 'betalen' op die manier de in verhouding duurdere kleine kursussen.

Daar wringt nu net het schoentje. Kursussen met mega-oplagen, die vindt men vooral in Rechten, Toegepaste Wetenschappen, Geneeskunde, richtingen met flink meer dan duizend studenten en een gigantische gemeenschappelijke eerste kandidatuur. Nu hebben de kringen (zoals VTK, VRG, Medica) een eigen kursusedienst opgericht. Voor een goed stuk was dat ook noodzakelijk: een aantal kursussen zijn té klein, bundels van oefeningen veranderen jaarlijks, sommige profen geven hun kursussen in verschillende deeltjes uit... Voor Acco is het onmogelijk en onrendabel dergelijke kursussen uit te geven. De kursusediensten beperken zich echter niet tot het opvullen van het 'gat in de markt'. Ook zij moeten leefbaar blijven, en daarom werden er snel 'grote' kursussen door de kursusediensten zelf uitgegeven, kursussen die voor Acco wél aantrekkelijk zijn. Een nieuwe concurrentie-oorlog was begonnen.

Het voordeel van de Kursusediensten is dat zij fleksibeler zijn door hun nauwere band met de studenten en de profen van de eigen fakulteit. Het voordeel van Acco is dat zij professioneler zijn, meer garantie bieden voor continuïteit (kursusediensten blijft per slot van rekening vrijwilligerswerk) en de hele studentengemeenschap ten goede komt. Een

len' blijven enkel binnen de eigen beperkte groep van leden van de eigen kring. Bovendien gaat niet alle geld naar de studenten zelf terug via reducties op kursussen, er blijft doorgaans heel wat geld plakken bij de organisatie (de kring dus) zelf. Een gratis vat op een TD, getraakteerd door het presidium, valt voor ons niet binnen het kader van "sociale voordelen" voor de leden.

Laat de kursusediensten echter nog hun onmiskenbaar nu hebben, sommige aspecten doen ons toch twifelen. Zo meldde een verantwoordelijke van het Historia-presidium: "Wij gaan tegenwoordig naar De Raaf. Die garandeert ons goedkope kursussen, omdat hij ook een aantal oplagen van grote kringen heeft." Op die manier wordt De Raaf zo'n beetje een alternatieve Acco. Alleen, de supplementaire winst komt de student niet meer ten goede via allerlei kortingen op kantoorartikels, maar verdwijnt in de privee-zakken van een middenstander.

Een ander gevaarlijke weg wordt er opgegaan met een vorig jaar door Sociale Raad opgezette overleg tussen de kursusediensten. Hierin proberen "de groten" om "de kleintjes" onder de arm te nemen. Het gevaar is hier identiek als in het voorbeeld met "De Raaf" als katalysator achter een nieuw verbonden zet gewoon een tweede kursusedienst, en bouwt zo een parallelle structuur als Acco uit. Alleen, de garanties voor een echt sociale politiek zijn stukken minder gegarandeerd dan bij Acco.

Meer aangewezen lijkt ons een verdere uitbouw te zijn van de relatie kursusedienst-Acco. In het verleden is zo'n overleg altijd spaakgelopen op wederzijdse stijfopgevoeligheden en onwil om elkaar als een valide gesprekspartner te aanzien. Onder impuls van de hogervernoemde Werkgroep Kursussen van Sociale Raad is dit overleg eveneens opnieuw op gang gezet. Hopelijk zet zich deze positieve ontwikkeling dit academische jaar verder door. Zodat nauwer plaats kan maken voor een gezonde samenwerking.

Walter Pauli

De studie van kunst

Voor de mensheid

Het lijkt weer wat beter te gaan, maar de laatste jaren kende de studie van cultuurproducten aan de universiteit een enorme terugval door het dalend aantal studenten. Kunstenaars, om niet te spreken van literatoren, zijn zelden ambitieuze, dynamische jonge wolven met grote communicatieve vaardigheden. Ze houden zich vaak bezig met de duistere kanten van de mens, ze kijken meer achteruit dan vooruit. Nogal wat mensen twifelen er niet aan: van kunstenaars kan je niets leren. Anne Sheppard denkt heel anders. In *Filosofie van de Kunst*, een inleiding tot de estetica die onlangs in de Aula-reeks verscheen, besluit ze haar verhandeling met een warm pleidooi voor de studie van de Kunst.

Het boek is geschreven zoals een verhaal, als een schets van de verschillende stadia in de kunstscheping, met de daarbij horende theorieën over de kunst. Kunst is de nabootsing van iets in onze leefwereld, iets concreet of iets abstract, zoals de rechtvaardigheid in een relatie. Maar Kunst is meer, zij is ook expressie. De kunstenaar boost iets na omdat hij iets wil uitdrukken, wat dan gebeurt in een vorm die de expressie aan banden legt. Kunst heeft, tenslotte, ook schoonheid. Ligt die in de expressie of kan ze ook in de vorm liggen?

Genieten

Het interessante aan deze manier van schrijven is hoe Sheppard aantoont dat de verschillende theorieën over kunst zich steeds teveel concentreren op één aspect van het creatieve proces. Tolstoj hield het in zijn theorie bij de expressie: kunst is "besmetting" van het gevoel, de ware kunstenaar drukt emoties uit en roept die ook op. Bell en Fry daarentegen, baseerden zich op de vorm. De essentiële eigenschap van een kunstwerk is de significante vorm. Het is in de waarneming van die vorm dat het esthetisch genieten ontstaat. Volgens Sheppard is dat zoeken naar de theorie over Kunst zinloos omdat kunstwerken te verscheiden zijn, omdat in het éne kunstwerk de vorm en in het andere de expressie van primair belang is.

Bij haar bespreking haalt Sheppard voorbeelden aan van Plato tot Derrida en van Homerus tot Joyce. Toch zijn het vooral de Britten, en dan vooral de Engelse literaire meesters, die haar aandacht krijgen: Dickens, Wordsworth, T.S. Eliot. De problemen die ze oproept en bespreekt zijn echter fundamenteel, en op elk gebied van de Kunst toepasbaar.

Engels is verder ook de nuchterheid van de schrijver. Het boek is strak gestructureerd en er is dan ook weinig of geen plaats voor lange uitweidingen of anekdotes. De besprekingen zijn vrij academisch. Zo zal Sheppard de argumenten die ze gebruikt om een theorie te verwerpen zelf nog eens gaan nuancieren. Een enkele keer wordt haar behouding daardoor zelfs rondtuit saai. Toch blijft het werk boeiend voor de echt geïnteresseerde lezer. Hij krijgt een overzicht van de traditionele vragen, zoals die naar de subjectiviteit van het kunstwerk, en van

de belangrijkste theorieën en personen. Hoewel Sheppard hierbij het onderwerp met grote eruditie behandelt, blijft haar boek toch toegankelijk.

James

Wat de moeilijkheidsgraad betreft valt het werk uiteen in twee stukken. Het eerste deel, zodat een overzicht van de mogelijke theorieën is vlot en gemakkelijk geschreven. Daarna, wanneer Sheppard dieper ingaat op het probleem van de interpretatie, in het bijzonder die van de literatuur, wordt het boek vrij moeilijk voor een inleiding. Sheppard wil aantonen dat er van een kunstwerk meer dan één interpretatie mogelijk is en dat je van een kritikus bijgevoel ook niet kan eisen dat hij bewijst dat zijn interpretatie de enige juiste is. Wel kan je vragen dat hij zijn interpretatie toest, bijvoorbeeld aan andere werken of aan verwachtingen bij het publiek.

Het meest technisch wordt Sheppard in de laatste hoofdstukken, wanneer ze het heeft over elementen die een rol spelen bij de interpretatie. Hier wordt het boek ook minder toegankelijk. Ze gaat specifiek in op literatuur en richt zich duidelijk tot een Engels publiek. De kunstfieletheorie van de kunstfilosofie die niet vertrouwd is met James, Eliot en de andere Engelsen zal deze hoofdstukken maar met moeite verwerken. Hij moet ook even wennen aan het scepticisme, waarin je duidelijk de echo's van de angelsaksische taal filosofie hoort. Sheppard is geneigd te stellen dat waarheid en betekenis op het vlak van de logica liggen en niet gelden voor literatuur. "Ligt de fout misschien hierin dat we ons over het algemeen op de analogie van de taal beroepen", vraagt ze zich terecht af. Ze besluit dat kunst betekend op de manier waarop symbolen betekenen. Kunst heeft geen waarheid en betekenis op zich. Zoals een symbool verwijst ze naar iets, roept ze iets op. De taak van de kritikus is volgens Sheppard de lezer een verantwoordere manier te verschaffen om naar een werk te kijken, om iets van de symboliek op het spoor te komen en daardoor het werk beter te leren waarderen.

Marxisten

In de kunst kan iemand zichzelf en de anderen beter leren begrijpen, wat dan weer kan leiden tot meer moraliteit. Omwille van die mogelijkheid willen sommigen, zoals Tolstoj en de Marxisten de kunst onderwerpen en alleen bepaalde kunst toelaten. Anderen, zoals Matthew Arnold kennen aan de kunst een grotere autonomie toe. Ook hier slaagt Het werk erin de tegenstrijdige standpunten te relativeren en weet het weer voldoende vraagtekens te plaatsen bij de waarde van te beperkte zienswijzen.

Sheppard besluit met een verdediging van de studie van de kunst. Omdat kunst vaak zo'n subtiele, indirecte invloed heeft, zegt ze, moeten we ons bewust worden van onze esthetische ervaring. Immers, het is niet alleen belangrijk te weten hoeveel een film, een schilderij of een boek zijn maker opgeleverd heeft, het mag ook wel boeiend zijn te begrijpen hoe de esthetische ervaring van kunstwerken ons zowel positief als negatief kan beïnvloeden. De studie van de kunst draagt hiertoe bij en kan bovendien die ervaring verrijken. Met haar boek heeft Sheppard een belangrijke bijdrage tot dit doel geschreven.

Koen Hendrickx

Anne Sheppard, *Filosofie van de kunst*, Het Spectrum (Aula paperback), 1989.

DE VERSCHRIKKELIJKE ACCO-ENQUETE

Zoals het een 'echt' bedrijf past, heeft Acco een aantal enquêteurs op pad gestuurd om het potentiële cliënteel te interviewen. Men vond 731 bereidwilligen.

Opvallend is dat 90,3% de kwaliteit van de kursussen erg waardeert. 68,5% krijgt de klare van rektov-erso kursussen. 51,1% vindt de lage prijs erg belangrijk, 13,2% kan die prijs geen zier schelen, terwijl 35,5% de prijs momenteel geen probleem vindt. De humane wetenschappers stellen duidelijk strengere normen aan hun cursus (kwaliteit, datum van verschijnen, prijs) dan de positieve, die blijkbaar al tevreden zijn als ze eender welke cursus krijgen. De meeste studenten trekken naar Acco om hun cursus te kopen. Het blijkt echter dat de kursusediensten hierin Acco op de voet volgen, net als bij de aankoop van handboeken. Acco kent duidelijk zijn voornaamste concurrent: "In dat kader is dan ook de vaststelling dat de kringkursusediensten zowel de kursusedienst en de boekhandel (van Acco, nvdv.) steeds als een schaduw volgen. Zij blijken de echte concurrenten te zijn van Acco. Cijfer hen weg en Acco steekt met kop en schouders uit boven de concurrentie."

Acco scoort bar slecht met haar kopie-dienst. Waar men geprobeerd heeft een kwaliteitsmago naar voor te schuiven, slaat dit bij de brede studentenmassa helemaal niet aan.

Slechts 5% gebruikt Acco als stam-kopiecentrum. De grote publiekstrekkers voor humane wetenschappen zijn vooral Alpha Copy in de Tienestraat (de onbetwiste nummer één) Copyfast (Parkstraat) en Copytheek (Tienestraat). De positivisten trekken met ganse horden over de vloer van Captain Copy (Naamsestraat) en Schreurs (Naamsesteeuweg). Wat voor Acco natuurlijk nadelig uitvalt, is het grote aantal kopiehuizen in Leuven.

Bij de papierhandel houdt de koper absoluut geen rekening met het merk van papier. Nu hadden wij geen enquête nodig om te weten dat studenten niet azen op een bepaald merk van kladpapier ("Man, dit is uw kladpapier." Of "Het land van het kladpapier van het land") Studenten kijken wel naar prijs en kwaliteit. Hoewel er nog een vrij grote markt is voor tekstverwerkingsystemen, blijkt meer dan 25% reeds over een PC te beschikken. En allemaal maar 'naughty games' spelen ...

Als algemeen besluit blijkt dat Acco 'uitstekend' scoort wat betreft de kwaliteit van de kursussen en het assortiment van de papierhandel, 'goed' wat betreft ligging, openingsuren, prijs papier- en kursussen, 'matig' voor service, inrichting en kwaliteit van de kopies, 'slecht' voor prijs van de boeken en 'zeer slecht' voor de prijs van de kopies. (WP)

TIENSE BANK N.V.
Bondgenotenlaan 114
3000 LEUVEN
Tel.: 016/23.98.85
Kantoorhouder: J. Boudon

„DAT TIKKELTJE MEER”

- EEN TOFFE ZAAL
- IN HET CENTRUM
- DE BESTE VOORWAARDEN
- GOEDE MUZIEK
- VOOR FUIVEN, TD'S, PARTY'S...
- BRUSSESESTRAAT 15 LEUVEN
- 016/25.59.49 · 23.81.04
- BEL NU · BEL NU · BEL NU · BEL NU ·

RIJSCHOOL MODERNA

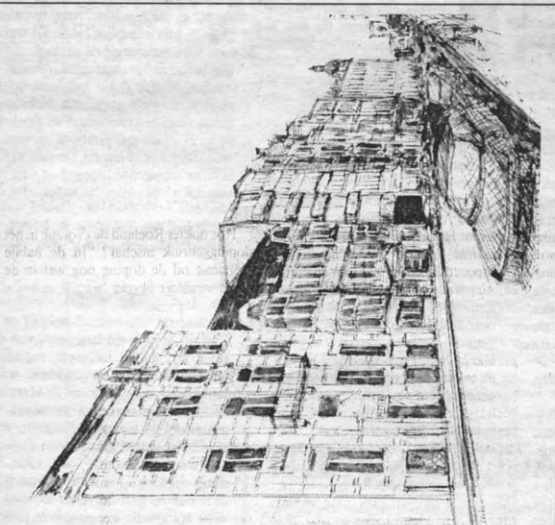
A, B, C, D...
DOE JE MEE ?

IS VERHUID NAAR
Blijde Inkomststraat 164
3000 Leuven
(a/d Tiense Poort)

016/23.35.81

Theorie: maandag om 19 uur
Praktijk: elke dag van 8 tot 21 uur
Didactische begeleiding door ervaren instructeurs

Iedereen is welkom in Rijschool Moderna!

Uitgeverij · Boekhandel
PEETERS
BONDGENOTENLAAN 153
LEUVEN

REGO COACH TRAVEL

Reizen in binnen- & buitenland
Gastronomische week-ends - Groepsreizen
Eendags uitstappen - School- & fabrieksdiensten

Confortabel
reizen met
autocars van
14 tot 54
plaatsen

Ridderstraat 17 3000 Leuven (016) 23 80 83 - 23 80 95
H.R.L. 46.960 Verg. A.3998 Fax (016) 29 14 33

JJ RECORDS

PARIJSSTRAAT 8 - 3000 LEUVEN - TEL 016 - 23 40 27

FONOPLATEN - CD's aan democratische prijzen
Ook voor verkoopconcerten

De dopingproblematiek (onder?)belicht

Waar Abraham de doping haalt

Het sportjaar 1988 gaat ongetwijfeld de annalen in als het jaar van de doping. Nooit eerder werden in één jaar tijd zo frekwent sporters uit alle mogelijke disciplines op gebruik van en handel in dopingproducten betrapt. Bovendien werden ditmaal ook twee van de allergrrootste sportmanifestaties ontluisterd. Eerst was er de vaudevillierond de latere Tour de France-winnaar Pedro Delgado - wigwasseren met een uiterst doorzichtige kunstgreep - en nauwelijks twee maanden later liep Ben Johnson in Seel tegen de lamp. Door de ongebreidelde kommercialisering van de topsport zijn de druk op de atleten en allerlei vluchtigen dermate toegenomen, dat blijkbaar steeds meer sportlui hun toevlucht nemen tot onnatuurlijke hulpmiddelen. In zijn onlangs gepubliceerde boek *De anabolica mannen* vertrekt Jean Nelissen, een Nederlands sportjournalist, van deze vaststellingen om de dopingproblematiek toe te lichten.

Nelissen begint zijn betoeg met de 'affaire Delgado'. Dit hoofdstuk is feitelijk een staalkaart van wat zijn boek had kunnen zijn. Vrij uitgebreid en uitstekend gedocumenteerd, kortom degelijke journalistiek. Niet enkel het verhaal van Delgado's positieve plas krijgt zijn aandacht, maar hij gaat ook in op Delgado's medische begeleiding, het nut van probenecide (dit is een probaat middel tegen jicht, dat echter ook de aanwezigheid van anabolikasporten in de urine maskeert) en de politieke druk vanuit Madrid op de wedstrijdjury.

Perico

Jammer genoeg meteen ook het enige hoofdstuk waarin Nelissen duidelijke stelling neemt, en Delgado flink in zijn hemd zet. Ondanks krantekoppen genre "Jichtpatiënt wint Tour" bleek Delgado niet in het minst aangedaan door de beroering rond zijn persoonlijk en de smet die aan zijn overwinning kleefde. Integendeel, zakenman 'Perico' dreef zijn vraagprijs voor het rijden van een criterium zelfs op (tot 375.000 fr). Nooit heeft Delgado publiekelijk zijn spijt betuigd over het voorval. Verder laakt Nelissen de houding van het Spaanse publiek, dat van geen doping wilde weten, en van de pers. "Journalisten huilen mee met de wolven in het bos. Het is de weg van de minste weerstand om met oogkleppen op zich achter de volksheld te scharen." (p. 22)

Wie verwacht had dat het hoofdstuk Delgado de ideale springplank zou vormen tot enkele kritische, diepgaande hoofdstukken, komt van een koude markt thuis. Nelissen vertelt op professionele en zeer gedetailleerde wijze zijn verhalen, die uiteraard wel kaderen in de problematiek, maar er zit geen lijn in het geheel. In de inleiding laat Nelissen weten dat hij slechts beoogt achtergronden te belichten, zijn boek mist echter een duidelijke stellingname, men weet nooit waar hij eigenlijk heen wil of wat hij precies wil bewijzen. Een hoofdstuk als dat over Gert-Jan Theunisse, net als Delgado positief bevonden in de Tour '88, is misschien wel fijn voor de talrijke supporters van de Nederlandse klimmer, maar levert op zich geen essentiële bijdrage tot het boek.

Elke lezer die geen volslagen leek is in de sportwereld zal tot zijn grote ergernis moeten vaststellen dat Nelissen nauwelijks anticipeert op voor de hand liggende vragen. Nemen we bijvoorbeeld het geval Ben Johnson. Hoewel Nelissen er in geslaagd is een coherent beeld van Johnsons directe omgeving én haar praktijken ineen te puzzelen (beeld dat inmiddels trouwens is bevestigd door de verhoren van de Canadese onderzoekskommissie), wordt de link met Johnsons titel op de wereldkampioenschappen te Rome nergens onderzocht. 'Big Ben' liep daar wel een memorabel wereldrekord (9,83"), maar heeft inmiddels in Toronto toegegeven dat hij toen ook 'geprepareerd' was.

Verder valt ook de frappante progressie van Johnson op. In '83 weegt hij 64 kg, in '87 al 77 kg. Wetenschappers verklaren dat deze gewichtstoename in zo'n korte periode niet enkel aan Johnsons krachttraining kan toegeschreven worden. Ter vergelijking: ook Carl Lewis werkt met gewichten, maar weegt vandaag de dag even veel als in '83. In '82 loopt Ben de 100 meter in 10,30", in Seel finisht hij in 9,79". Zelfs bij een supergeaafd atleet als Lewis verloopt die progressie in subtiele handerstanden van een seconde: van 10" naar 9,92" de

keren. Maar niets daarvan. Nochtans zijn de prestaties van 'Fast Flo' in datzelfde Seel nog veel opmerkelijker dan die van Johnson. Zij verlegde de grenzen in de vrouwenprint, en nog geen klein beetje: 10,49" en 21,34" over 100 respectievelijk 200 meter. Telkens minstens drie tienden beter dan de vorige bestijden. Iets dat enkel speurneus Nelissen ontgaan is?

Hypotekair

De wielersport heeft een kwalijke reputatie wat betreft het dopinggebruik. Paradoxaal genoeg komt dat waarschijnlijk doordat de Internationale Wielunie (UCI) reeds in de tweede helft van de sixties dopingcontroles hield. Hoewel men de de UCI door de

(Foto Roel Ruttens)

Doping en medische begeleiding

"Atleten zijn cocktails"

Vorig jaar mag dan misschien wel de grootste dopingkessens met zich meegebracht hebben zie elders op deze pagina), op het eerste gezicht lijkt er in '89 weinig veranderd. Er gaat nauwelijks een dag voorbij zonder dat een zoveelste dopinggeval signaleerd wordt. Bovendien zijn er de opzienbarende werkzaamheden van de Canadese onderzoekskommissie, die de achtergronden van de 'zaak Johnson' napluisst. Regelmatig nemen insiders als een Carl Lewis de hypokrisie rond doping, ja zelfs hun collega's sportlui op de korrel.

Ook in ons eigenste patattenlandje worden we frekwent met grote en minder grote schandalen gekonfronteerd. De afwikkeling van de zaak Van Landeghem. Graaf Lippens, burgemeester van Knokke maar tevens golfspeler, die hautain weigert een dopingcontrole te ondergaan. En onlangs nog de polemiek rond Etienne De Wilde (*De Standaard* sprak van een 'Belgenmop'). Omdat in Vlaanderen momenteel slechts één labo erkend wordt, moesten expertises en tegenexpertise daar wel uitgevoerd worden, waarop de rechter oordeelde dat zoets in strijd is met de rechten van de verdediging. Een gevaarlijk precedent natuurlijk, omdat deze uitspraak feitelijk een juridisch vakuum geschapen heeft.

Op het kabinet van Volksgezondheid is men zich bewust van het probleem. "Een oplossing zou zijn ons te wenden tot de labo's van Keulen, Utrecht, Londen of Parijs, aldus dan wordt voerder van minister Weckx, "maar dan ont-

jaren regelmatig kon verwijten bij positieve gevallen de tering niet steeds konsekwent naar de nering te zetten, was ze toch de eerste grote sportbond die werk maakte van de dopingbestrijding. Geen enkele sport is immers gediend met een 'geval Simpson'. Simpson was een Britse renner, ooit zelfs wereldkampioen, die in de Tour de France van '67 tijdens de beklimming van de Mont Ventoux ineens van de fiets viel en overleed. Het gerecht stelde vast dat de dood te wijten was aan een combinatie van hitte, alcohol en amfetamines. Het publiek reageerde geschrokken, de gerechtelijke instanties begonnen controles bij renners uit te voeren. Om deze negatieve publiciteitstolf van de wielersport in te dijken, hebben de wielerbonden de *verplichte* dopingcontrole ingevoerd.

Anderzijds moet gezegd dat de rol van de pers hier niet minimaliseerde mag worden. Het wielrennen is het slachtoffer van haar populariteit. Veel renners klagen aan dat ze aanzien worden als misdadigers, dat aan een positieve plas meer aandacht besteed wordt dan aan moord en verkrachting. Hoewel de voorbije jaren overduidelijk gebleken is dat in de wielersport zeker niet meer geslikt wordt dan in bijvoorbeeld de atletiek, poogt Nelissen, nochtans zelf een wielersportjournalist, nergens dit negatieve imago te relativeren. Integendeel, op enkele uitzonderingen na komen al zijn voorbeelden uit het wielermilieu.

En hiermee krijgt de competentie van de auteur toch wel een flinke deuk. Met geen woord (tenzij dan in een appendix) rept hij over dopinggebruik bij sporttakken waarbij vooral kracht vereist is: sommige atletieknummers, powerlifting, gewichtheffen.... Het is een publiek geheim dat in het bodybuilding-circuit hormonen geslikt worden alsof het om snoep gaat. Nelissen weet van niets. Ook over een totaal andere doping-categorie, de zogenaamde beta-blokkers, rept de auteur met geen woord. Deze producten hebben een kalmerend effect dat bij sporten als boog- en gewerschieten en ook bijarten als erg gunstig ervaren wordt. Recent werd binnen de wereld-snookerbond nog een hevige polemiek gevoerd rond deze

delicate aangelegenheid. In dezelfde atmosfeer kadert trouwens de ophemakende bevinding, enkele jaren geleden, dat vele topsporters uit het 'American football' en de NBA (de zwaarste basketbalkompetitie ter wereld) drugs nemen om de stress te onderdrukken.

Zoals men dat mag verwachten in een boek over een bijzonder erg specialistische problematiek, konfronteert Nelissen de lezers van *De anabolica mannen* met de visie van experts ter zake. De auteur heeft helaas verzuimd die meningen bijeen te brengen in een of enkele specifieke hoofdstukken. Nu staan ze her en der verspreid doorheen het boek, waardoor ze aan impact missen, en bovendien te weinig gekoncentreerd worden met andere opinies, zeker waar het omstreden theorieën betreft. Een goede illustratie hiervan zijn meerdere artsen die publiekelijk verklaarden, de eersten reeds in de jaren '70, dat ze vóór het gebruik van doping zijn, indien dit onder medisch toezicht gebeurt. En waar Nelissen dan toch eens twee meningen tegen mekaar uitspeelt, houdt hij zich zelf nadrukkelijk op de vlakte en laat na bijvoorbeeld een derde specialist te raadplegen. Zo plaatst hij de (algemeen aanvaarde) mening van dokter Dönicke, wereldwijd erkend en gerespecteerd als dopingexpert, botweg tegenover die van de Nederlandse prof Van Rossum, een veeleer omstreden figuur in de dopingdiscussie.

Broodroof

Het hoofdstuk(je) over de 'dopingjagers' valt ook korter uit dan wenselijk. De rol van de overheid wordt bijvoorbeeld uit het oog verloren. Nochtans een unieke gelegenheid om de dopingproblematiek eens te belichten in een bredere sociale context - want de dopingplag beperkt zich natuurlijk niet tot het sportmilieu; stimulantia zijn ook in trek bij studenten, chauffeurs, politici,... - of eens in te gaan op de etische aspecten. Maar dat is wellicht te veel verwachten van een boek dat duidelijk mikt op liefhebbers van kant-en-klaar lektuur. (MK)

De anabolica mannen, Jean Nelissen, WIN Publiciteit bv, 1988.

niet te voorspellen. Vergelijk het met longkanker. Men weet dat rokers een groep met verhoogd risico vormen, ook wie werkt met asbest loopt gevaar. De risikofactor wordt echter zo maar eventjes 100 maal groter voor wie met beide in aanraking komt. Als je, dan bedenkt dat sommige sportlui waar hormonen-cocktails ingespoten krijgen.... Zelfs de geensukende gaat niet vrijuit. Ook daar heeft een zekere kommerce zijn intrede gedaan. Er zullen wel steeds artsen met een plooibaar geweten gevonden worden."

Hoer doktor Roeland de evolutie in het dopinggebruik inschat? "In de nabije toekomst zal de doping nog wel in de hormonenfeer blijven hangen, gewoon omdat daarmee de beste resultaten bereikt worden. Wellicht daarom hoort men tegenwoordig minder van de fameuze bloedingdop. Dit betekent uiteraard niet dat het niet meer toegepast zou worden, laten we ons daar geen begoochelingen om maken. Bloedingdop zou eventueel gedignificeerd kunnen worden - het is immers een vorm van doping en is als dusdanig opgenomen in de strafwetgeving - maar vooralsnog wordt er niet op gekontroleerd. Dit zou namelijk erg gesofisticeerd apparaat vergen, en dat kost al gauw enkele tientallen miljoenen. Bovendien moeten bloedstalen afgetapt worden, en daar tegen kunnen nogal wat bezwaren geformuleerd worden, te vergelijken met het afnemen van bloedstalen bij controle op dronkenschap."

"Zelfs van de kateder wordt nog gebruik gemaakt. Wie gelooft wordt voor de dopingcontrole en weet dat zijn urine niet zuiver is, kan in vrij korte tijd en zonder al te veel moeilijkheden die urine vervangen, t.v.l. mits de hulp van bijvoorbeeld iemand die medisch geschoold is, om de sonde te steken. Dit is erg moeilijk na te trekken in een laboratorium omdat urine feitelijk geen 'leefijd' heeft. Het is met andere woorden haast onmogelijk om na te gaan van wanneer de plas die een sporter binnen brengt feitelijk dateert." (MK)

Cocktails

De Franse sportsarts dokter François Bellocq, erg in trek bij tal van topsporters maar erg omstreden in het dopingverraagstuk, gaat ervan uit dat een arts de hormonenpiegel van een sporter mag aanvullen indien deze tekorten vertoont, net zoals hij supplementaire vitamines of mineralen kan voorschrijven. Dokter Roeland riposteert hierop al even gedecideerd: "Absolute waanzin, je hebt het resultaat immers niet meer onder controle. Met één hormoon kan je de effecten nog min of meer in de hand houden, met meerdere is de uitkomst

**PERSONAL
COMPUTER
SUPPLIES**

MUNTSTRAAT 40 - LEUVEN - 016/23.57.44

IBM-Compatibele Personal Computers
vanaf 33.990 fr. alles inbegrepen.
Printers en toebehoren,
software.

OFFICIELE VERDELER VAN:

PHILIPS
COMPAQ
CITIZEN
NEC

SAMSUNG
ATARI
EPSON
SANYO

Eigen opleidingscentrum en service
NIEUW: DESKTOP PUBLISHING CENTER
Verhuur computers en laserprinters ter plaatse
MUNTSTRAAT 42, LEUVEN

Open: ma-za van 10 tot 12.30 en van 14 tot 18 uur. Do gesloten

Speciale kortingen voor studenten
en personeelsleden KU Leuven

OPEN ELKE DAG VANAF 11.00 UUR
UITGEBREIDE DRANK- EN EETKAART
Tuinterras

**LEEF
GOEDKOPER**

MET

- Het grootste assortiment in voedingswaren
- Gewaarborgde versheid
- Wekelijks honderden speciale aanbiedingen

Tervuursevest 19 in Heverlee
Diestsesteenweg 545, Kessel-Lo

GOBELIJN

MECHELSESTRAAT 35
LEUVEN 016/23.55.86

STRIPS

HOUT & HOBBY Zelfbediening
Alles voor kotinrichting

Van Vlasselaer

Schapenstraat 110 3000 Leuven 016/234216 (15 lijnen) Tervuursevest 30 3000 Leuven

ruime keuze: papierwaren
schrijfmateriaal
grafisch materiaal
klasseersystemen
kunstreproducties 10 x 15 cm

Naamsestraat 72/74
3000 Leuven

Chinese studenten over Tien An Men

'Demokratie komt er pas als Deng dood is'

De in Leuven studerende Chinese studenten zijn niet zozeer bang als wel voorzichtig geworden na het bloedbad en de repressie in hun land. Praten wilden ze wel, graag zelfs, maar geen foto's of namen. Slechts onder deze voorwaarden konden we vijf studenten bij elkaar krijgen die hun visie wilden geven op de gebeurtenissen en de toekomst in hun land. Uit de toch uiteenlopende opvattingen die we te horen kregen valt alvast op te maken dat wat hen betreft, de dagen van het regime geteld zijn. Anderzijds wijzen ze nadrukkelijk elk model van de hand: China moet zelf zijn toekomst bepalen.

België is een van de eerste landen geweest om Chinese studenten op te nemen. Dat was in '79. Nu zijn er in ons land nu vier- à vijfhonderd, waarvan circa honderdtwintig in Leuven. Ze zijn wel een stuk ouder dan de meesten van ons: gemiddeld vijftientig jaar. Ze komen hier dan ook vrijwel alleen om te doceren, of om zich als assistent te vervollmaken.

Om naar het buitenland te kunnen moeten ze een engelstalig examen afleggen. De financiële kant van de zaak - beurzen van het buitenland, overheidssteun of hulp van familie uit het buitenland - komt pas op de tweede plaats.

Spionage

Politieke controle is er altijd wel geweest, maar de laatste jaren werd daar niet veel drukte om gemaakt. De aspirant-vreemde student moest beloven in het buitenland nooit zijn land af te vallen en altijd de KP te verdedigen. Zo'n belofte is natuurlijk gauw gedaan, en de vrijheid van de studenten werd er niet al te drastisch door ingeperkt.

Na de jongste gebeurtenissen is de controle drastisch verscherpt. Bovendien krijgen de studenten die naar hun land terugkeren van de ambassade een bewijs van goed gedrag mee. En dat de Chinese ambassade werk maakt van haar controle, daar moet niet aan getwijfeld worden. Amper een dag nadat studenten solidariteitsakties voor hun collega's thuis aankondigden, kwamen er telefontjes van de ambassade: of ze toch maar verstandig wilden blijven, en hun toekomst niet op het spel wilden zetten met hun *kontrarevolutionaire* activiteiten? Een dergelijke efficiënte kan natuurlijk niet zonder hulp vanuit studentennidms, wat het klimaat er nog meer gespannen op maakt.

Biaotai

De reacties van de Chinese studenten op het bloedbad en de repressie in hun land zijn ook in Leuven ongeveer identiek aan die over de hele wereld. De spontane woede heeft hen het gewaajlijke van hun eigen situatie uit het oog doen verliezen. Nu zijn ze bezorgd om hun toekomst: zal hun paspoort ingetrokken worden? Wat met hun familie? Hun beurs? De KUL heeft al steun geboden: de toegelaten beurzen worden verlengd, tenminste als de betrokken studenten dat wensen. Op korte termijn is dat een welkome hulp, verzekeren de studenten ons, het stelt hen in staat hun studies af te maken. Maar wie weet hoe het politieke landschap in China er binnen een jaar uitziet? Maar op lange termijn is de door de KUL geboden hulp ontoereikend. Terugkeer naar China is immers onvermijdelijk.

Direkt na het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede zijn al enkele oudere studenten naar huis teruggekeerd. Ze willen tot elke prijs problemen met het regime vermijden: ze hebben een beroep, een familie en zijn dus zeer kwetsbaar. De jongere studenten zijn radikalier: ze zijn naar het buitenland vertrokken om hun land te dienen, maar de huidige regering heeft bij hen geen enkel krediet meer.

Een terugkeer naar het vaderland belooft overigens geen pretje te worden. In de universiteiten is daar nu een politieke indoktrinatiecampagne - *biaotai*, aan de gang. Dagelijks worden de resoluties van het Centraal Komitee over de gebeurtenissen gedurende verscheidene uren bestudeerd. Maar de bedoeling is helemaal niet om op die manier de democratische en politieke discussie te bevorderen. Er wordt het zolang 'gedebatteerd' tot iedereen akkoord is met de

En de meest corrupte elementen zijn de machthebbers. Om corruptie te vermijden hebben we dus democratie nodig."

Hoe die democratie er moet uitzien is nog niet heel concreet. Allereerst is persvrijheid en vrije meningsuiting nodig. Maar dit alleen houdt dit de corruptie natuurlijk niet tegen. De Chinese leiders lijken wel aan intent te doen: zij benoemen hun kinderen en neven op de belangrijkste postjes in het leger, in de ondernemingen en in de regering. Om dit te vermijden moet een meerpartijstelsel ingevoerd worden. Op die manier is er controle van de bevolking op wat de verantwoordelijken doen. Wie niet voldoet kan afgezet worden.

officiële versie. Niet akkoord betekend onvermijdelijk een slechte job later of geen diploma. De Chinese studenten spreken dan ook van hersenspoeling.

Numerus clausus

Om de situatie onder controle te krijgen vaardigde de regering nog heel wat meer

**中共召開十二屆五
次全會選舉王
震李德生為副
主任；王震李
德生為副主任**

調整後的中央政治局、書記處

中顧委調整領導成
五次全會選舉王震李德生為副主任；王震李德生為副主任

中紀委調整領導成
六次全會選舉王鶴壽為第二書記；韓光為常務書記；陳作霖為書記；增選王德瑛黃洪達陳作霖傅傑強曉初為常務

maatregelen uit: studenten uit het middelbaar worden aangeraden eerst naar het leger te gaan voor ze met hun hogere studies beginnen en de numerus clausus wordt zodanig georganiseerd dat nauwelijks nog studenten aan de gewaajlijke fakulteiten (zoals humane wetenschappen) mogen beginnen.

Het is zeer de vraag of deze vernieuwde 'opvoeding in de geest van het communisme' het verlangen naar democratie bij de studenten zal uitdooven. Het debat over de noodzakelijke politieke hervormingen heeft immers veel diepere oorzaken. In '78 werd het roer in China nogal drastisch omgegooid: het economisch systeem werd gedeeltelijk geliberaliseerd, de buitenlandse handel werd gestimuleerd... Door die opendeurpolitiek werden contacten met andere landen mogelijk. Sindsdien ontstond het besef dat China nog een lange weg had af te leggen om de welvaartsstandaard van de Westerse landen te bereiken. Op politiek vlak kwam men in contact met systemen waar persvrijheid en vrijheid van meningsuiting bestaan.

Korruptie

De laatste vier jaar werd de discussie over het politieke systeem in China nog intenser door de problemen die de economische hervormingen met zich meebrachten. In de vrije economische zones ontstond de mogelijkheid om belastingen te ontduiken. De vrije markt stimuleerde de produktie van allerlei gadgets, naar Westers voorbeeld, terwijl elders in China nog grote armoede was. Bovendien zorgde de prijsvorming op de vrije markt ook voor woekerpraktijken. Als gevolg daarvan wordt China momenteel gekonfronteerd met een inflatie van om en bij de 20%. Onder de Chinese intellectuelen ontstond een debat over de oorzaken van deze negatieve tendensen. Hun analyse: "Er bestaat een tegenstelling tussen de geliberaliseerde produktiekrachten en het autoritair politiek systeem. De economische hervormingen maakten naast een verbode welvaart ook meer corruptie mogelijk.

Veto wint proces tegen NSV (deel 1)

De geschiedenis herhaalt zich

Het einde van de vorige Veto-jaargang kende enkele nogal 'emotionele' momenten. Eén daarvan was ongetwijfeld het proces dat de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) aanspande tegen Veto omdat Veto weigerde een Recht op Antwoord van het NSV te publiceren. Uiteindelijk werd dat proces door ons gewonnen. Maar blijkbaar heeft het NSV na die eerste keer de smaak te pakken gekregen, want ze weten nu van geen ophouden meer. Ondertussen loopt er namelijk een tweede proces tegen Veto, over een tweede Recht op Antwoord. Die zaak komt voor op maandag 16 oktober. U kan niet helemaal meer volgen?

De aanleiding voor het eerste proces waren enkele artikels die Veto publiceerde na de betoging van 'Jong Vlaanderen' op 9 maart: die avond trokken NSV, Vlaams Blokjongeren, Voorpost, TAK en aanverwanten door Leuven onder de slogan "Onafhankelijk Vlaanderen, bouwstenen voor een Europa der Volkeren". Zoals op de meeste betogingen van ekstrem-rechts, werd ook op deze gereageerd met een tegenbetoging. Na de ontbinding van de 'Jong Vlaanderen'-betoging kwam het echter tot een treffen tussen betogers van beide kanten en de rijkswacht. Leuven werd voor de zoveelste maal herschapen in een slagveld.

Horde

Enkele dagen na het verschijnen van Veto 23, waarin uitgebreid verslag gedaan werd van de gebeurtenissen, bracht het NSV een Recht op Antwoord binnen. Blijkbaar gingen de NSV'ers niet echt akkoord met wat er in de Veto-artikels beweerd werd. Nu schrift de wet bepaalde vereisten voor een Recht op Antwoord. Zo mag het niet beledigen zijn en mag het niet zonder noodzaak derden bij de zaak betrekken. Omdat de redactie oordeelde dat aan die eisen niet voldaan was, werd de NSV-tekst niet gepubliceerd. Het duurde niet lang of we kregen een dagvaarding in

Of ze dan nog wel voor het socialisme zijn? De basisside van het socialisme, iedereen gelijke mogelijkheden geven om zich te ontwikkelen, is een goed uitgangspunt. Deng Xiaoping is evenwel geen echt socialist. Hij valt eerder te vergelijken met een feodaal heerser. China kent al eeuwen keizers en als het van de Chinese studenten afhangt moet Deng 'het last emperor' zijn. Juist daarom hebben ze een grote afkeer van een personencultuur voor de leiders, zoals in China gebruikelijk is en door de leer van Konfusius gerechtvaardigd wordt. "Zhou Enlai was a good man and that is all", zeggen ze over de vroegere premier van China.

Maar een democratisch systeem kent ook corruptie. Volgens onze Chinese

kameraden komt dat doordat we hier aan die vrijheid gewoon zijn geraakt. Wanneer men van die elementaire vrijheden verstoken blijft, dan zijn de discussies over hoe men die vrijheid doet functioneren niet zo van belang.

Gorbie

De idee dat de economische hervormingen maar kunnen lukken wanneer er democratie is, lijkt wel rechtstreeks overgenomen te zijn van Gorbatsjov. Onze gesprekspartners menen dan ook dat de richting waarin zij willen gaan dezelfde is als deze waarin wij naar Gorbatsjov gaan. Wel is het jammer dat het in de Sovjet-Unie afhangt van de persoon van Gorbatsjov alléén. Dat maakt het democratiseringsproces hoegenaamd niet onomkeerbaar. Overigens willen ze het Sovjet-Russisch model evenmin als het Amerikaanse model kopiëren. De Chinezen willen hun eigen maatschappij uitbouwen. Ze zullen in de praktijk wel ervaren wat goed en slecht is.

Op de vraag wanneer ze daaraan denken te kunnen beginnen klinkt unaniem: "Als Deng dood is". Op dat moment kan het debat over het politiek systeem pas beginnen. Dan zullen ook de leden van de KP, die deelnamen aan de betogingen, hun mening durven zeggen. Natuurlijk is dat op zich geen garantie. Misschien komt er na Deng een nieuwe diktator, misschien komt er burgeroorlog, misschien komt er een massabeweging die sterk genoeg is om een nieuw democratisch systeem te creëren... Dat weet niemand, maar vóór Deng dood is, lijkt er niet veel te veranderen. Daarvoor houden de huidige leiders te veel vast aan hun privileges.

De Chinese studenten geven dus de moed niet op, ook niet na de repressie in hun land. Door het schrijven van artikels, het organiseren van seminars, diepen ze de idee van democratie verder uit, en wachten ze op het moment dat ze die ideeën in praktijk kunnen omzetten.

Bart Capéau
Luc Janssens

In Leuven bestaat zoiets als de Financiële Controle Commissie (FKK), een orgaan dat subsidies toekent aan zogenaamde 'vrije verenigingen', organisaties die aan 'maatschappelijke bewustwording' doen, maar geen fakulteitkring of Loko-raad zijn. Wanneer een vereniging erkend wordt door het FKK, kan ze subsidies krijgen. Erkenning veronderstelt echter dat ze geen offensief fysiek geweld pleegt, en dat ze zich houdt aan de mensenrechten en de wet op het racisme. Op basis van die criteria is het NSV jaar na jaar uit de boot gevallen.

Jassen

In een poging om het FKK in diskrediet te brengen, besloot het NSV vorig jaar een mantelorganisatie, de Werkgroep Migratie, op te richten. Met 'maatschappelijke bewustmakende' activiteiten wist de Werkgroep Migratie juist geteld 5203 frank aan subsidies bij elkaar te schrapen. Op 5 mei werden vier er via een permotie triomfantelijk van op de hoogte gebracht dat het FKK bedrogen was. In Veto 28 volgde een artikelje over het jongste 'eksploot' van het NSV.

Hart

Maar blijkbaar was het net dat waarop het NSV zat te wachten. Onmiddellijk kwam er een nieuw Recht op Antwoord. Konden ze hun naam nog eens in Veto zien verschijnen. De redactie besloot echter opnieuw het Recht op Antwoord niet te publiceren. En u kan het al raden: opnieuw een korrektionele dagvaarding. Op 16 oktober worden de pleidooien gehouden. Een dag om nu al in uw nieuwe academische agenda te noteren.

Erik Paredis

ULTRA MONTES

reisburo

Bondgenotenlaan 131
3000 Leuven
Tel. (016)20.17.03

Openingsuren: maandag tot vrijdag: 08.30 - 12.15 u
13.15 u - 17.30 u

zaterdag: 9.30 - 12.15 u (1/1-31/7)
13.15 u - 16.30 u

Goede Reis

Biologische levensmiddelen

groenten, fruit, zuivelwaren, brood en gebak, fruitsappen, vlees en charcuterie, enzovoort.

Alleen zondag en maandag gesloten

DE LIBERTAD

MUNTSTRAAT 28
LEUVEN

AUTORIJSCHOOL MERCATOR

ALLE KAT. RIJBEWIJZEN A, B, C EN D. ATTEST BROMFIETS. SPECIALIST - VRACHTWAGEN - AUTOBUS.

ADRESSEN EN OPENINGSUREN:

te HEVERLEE, Ruiteravest 31, (Naamsse Poort) 016/23 28 29
Dagelijks van 9 tot 12.30 u en van 14 tot 19.30 u.

en te HERENT, O.L. Vrouweplein 89 - 016/22 04 70
KORTENBERG, C. Schuurmanlaan 2 (V. Dewaleplein) 027/59 89 03
ZAVENTEM, Kerkplein 20 - 027/20 39 09
Dagelijks van 17 tot 19 u.

NIEUW BIJ MERCATOR !!!

Oefenterrein, waar iedereen:
- aan de meest gunstige voorwaarden
- onder deskundige leiding
- met eigen voertuig of voertuig van de school, de oefeningen kan komen aanleren.
Ons oefenterrein is gelegen te Haasrode, Ambachtelijke zone, in de onmiddellijke nabijheid van het examenctrum. Tel.: 016/ 23 38 71
Ons kantoor ter plaatse is open:
dagelijks van 9 tot 12 u en van 14 tot 17 u. Ook zaterdag en zondag.

J(kgK) J/kg Σ 3.1856°C/m F:m rad/s NaCl ≈ 457 HO V x A... Ar W(m Sr)
m/s-9532 K ≈ Pa mol/m (% 1/m)cm kW CHO/Mg km/h 339.7 lx A/m
lm Hz 5309€ rad/s W (mK) Olmm'kn. ≡ π 789F A W/se > Pb
R' mg W π 87(4572 Ha A/m NH₃ COOH'n m' 207E '58 HClO Ar
km/u J/mol K 59123] 7650 um Ti Σ mo>68' Zn
Ph V: M Σ 820 Me N:m J/k... ioPa cmπcc Σ V/mol 71f
J(kgK) J/kg ≈ 1856°C/m F:m rad/s NaCl ≈ 457 HO V x A Ar W(m Sr)
m/s 9532 K ≈ Pa mol/m (% 1/m)cm kW 339.7 lx A/m
lm Hz 5309€ rad/s W (mK) Olmm'kn. ≡ π 789F A W/se > Pb
R' mg W π 87(4572 Ha A/m NH₃ COOH'n m' 207E '58 HClO Ar
km/u J/mol K 59123] 7650 um Ti Σ mo>68' Zn
Ph V: M Σ 820 Me N:m J/k... ioPa cmπcc Σ V/mol 71f
J(kgK) J/kg ≈ 1856°C/m F:m rad/s NaCl ≈ 457 HO V x A Ar W(m Sr)
m/s 9532 K ≈ Pa mol/m (% 1/m)cm kW 339.7 lx A/m
lm Hz 5309€ rad/s W (mK) Olmm'kn. ≡ π 789F A W/se > Pb
R' mg W π 87(4572 Ha A/m NH₃ COOH'n m' 207E '58 HClO Ar
km/u J/mol K 59123] 7650 um Ti Σ mo>68' Zn
Ph V: M Σ 820 Me N:m J/k... ioPa cmπcc Σ V/mol 71f
J(kgK) J/kg ≈ 1856°C/m F:m rad/s NaCl ≈ 457 HO V x A Ar W(m Sr)
m/s 9532 K ≈ Pa mol/m (% 1/m)cm kW 339.7 lx A/m
lm Hz 5309€ rad/s W (mK) Olmm'kn. ≡ π 789F A W/se > Pb
R' mg W π 87(4572 Ha A/m NH₃ COOH'n m' 207E '58 HClO Ar
km/u J/mol K 59123] 7650 um Ti Σ mo>68' Zn
Ph V: M Σ 820 Me N:m J/k... ioPa cmπcc Σ V/mol 71f
J(kgK) J/kg ≈ 1856°C/m F:m rad/s NaCl ≈ 457 HO V x A Ar W(m Sr)
m/s 9532 K ≈ Pa mol/m (% 1/m)cm kW 339.7 lx A/m
lm Hz 5309€ rad/s W (mK) Olmm'kn. ≡ π 789F A W/se > Pb
R' mg W π 87(4572 Ha A/m NH₃ COOH'n m' 207E '58 HClO Ar
km/u J/mol K 59123] 7650 um Ti Σ mo>68' Zn
Ph V: M Σ 820 Me N:m J/k... ioPa cmπcc Σ V/mol 71f

Na een uurtje sport kan je er gezellig iets komen eten of drinken. Maar er is ook een zolder... voor vergaderingen, lezingen, feesten, culturele activiteiten, barbecue,... In feite kan je je eigen fantasie de vrije loop laten!

CULTUREEL ONTMOETINGSCENTRUM DE SPUYTE

INSTITUUT VOOR LICHAAMELIJKE OPLEIDING

Tervuursevest 101, 3000 HEVERLEE, 016/22.03.24

Open: maandag - vrijdag: van 9 tot 24 uur, zaterdag: van 9 tot 20 uur, zondag: van 10 tot 20 uur.

Standaard Boekhandel

Algemene en Wetenschappelijke Boekhandel

De eerste echte Cédé-Shop met meer dan 7.000 titels beneden de 500 F

CeDe Shop

Tel. 016/20 78 30

Tienstestraat 40 3000 Leuven

Dillemans wil overgaan tot actie

Zeg niet zomaar hervorming tegen het Plan Dillemans

Als het van rektor Dillemans afhangt, studeren de eerste kanners van volgend jaar geen wiskunde, rechten, psychologie of landbouw meer, maar 'maatschappijwetenschappen, major ekonomie' of 'eksakte wetenschappen, major natuurkunde'. Op zijn Amerikaans dus. Bovendien krijg je geen vijftien of twintig examens meer, maar maximaal tien, en als het even kan, nog minder. Tenslotte zal er ook veel minder les gegeven worden. Je zou er een jaar later voor geboren willen zijn. De definitieve goedkeuring van wat 'het plan Dillemans' heet, werd begeleid met een goedverzorgde mediakampagne (De Standaard, De Zevende Dag), maar over de diepere achtergronden wordt inmiddels angstiglijk gezweven.

Rektor Dillemans legde zijn plan op tafel in februari. Toen werd het besproken op de Akademische Raad. Het is echter niet enig in zijn soort. Ook de VUB is grondig aan het hervormen. En tijdens de vakantie kwamen de rektoren van alle Vlaamse universiteiten zelfs tot een akkoord om aan hun universiteiten gelijkaardige hervormingen door te voeren. Deze hervormingen moeten aan de nieuwe taak van de universiteiten in onze samenleving vorm geven. Daarover is de laatste jaren al veel geschreven. Nu men daadwerkelijk overgaat tot hervormingen, is een samenvatting van de belangrijkste besluiten van dit denkwerk niet overbodig.

Operator

De manier waarop onderwijs wordt verschaft, hangt grotendeels af van de specifieke vereisten van de arbeidsmarkt. Vóór de Tweede Wereldoorlog deelde men het arbeidsproces op in steeds kleinere, stereotiepe deelhandelingen om aldus steeds sneller en steeds meer te te produceren. Productie aan de lopende band was het prototype. Deze elementaire handelingen vereisten slechts een beperkte beroepsopleiding. Enkel een kleine groep kaders behoeft een theoretische vakspecialisatie: ingenieurs om het productieproces te ontwikkelen, ekonomen voor het commercieel beleid, leraars... *Elite-onderwijs was legio*. Om het economisch leven na de verwoesting van de tweede oorlog weer op te bouwen, waren meer gediplomeerden nodig. Een *gemiddelde demokrasie* van het hoger onderwijs in de jaren vijftig en zestig moest aan deze verhoogde vraag naar kaders tegemoet komen.

Vandaag worden overal in het productieproces en in het dienstenveld 'nieuwe technologieën' ingeschakeld. Deze vergen van alle functies, ook op de lagere echelons, enige vertrouwdheid met de vernieuwde technologie. Een veel voorkomende functie is bijvoorbeeld machine-operator. Deze operatoren staan in voor het bedienen van complexe machines die verschillende taken aankunnen, bijvoorbeeld het besturen van robots in de autofabrieken. Het bedienen van deze machines veronderstelt een degelijke opleiding. De verlenging van de leerplicht en het

invoren van nieuwe studierichtingen in het technisch onderwijs moeten zorgen voor het nodige geschoolde personeel.

Ook de kaderfuncties ondergaan grondige wijzigingen. Door de groeiende complexiteit van onze kennis, ontwikkelen slechts enkele 'super-intellectuelen' nieuwe technieken. Het management dient nu veeleer de nieuwe technieken in het bedrijf te implementeren in plaats van ze uit te vinden. Omdat de gebruikte technieken zeer snel veranderen is het nutteloos ze aan te leren tijdens de hogere (al dan niet universitaire) opleiding. Wanneer men tot de arbeidsmarkt toetreedt, zijn ze al achterhaald. Ze worden meestal ad hoc, in de bedrijven zelf, aangeleerd. Ook notie van sommige wetenschappen, bijvoorbeeld informatica, kennis van talen en culturen, naast een sociale attitude, met name identifikatie met de doelstellingen van het bedrijf en een vlotte omgang met mensen, wordt in bedrijven als een onontbeerlijke vereiste gezien.

Deze veranderingen vergen een aangepaste hogere opleiding. In een rapport van de NRW (Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid) over de nieuwe universitaire strategie wordt daarom gepleit voor het opleiden van twee soorten kaders aan de universiteit. Enerzijds de zogenaamde 'generalisten'. Zij zouden een opleiding moeten krijgen die minder specialistisch is dan wat het huidige licentiaatsniveau biedt.

Anderzijds een kleine groep echte 'specialisten' die baanbrekend wetenschappelijk onderzoek ten dienste van de maatschappij moeten doen. Deze specialisten ontwikkelen nieuwe producten, nieuwe productietechnieken en nieuwe beheerstrategieën. Zij hebben nood aan doorgedreven vorming in het kader van een derde cyclus, na de licentiaatsopleiding. Deze derde cyclus was in België tot nog toe beperkt tot het maken van de doktoraatsis. In de toekomst zouden echter hoorcolleges en seminars op topniveau georganiseerd worden voor deze studenten. Eén van de problemen is hier evenwel dat er voor derde cyclusuniversiteit in België geen beurzen zijn, zodat deze vorming slechts voor een *nieuwe elite* lijkt weggelegd te zijn.

Al deze bedenkingen, hebben rektor Dillemans geïnspireerd in zijn aanhoudend pleidooi voor *polyvalente kandida-*

turen, die als primaire taak een algemene vorming hebben en de specialisatie uitsluiten tot een later stadium van de vorming. Dergelijke polyvalente kandidaturen bevatten een groot gemeenschappelijk gedeelte met daarnaast een major, dit is een pakket vakken dat een inleiding geeft in de richting die men later wil volgen. Zo komt men tot de kandidatuur maatschappijwetenschappen met major ekonomie of rechten, naar gelang de keuze.

Deze polyvalentie leidt echter ook onvermijdelijk tot een devaluatie van het wetenschappelijk niveau van de opleiding. De reden hiervan is dat de specifieke vereisten van de arbeidsmarkt de inhoud en de vorm van de universitaire opleiding gaan bepalen. Een voorbeeld daarvan is de enkele jaren geleden ingevoerde herstructurering in de opleiding

Rektor Dillemans heeft groot gelijk als hij zegt dat onze maatschappij steeds ingewikkelder wordt en dan ook gespecialiseerde mensen nodig heeft, tiende-cyklussers enzovoort, zoals deze naarstige man hier? (Foto Archief)

van de Japanologen. De huidige opleiding Japanologie bestaat louter uit de beheersing van het Japans met daarnaast een ruime aandacht voor recht en ekonomie. Taalkundige en literaire aspecten komen nauwelijks meer aan bod. Van een echte filologische opleiding is dan ook geen sprake meer.

Die sterke banden tussen het universitaire onderwijs en de vereisten van de arbeidsmarkt, waren ook terug te vinden in vroege versies van het plan Dillemans. Na reacties van zowel studenten- als profenzijde zijn de uiteindelijke voorstellen dan ook wat afgezwakt. Het luidt nu dat er 'rekening houdend met mogelijke samenvoegingen, fusies en opheffingen een grotere gemeenschappelijkheid tussen richtingen bevorderd wordt' en dat er 'blijvende aandacht aan een brede algemene vorming wordt geschonken, waarvan spiritualiteit en reflectie noodzakelijke componenten zijn.'

Rektor Dillemans liet zich bij het uitwerken van zijn plannen natuurlijk niet alleen inspireren door externe motieven, als de vereisten van de arbeidsmarkt. Sinds '86 zijn er verschillende denkgroepen binnen de universiteit zelf aan het werk die de knelpunten van de verschaafte opleiding onderzochten. Aan twee centrale problemen tracht het plan Dillemans wat te doen. Enerzijds het groot aantal mislukkingen in de eerste kandidatuur en anderzijds de grote studiedruk.

Een oud zeer is het groot aantal mislukkingen in de eerste kandidatuur. Het invoeren van een grotere gemeenschappelijkheid moet nu het vrijstellingssysteem versoepelen. Een vak waarvoor men eenmaal geslaagd is, moet geen tweede keer afgelegd worden, wanneer men een andere richting begint. Niet slagen in het eerste jaar betekent dan ook geen *volledig* tijverlies meer. Maar Dillemans wil opnieuw veel verder. Op het moment kunnen alle eerstejaars in januari profeksamen afleggen. Deze dienen als een eerste evaluatie van de leeromgeving die de student tot nog toe heeft gebruikt. Slechte resultaten op die profeksamen zijn een alarmsignaal.

ken en hulpmiddelen (film, komputer...), leidt de verdere ontwikkeling van de wetenschap onvermijdelijk tot een immense verhoging van studiedruk. Wetenschappelijk onderzoek wees uit dat een studiebelasting van 1900 uur per jaar meer dan voldoende is. Veel richtingen overschrijden echter deze maximale grens. Daar wil Dillemans nu komaf mee maken. Minder vakken en minder dikke kussens. Alle wetenschappelijke ontwikkelingen bijhouden is toch onmogelijk geworden. Universitair onderwijs moet zich dan ook beperken tot het aanleren van een methode. Vermindering van het aantal uren les met maar liefst een vierde is een concreet gevolg. Aldus komt ook ruimte vrij voor persoonlijk initiatief en zelfstudie. Ter compensatie zou er een intensere persoonlijke studiebegeleiding door de professoren moeten komen.

Aktie

Om het niet alleen bij woorden te laten voegde rektor Dillemans een heus tijdschema aan zijn plan. Tegen september '90 moet er een voorstel tot rationalisatie zijn per fakulteit. Daartoe dienen de Permanente onderwijscommissies en fa-

Dringend tijd om de studiemethode aan te passen.

Dillemans wil nu van die profeksamen eerder een heroriënteringsproef maken. Slechte resultaten betekenen dan dat men misschien niet de juiste richting gekozen heeft. Door de grotere gemeenschappelijkheid kan men in januari nog gemakkelijk overstappen naar een aanverwante richting. In de oorspronkelijke versie werd zelfs gewag gemaakt van *heroriëntering* richting HOBU (sic). Zo maakt men van die profeksamen definitieve examens.

Op die manier lost men het probleem van het grote aantal mislukkingen natuurlijk niet op. In plaats van ernstig onderzoek naar de oorzaken van lage slaagcijfers, wordt de student gewoon doorverwezen naar een andere richting of instelling.

Een tweede knelpunt is de studiedruk. Zonder efficiënte pedagogische technie-

kulteursraden dit jaar allerlei voorstellen uit te werken omtrent de vakken die kunnen geschrapt of gefusioneerd worden. Werk genoeg dus voor de studentenvertegenwoordigers op deze raden.

Ondertussen gonst het echter al van geruchten over de wildste interpretaties die aan het plan gegeven worden. Aan de fakulteit ekonomie wil men aan de profeksamen een definitief karakter geven. Wie echt ondermaats presteert mag niet meer voortdoen. Aan de fakulteit wetenschappen wil men dan weer de studentententoonstelling omzeilen. Men heeft een beperkt comité opgericht waar niet één student in zit. Geen wonder overigens wanneer men weet dat het plan Dillemans niet louter draait rond een vermindering van het aantal lessen en een versoepeling van de vrijstellingenregeling.

Bart Capéau
Jan Verstraete

De heer Dillemans

"De Volksmacht", het blaadje van het ACW, is doorgaans te braaf en te saai om ons te kunnen boeien. Wij lezen nooit graag zo'n tijdschriften, waarin de enge bindingen aan de eigen zult tot enige journalistiek criterium gelden. Navelstaanderij, een hevige vijandbeeld tegen alles wat anders is, ongenueanceerdheid en zelfverheerlijking zijn immers zowat de klassieke ingrediënten van zo'n periodiek. Aan onze degout hiervoor kunnen zelfs de vierendertig variëteiten van oranje, waarmee de Volksmacht wordt opgefleurd, niets veranderen. Eén rubriek van dit blaadje heeft zich onverwacht weten op te werken tot het amusantste van wat er in de Vlaamse pers te lezen valt. We hebben het dan over de semi-filosofische en vooral diep-kristelijke-personalistische kolom "Indruk" van schrijfter May Claerhoudt. Zelden zijn we echter zo ontroerd geworden als op 9 juni, toen ze een visionair stuk pleegde met als titel "De heer Dillemans".

In het kasteel van Laarne hadden de kristen-demokraten namelijk de Europaprijs uitgerijkt aan de meest verdienstelijke Euro-

pese burger. Zonder de minste gêne gaat duiden zij keer op keer een kristen-demokraat aan als opmerkelijkste Europeaan. Ook ditmaal werd deze traditie gerespecteerd. De ons niet onbekende "heer Dillemans" mocht deze prijs in ontvangst nemen. Zonder verpinken beschrijft May Claerhoudt hoe Dillemans de prestigieuze trofee ontvangt. "een beeldje van May Claerhoudt". Waar Dillemans die bijzondere Europese dimensie haalt, blijft ons nog steeds een raadsel. Wij meenden steeds dat hij onafgebroken de mond vol had over Amerikaanse grootheden als Stanford en Harvard (de *brain-dain*, weet u wel), maar soit. Het zal zijn nieuwe verkiezingskampagne als rektor van de KUL (*Kristen-demokratische Universiteit Leuven*) alleszins niet schaden.

Ondanks zijn eerder bescheiden gestalte, heeft onze rektor toch een overweldigende en verpletterende indruk gemaakt op de ginds verzamelde kristen-demokraten. Bewogen getuigt May Claerhoudt: "Deze mens is een enkeling, bewoond door een meervoudige ziel. Hij stond voor ons, in het energieveld van zijn persoonlijkheid, als een stolp van overvloed, van aandachtig leven." En: "In staat en

geoevend om diepe zeeën te bevaren en zo nodig te beslissen over leven en dood in de eeuwigheid van een ogenblik." Tenslotte weet May Claerhoudt het wezen, het zijn, de persoonlijkheid, de hele grandeur van de heer Dillemans samen te ballen in een overweldigende syntese: "Een spektakel van een man, een gevaarlijk man, een man om lief te hebben of eeuwig te vrezen in een totale oorlog, want naast hem kijken kan men niet".

May Claerhoudt legt hiermee, in één snijdende pennetrek, de meest innerlijke innerlijkheid van onze rektor bloot: hij is niets meer of niets minder dan een nieuwe Dzengis Khan, een tweede Attila, een jongere uitgave van de gevreesde Assurbanipal. "In het bezit van troepen te land, te lucht en ter zee", zoals May opmerkt, staat hij klaar om een Tweede Veroveringstocht te beginnen. Dillemans de Grote stráált gewoon.

Met God en May Claerhoudt aan zijn zijde lijkt hij op de Toornige Kristus van het Laatste Oordeel, donder en banliksems slingerend naar zijn tegenstanders. Wie durft Hem ervan te weerhouden Rektor voor het Leven te worden? Voorwaar, niemand zeg ik u. Niemand.

Jongeren en studenten-programma's

- BIGE-TICKETS
- Vertegenwoordiger AIRSTOP

Tiensestraat 64
3000 LEUVEN
016/202224

DRANKEN NEELS

Aarschotsesteenweg 4
3010 LEUVEN

- de goedkoopste voorwaarden
- goederen en glazen in depot voor FUIVEN
- meubels en tapinstallaties

tel 23.20.63
22.11.11

KALYPTA NATUURVOEDING

bio groenten, fruit, granen,
droogvruchten, brood,
gebak, kruiden, wijnen,
zuivel, enzovoort

Iedereen is hartelijk welkom!

Parijsstraat 21 - 3000 Leuven
016/23.01.60

Mechelsestraat 20-24
LEUVEN

Uw Intersportwinkel
In Leuven is er zo maar één

FONTEYN MEDICAL BOOKS

FOCHPLEIN 13 LEUVEN

Tel. 20.29.44

DE GESPECIALIZEERDE
BOEKHANDEL MET
EEN ENORME VOORRAAD,
UP TO DATE,
MEDISCHE LITERAATUUR.
GUNSTIGE PRIJZEN!

Gegarandeerd zon
op onze terrassen.

DE RECTOR

Studentencafé
Oude Markt 4-5-6
Leuven
cantsaal
beschikbaar

restaurant
pallietier

Oude Markt 7-8
Leuven
016/22.07.22

DEN BRÖSSER

Gezellig
AMBIANCE-praatcafé
Oude Markt 45
Leuven

Tiensestraat 249-251 3000 Leuven
☎ 016/22.95.52 - 23.77.55
Fax: 016/22.42.96

ALLE WEGEN VAN DE
ELEKTRONIKUS EN DE KOMPUTERFREAK
LEIDEN NAAR
LSW ELECTRONICS

... dat er zoveel banden besteed wordt. ... de kans wordt getoet. Dit ligt volgens ... de kijkring komt. ... met het kenmerk met het ...

Bruno Verbergt over zijn programma

"Noodzakelijk, spannend en gevaarlijk"

Op het programma van het Klapstuk dit jaar staan veertien voorstellingen van choreografen uit zes landen. Enkele sluiten aan bij het theater, terwijl sommige andere dan weer verwant zijn met de beeldende kunst. Om ons in dit doolhof enigszins wegwijs te maken, gaf Klapstuk-programmator Bruno Verbergt ons nadere uitleg bij de verschillende stukken.

Veto: *Je opent al op zondag 3 oktober, met De Keersmaecker: een oude bekende én een herneming.*

Verbergt: «De Keersmaecker hoeft je niet te verbazen. Zij is ontgensprekelijk de belangrijkste dame in de hedendaagse dans, niet alleen in dit land, maar misschien over de hele wereld. Wat De Keersmaecker doet is echt heel erg belangrijk. Ik zeg het steeds opnieuw. Het is sterk eigentijds vernieuwend werk. Er is niet veel over te vertellen; je moet het gewoon zien. Ik weet dat het moeilijk is, zondagavond voor het academiejaar naar Leuven te komen, maar het is echt een heel belangrijke reden om nog even te wachten met het kot in te richten.»

Veto: *Er zijn vijf Klapstukcreaties: Bei mir bist du schön, O Boom, Quarere, Cosmo Nox en Lijn 9. Dat is veel.*

Verbergt: «Het is ook heel belangrijk voor de rol die een festival kan spelen om opdrachten te geven, om de plannen van kunstenaars te steunen.»

«Bei mir bist du schön» van Karlon Fonteyn is een bewuste keuze om een debuut te steunen. De creatie is goed gestaagd.»

«O Boom» van Alain Platel is een wereldpremière. Als er één jong Belgisch kunstenaar is waarvan ik vind dat hij moet gesteund worden, dan is het Alain Platel. Hij legt maatschappelijke bekommernis in zijn werk, maar doet dat heel fijngvoelig en heel subtiel, met veel humor en relativering. Hij had plannen voor een productie, die het Klapstuk dan mee geproduceerd heeft.»

«Maria Muñoz en Pep Ramis, die Quarere dansen, zijn twee jonge Spaanse dansers. Hun werk getuigt van een eerlijkheid en oprechtheid die ik zelden heb gezien. Ze kregen in Barcelona, dat op weg is zich te ontwikkelen op het gebied van theater en dans, eerst geen en daarna een beetje middelen. Ik wil ze met mijn volle gewicht steunen.»

Veto: *Lijn 9 is een project met jonge kunstenaars. Zoets kan het festival meer identiteit geven, maar het is wel altijd een waagstuk. Vorige keer was Alchemie, dat in dezelfde lijn lag, ook niet meteen een hoogvlieger.*

Verbergt: «Het geeft in zekere zin kachet aan het festival. Het is een project met vier dansers, één opera-regisseur en vier beeldende kunstenaars dat op negen verschillende lokaties doorgaat. De tekst in het programmaboekje bij het project luidt als volgt: 'Jong werk tonen op een internationaal dansfestival is tegelijkertijd spannend, noodzakelijk en gevaarlijk. Het is spannend, want het belooft aan het publiek verwachtingen voor nu en later; noodzakelijk, want het is één van de schaarse middelen voor beginnende kunstenaars om in het daglicht te treden, en gevaarlijk omdat het festival zeer snel een kader kreëert waarin zowel het goede als het minder goede ervan worden uitvergroot.' Het is binnen die context van spannende, noodzakelijke en gevaarlijke dingen te brengen dat Lijn 9 wordt gemaakt. Met die bekommernis heb ik de hele tijd jong werk heb zitten programmeren.»

Veto: *Jean-François Duroure is aanwezig met maar liefst drie voorstellingen. Je geeft hem zelfs carte blanche, want hij brengt een werk dat nog niet of was toen je het programmeerde. Van Duroure wordt vaak gezegd: c'est très français. Dat betekent dan: het is mooi, maar oppervlakkig.*

Verbergt: «Dat wordt gezegd, ja. Maar Van Duroure zou ik alles willen tonen. Hij werd op Klapstuk '87 bijzonder goed onthaald. Over de programmatie waren we tevreden. Er zijn verschillende redenen om hem terug te halen. Een heel belangrijk gegeven is hem blijven vol-

gen. *La Anqá*, zijn eerste voorstelling na Klapstuk 87, legde heel goed de gevoeligheid bloot van wat er omgaat in zijn leven.»

«Frankrijk kent ongeveer 110 choreografen en danscompagnieën. Als er zo'n groot aanbod is van een bepaald land en van de Franse dans, kan je een selectie maken of kiezen voor één iemand. Duroure is geboren in '64. Hij is net zo oud als ik. Dat is wel belangrijk voor mij, een festival maken met jonge mensen die niet veel ouder zijn dan het publiek. Duroure is bovendien een bijzonder boeiend kunstenaar. Hij is kontinuu op zoek naar andere horizonten, nieuwe impulsen. Hij is zeer nieuwsgierig. Drie voorstellingen van Duroure zijn nooit erg gelijkend. Van een boeiend kunstenaar wil je alles tonen.»

Veto: *Een andere Fransman is Daniel Larrieu.*

Verbergt: «Larrieu is een choreograaf die in Frankrijk een enorme opgang heeft

gekend. Hij heeft ook al internationale bekendheid. *Anima* is één van de werken die niet met poëzie konetter, maar dan ook met de romantische flauwekul, maar wel een hedendaagse poëzie die erin slaagt allezand bewegingen en dansbewegingen heel fijn aan elkaar te plaatsen. Het is heel intuïtief.»

Veto: *Teshigawara is een Japanner. In een vorig interview met Veto heb je gezegd dat men in Japan graag kopiëert. Hun danscultuur is er één van imitatie. Overstijgt Teshigawara die werkwijze?*

Verbergt: «Eén van de grote verschillen tussen de Japanse en onze cultuur is dat ons criterium van originaliteit bij hen veel minder geldt. In Japan is het zo dat men de enkele meesters van de butodans blijft kopiëren. Saburo Teshigawara is westers, meer naar onze normen. Toch herneemt hij stukken uit zijn vorige voorstellingen en gebruikt hij soms dezelfde muziek. Maar wat hij brengt, het oorspronkelijke in zijn werk, komt

uit een andere hoek dan de buto-dans. Hij is van opleiding beeldhouwer, en het is eigenlijk in het zoeken naar de perfecte uitbeelding van het lichaam dat hij de stap naar de dans heeft gemaakt.»

«Toch vind ik hem zeer Japans. Hij maakt met die nieuwe middelen een beeld van Japan zoals ik het ken. Eén van de belangrijkste spanningen in zijn werk is de spanning tussen wreedheid en verfijnde estetik. Eén van de spelers is in Japan topmodel. Ze is een beeldschone vrouw. Hij plaatst die schoonheid naast zijn dansen op glasscherven. Als er iets is dat mij iets vertelt over Japan, dan is het die spanning, die wreedheid.»

Veto: *Er staan dit jaar ook twee Nederlanders op het programma: Jan Ritsema en Roxane Huilmand.*

Verbergt: «Twee Nederlanders die allebei een zeer nauwe band met Vlaanderen hebben. Roxane Huilmand is Nederlandse, maar woont en werkt in Brussel. Haar productie is een ko-productie van

onder andere het Kaaithheater. Ze is lid van de groep Rosas. *Capricieuse* is een dansvoorstelling op 24 stukjes voor violsolo van de negentiende-eeuwse Paganini, een toneelvirtuoso-vioolspeler. De voorstelling staat in dezelfde week als de Wittgenstein-voorstelling. Een mooi contrast.»

«Ritsema is een op en top Amsterdammer. Hij heeft bij het Werktheater gewerkt. Dat maakte producties die hier in het Stuc kwamen toen wij nog op de humaniora zaten. Hij heeft de International Theatre Bookshop in Amsterdam opgericht. Hij is echt een man van het theater.»

Veto: *Waarom programmeer je eigenlijk leater? Je hebt al een voorstelling minder dan Michel in 1987 (14 tegenover 15), en een paar daarvan zijn zuiver toneel.*

Verbergt: «Dat er een theaterregisseur op het programma staat, heeft te maken met het feit dat wat hij doet zeer nauw aansluit bij wat veel uitgenodigde choreografen aan het doen zijn en in die zin veel vertelt over dans. *Wittgenstein Incorporated*, bijvoorbeeld, is een voorstelling die heel minimaal, met een minimum aan middelen, denken, taal en lichaam met elkaar in verband brengt. Het is een vorm van belichaming. Zo zijn er noch in Wittgenstein, noch in dans duidelijke personages.»

Veto: *En dan is er nog een Canadees: Lock.*

Verbergt: «*Lalala Human Steps* is een fenomeen. Vorig jaar maakten ze een grote toernee en waren ze onder andere in De Singel te zien. Het is echt iets wat ik niet aan de Leuvense studenten wil onthouden. Lock is iemand die door mensen als Bowie en Byrne wordt gevraagd en die daar heel voorzichtig op reageert, die geen videoclips wil maken, maar dans en die bijzonder spannend en goed werk maakt.»

«De voorstelling is voor een groot deel een rockconcert. De muziek is van de West Indian Cie. Er is een Indische zangeres op de scène. De muziek staat heel luid. Het is spektakel van de beste, maar ook van de verstandigste soort.»

Veto: *Dat zal de publiekstrekker wel zijn, zeker?*

Koen Hendrickx
Johan Reyniers

(Foto Koen Hendrickx)

Bruno's diepe hart

← vervolg van p. 1

hoofdredacteur van Notes, een Nederlands dansblad. Hij zal in elf ontmoetingen praten met de choreografen. De gesprekken zullen doorgaan in het Stuc en de toegang is gratis.»

«Kortweg is iemand die in zijn recensies en in zijn gesprekken over dans vaak een frisse en onbevooroordeelde kijk op de voorstellingen heeft.»

Veto: *We hebben het nu gehad over allerlei manieren om een publiek te bespelen. Maar in de eerste plaats moet je je publiek natuurlijk bereiken door wat je programmeert. Vorig jaar heb je gezegd, dat de voorstellingen 'mooi' moeten zijn. Is dat niet een wat magere visie op dans?*

Verbergt: «Ik programmeer met intuïtie en gevoel. Ikzelf ben jong en ik kies voor voorstellingen die ik goed vind, waarvan ik denk dat ze een jong publiek aanspreken. Het is niet zo dat we een voorstelling naar Leuven halen omdat ze ergens een grote publiekstrekker was. Mooi wil ook zeggen: interessant, authentiek, subtiel.»

Veto: *Boze tongen beweren wel eens dat Verbergt bepaalde acts, Belgische bijvoorbeeld, programmeert onder druk van het Festival van Vlaanderen.*

Verbergt: *(verwonderd)* «Wordt dat gezegd? Ik zou wel willen weten waar je dat vandaan hebt. Nee, daar is niets van aan.»

Veto: *In de festivalperiode worden alle stucactiviteiten gekoncentreerd op dans. Is dat niet nefast voor nieuwe studenten die nog moeten kennismaken met het Stuc?*

Verbergt: «Ik denk het niet. Het Klap-

stuk brengt zo iets groots teweeg dat er veel mensen bij betrokken raken. Er is een sfeer van komaan, *let's go*. Er is een roes die je niet hebt onder festival. In november heerst er na het festival dan ook meestal een soort van festivaldepressie, ook bij het publiek. Daartegenover staat dat al de Klapstuk-toeschouwers er wat naar het Stuc zullen kunnen.»

Veto: *Na Klapstuk 87 werd er een meerel verslag opgesteld. Dat zei onder meer dat de festivalformule behouden kon worden. Hoe omschrijven jullie eigenlijk die formule?*

Verbergt: «Een festival houdt een concentratie in van middelen, energie, aanbod, publiek, tema, plaats en tijd. Daarin ligt ook het succes van een festival. Voor zo'n festival krijg je grotere aandacht van het publiek, en er is, zoals ik zei, een festivalroes, de zin om iets af fond te doen. Er is ook meer aandacht van de pers. Je krijgt meer middelen los. Buiten het festival komen er nog maar weinig internationale producties naar Leuven, gewoon omdat het te duur is. Uiteindelijk komt die formule de dans ten goede.»

«Dat is het kader dat het festival schept. Als een groep niet naar Leuven kan komen, bijvoorbeeld omdat er hier geen zaal beschikbaar is, dan zouden we gemakkelijk in Brussel kunnen laten optreden. Maar omwille van die concentratie van plaats doen we dat niet. Wat er uiteindelijk nog bijkomt is dat je alle voorstellingen naast elkaar plaatst, dat de mogelijkheid heeft om verbanden te leggen en dat er daar ook een rijkdom uit de kijkervaring komt.»

Veto: *Een inhoudelijk aspect is de keuze van de groepen. Het Klapstuk is bijvoor-*

beeld geen staalkaart van wat er op dit moment aan dans te beleven valt in de wereld.

Verbergt: «Nee, het is geen staalkaart. Het is natuurlijk wel een representatie van wat ik vind dat er aan interessante nieuwe dingen te doen is. Het is geen formele staalkaart van per land de belangrijkste choreografen of een inhoudelijke staalkaart rond een bepaald thema. Het is een selectie van werken waarvan ik diep in mijn hart vind dat ze juist zitten. Ik heb letterlijk een visie op de danswereld in de zin van dat ik op zoek ga, dat ik ga kijken en vergelijken.»

Veto: *Vind je dat jouw Klapstuk erg verschilt van dat van de vorige programmator Michel Uytterhoeven.*

Verbergt: «In principe benader ik het niet anders dan Michel. We hebben ons allebei altijd gebaseerd op veel gaan kijken en een vergelijking van wat er allemaal leeft. Ook benader ik, net als hij, de dans vanuit een zekere maatschappelijke bekommernis. Kunst slaagt erin van op een bepaalde manier uit te leggen wat je niet op een andere manier kan uitdrukken. *New Demons*, bijvoorbeeld, is een voorstelling die zeer sterk een spektakel-element heeft, rockmuziek gebruikt, spektakulaire filmbeelden en fantastische sprongen. Ook daar zie ik een maatschappelijke bekommernis. Die voorstelling vertelt mij iets over de maatschappij van vandaag, dat juist die voorstelling vandaag wordt gemaakt, dat er zoveel aandacht besteed wordt aan het spektakel, aan de energie die in de dans wordt gestoken. Dat legt volgens mij juist de eigenheid van deze tijd bloot

en dat geeft mij op een bepaalde manier de kans om te voelen wat er in deze spannende tijd waarin we leven aan de hand is.»

*«Het Heengaan» van Ritsema riep veel verschillende reacties op. Mensen gingen buiten, anderen waren onberoerd. Voor de fotomop vroegen we foto's die de choreografen om een bepaalde reden nauw aan het hart liggen. Ritsema koos een foto uit *Liberation* van een Chinese student op wiens gezicht je nog hoop kan aflezen, maar waarvan je nu weet dat het valse hoop was en dat die jongen nu misschien in de gevangenis zit. Toch maakt Ritsema geen politiek teater zoals we dat in de jaren zestig kennen. Zinnig bezig zijn hoeft niet politiek te zijn.»*

Veto: *Er komt ook niets uit de VS, terwijl de Amerikanen vorige keer nadrukkelijk aanwezig waren.*

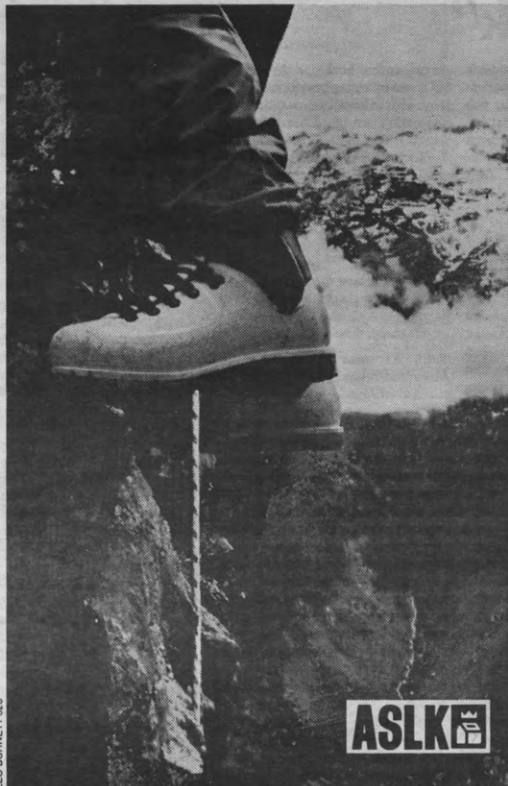
Verbergt: «Een voorstelling uit de VS naar Leuven halen kost veel geld. Maar vooral: het centrum van de nieuwe generatie dans ligt niet meer zo duidelijk in New York of de VS, maar eerder hier, in West-Europa. De groten van de hedendaagse dans, dat zijn er misschien vijf, waaronder toch De Keersmaecker en Fabre van bij ons.»

Veto: *Je had het over maatschappelijke bekommernis. In hoeverre is ook amusement belangrijk in de programmatie?*

Verbergt: «Het komt niet op de eerste plaats, maar het is zeer belangrijk. Iets wat niet aangenaam kan verteld, beuisterd of bekeken worden is niet interessant, is saai. Zoals naar een museum gaan ook aangenaam kan zijn. Een festival is een goed museum waar ook wel eens grappige dingen in kunnen zitten.»

Koen Hendrickx
Johan Reyniers

JE KAN JE NAAR DE TOP WERKEN.

LEO BURNETT 026

ASLK

JE BANK+VERZEKERINGSTEAM

**Beleef
wat er in
Vlaanderen
leeft.**

Vlaanderen leeft, Vlaanderen leeft. Elke dag op de kultuurpagina's van De Morgen.

Met dag na dag het Café des Arts: bladzijdes boordevol nieuws over teater, film, mode, muziek, rock en aanverwant cultureel vermaak.

Aangevuld met tips en interviews. Columns van boegbeelden zoals Walter Van den Broeck, Fred Brouwers en Johan Anthierens. Wekelijks een 8 blz. uitneembare boeken-bijlage.

En een spotlight op Jan T. De veelgeprezen filmkenner van De Morgen. Rechtstreeks vanuit één of andere filmfestivalstad of vanop de sofa met een ster van het Witte Doek.

Daarom, wil je kunnen beleven wat er in Vlaanderen en wijde kulturele omstreken leeft, lees dan elke De Morgen.

**FILM, TEATER,
MODE, MUZIEK**
Elke dag in
De Morgen.

de **Morgen**

(Foto Archief)

**LIBERTY
PHONE**

STANDONCKSTRAAT 2
3000 LEUVEN
OPEN VAN 10 TOT 22 UUR

TELEFOON

Zonder muntstukken
Zonder telekaarten
Zonder te wachten

BODEDIENST

Laat uw vrienden of uw familie naar ons opbellen en dan krijgt u de boodschappen op een cassette

TELEFAX

Verzending en ontvangst van telefax

Een aandeel kopen dat vandaag nog rendeert?

Een acco-aandeel rendeert onmiddellijk, en levenslang.

Met een ACCO-aandeel heb je het belangrijkste instrument in je zak om vanaf de eerste dag je broodnodige studie-aankopen voordelig te doen. Inderdaad, voordelig, want met dit aandeel krijg je in ACCO een directe korting van 15 tot 20 % op de officie-

le verkoopprijs van cursussen, papierwaren, schrijfmachines, schrijfmachines. En wat meer is, het ACCO-aandeel is een eenmalige investering van 750 Fr die je heel leven lang rendeert. Dus ook als afgestudeerde.

a
acco

Kantoorhandel Tiensestraat 129 Verkoopcentrale Tiensestraat 134-136 Kopiedienst Vesaliusstraat 11 Leuven.

(Foto Roel Ruyter)

De Pieter de Somer-Aula van architect Paul Van Aerschot

Opening van nieuwe akademiejaar Chez Maxims'

De Aula Maxima moest een multifunctioneel gebouw zijn. Als nieuwe pronkstuk van onze Unief zal het plaats moeten bieden aan internationale congressen en academische zittingen. Bovendien moet het een geschikte ruimte worden voor concerten, film- en zelfs toneelvoorstellingen. Maar tenslotte moest er vooral een grote aula komen om eens en voorgoed af te rekenen met het plaatsgebrek in fakulteiten als Economie en Rechten. Elk van die functies heeft zo zijn vereisten op architectonisch vlak, en de combinatie ervan is voor ontwerper Paul Van Aerschot, prof in Toegepaste Wetenschappen, ongetwijfeld meer dan een intellectuele vinger-oefening geworden.

De KUL beschikte tot nu toe over een tweetal auditoria waarvan de capaciteit toch enigszins voldeed om aan grotere groepen les te geven. De Grote Aula van het Maria Theresia-kollege telde iets minder dan 400 zitjes, maar wel veel staanplaatsen. In de grote aula van het Sencie-Instituut op de kampus van L&W, kunnen zowat 550 mensen terecht. En daar streken dan ook regelmatig hele horden rechtsstudenten neer. Maar nog kon er geen gelijke tred gehouden worden met de spectaculaire aangroei van Economie en Rechten.

De Pieter de Somer-Aula zou volgens het oorspronkelijke plan 750 plaatsen krijgen. Tijdens de uitvoering is dat nog eens opgetrokken tot niet minder dan 820. Daarvoor moesten dan wel de geplande tolkenkabinen plaats ruimen. De mogelijkheid om die toch nog in te passen, weerszijden de regiekamer, blijft wel bestaan. Ook moet iedereen het nu stellen met een halve centimeter minder plaats voor zijn knieën, maar een zuurpriet die daarover klaagt, want de ruimte die je krijgt blijft royaal. Toch blijft het geheel aangenaam compact en blijft de zichtbaarheid, ook op de allerlaatste rijen, gegarandeerd. Dat geldt ook voor de plaatsen op de uiteinden van de rijen. In tegenstelling tot de halfcirkelvormige opstelling van de stoelen in het Maria Theresiakollege, werd hier immers voor een kwartcirkel geopteerd.

Die zorg om iedereen een goed overzicht op de evenementen te gunnen, uit zich ook in details en technische snufjes. Zo wordt het frame, waaraan het scherm boven het podium bevestigd is, op de ideale afstand van het videoprojekt-

Het nieuwe akademiejaar moet nog beginnen, en nu al voelen ouwe rotten een generatiekloof groeien tussen henzelf en de nieuwe lichte kandidandi (candydandy?) die we binnenkort in ons midden mogen verwelkomen. En niet helemaal ten onrechte. Want in "onzen tijd" was het niet zo evident dat je aan de Unief ging studeren. Je moest er wel wat voor doen. Geld, afkomst en een dosis gezond verstand waren natuurlijk niet onbelangrijk. Maar je had bovendien een getraind lichaam nodig, en monnikengeduld of sterke kameraden om gewoon een zijte te bemachtigen in de aula. Zo'n numerus clausrofobus als fysische drempel tot het universitaire kon natuurlijk niet langer gerechtvaardigd worden. Daarom werd in 1986 begonnen met de bouw van de Aula Maxima, officieel de Pieter de Somer-Aula, naar de vorige rektor. Nog voor begin oktober zullen de laatste lijkes verf droog moeten zijn, want dan opent rektor Dillemans in diezelfde Aula Maxima het akademiejaar '89-'90.

Foto Roel Ruttens

tietoestel afgesteld via een foto-elektrische cel in de muur. En als dan de halloevenverlichting gedimd wordt, kan je er echt knus naar een film zitten kijken.

Met dat frame zijn we bij de voornaamste bezorgdheid van de ontwerper terechtgekomen: de akoestiek. Tijdens een les of een toespraak kan het scherm immers schuin opgehaald worden, en zo vormt het een akoestische reflector boven het podium. Alles in deze ruimte is er op afgestemd het geluid, dat normaal zou fokuseren, maximaal te doen uitwaaien. Voor een voortrefte-

lijke akoestiek is men aan de KUL namelijk bijzonder gevoelig. Begrijpelijk, na de problemen waarmee men op dat vlak werd gekonfronteerd in de Begijnhofkerk.

Voor het ontwerp werkte prof Van Aerschot dan ook samen met het laboratorium voor bouwfysika, dat met de computer een matematic model uitwerkte, en later een maquette van de aula ontwierp, in functie van de meest ideale akoestiek. Ook in de keuze van de bouwmaterialen en de afwerking werd hiermee terdege rekening gehouden. Als jullie straks op met stof beklede stoelen zitten, is dat omdat de lege stoelen dan dezelfde kwaliteiten hebben (toch wat de geluidsabsorptie betreft) als een bezette stoel.

Toch moest ook hier naar een compromis gezocht worden. Een specifieke concertzaal vertoont immers heel andere eigenschappen dan een aula, normaal een "droge" zaal, met een korte nagalm. En de primaire functie van de Aula Maxima is toch nog steeds die van een leslokaal. Al besef de ontwerper dat het uiteindelijke oordeel over de akoestische eigenschappen van de aula zal gebaseerd zijn op de criteria die men hanteert voor een concertzaal.

Caissons

Wat de vormgeving van de zaal betreft, en die is hier toch van primordiaal belang, verdient vooral het plafond wat uitleg. In het holle plafond voorzagen men oorspronkelijk een groot dakvenster, maar om budgettaire en, alweer, akoestische redenen werd dit plan afgevoerd. De "tweedehands-oplossing" mag er best wezen. Als het hele gebouw al bewust sober-funkioneel gehouden is, met enkele rekurrente motieven in de bekleding van de buitenmuren, en op het terras voor de hoofdingang (cirkel en ruit, de elementaire figuren waarop de plannen gebaseerd zijn) dan zal het plafond toch wel vaker de aandacht van het publiek afleiden.

In de plafond-koepel is een zogenaamd doorhangend plafond aangebracht, dat wordt gevormd door enkele tientallen "caissons", een soort beddebakken, die evenveel vlakken vormen. Die moeten zorgen voor het uitwaaien en het verdelen van het geluid over de zaal. Het ziet er leuk uit en wordt zelfs spektakulair wanneer de lichten die

tot experimenten met minder middelen en goedkopere materialen. Die hebben vaak tot interessante resultaten geleid.

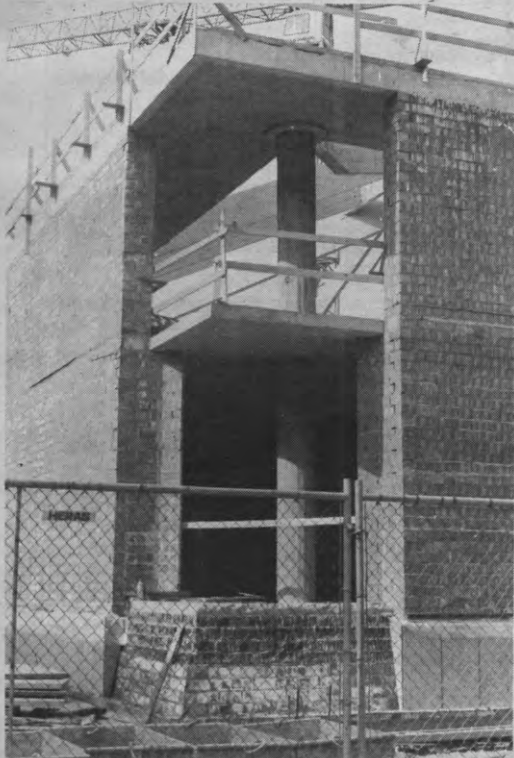
Kurk

Zelfs het foyer en die pauzeruimtes ontsnappen niet aan strenge eisen wat de geluidsdemping betreft. Je wandelt er wel niet over een tapijt, zoals in de aula zelf, maar het lawaai van zo'n duizend paar voeten wordt gesmoord in de kurkbepleistering van het plafond van het foyer. Op dat gelijkvloers zijn er ook de sanitaire voorzieningen en verschillende afgesloten telefoonkabinen. Een houten panelen wand naast de hoofdingang, ontsluit automatisch via een systeem van branddetectie en vormt zo een metersbrede nooduitgang, die uitkomt op het terras waar in een later stadium het kafetaria wordt voorzien.

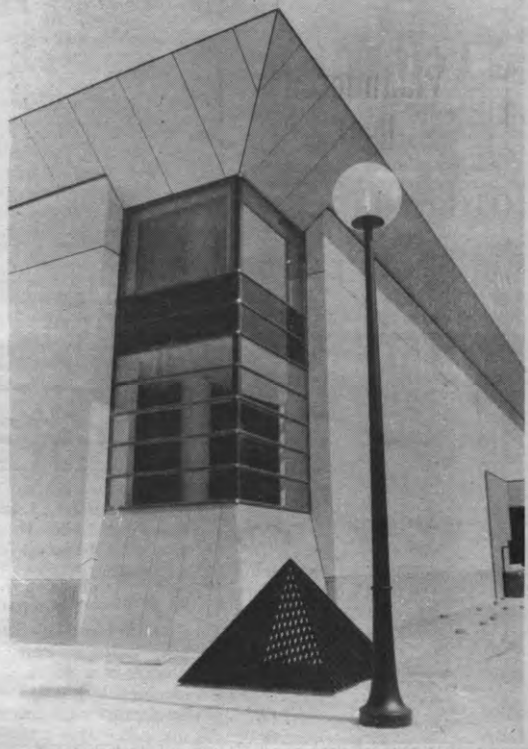
Over de inplanting van de Pieter de Somer-Aula is Paul Van Aerschot zeer tevreden: centraal gelegen in de stad, met aansluiting op de Tienestraat en de Naamsstraat. Bovendien ontstaat met de Grote, de Kleine en de Nieuwe Aula een kompleks met uitgebreide faciliteiten voor congressen en dergelijke. Er wordt overigens nog een hal voorzien die voor de rechtstreekse verbinding tussen de Aula Maxima, de Grote Aula en het Pauskollege moet zorgen, en nu al wordt er werk gemaakt van een groot terras aan het restaurant van het Pauskollege. In een later stadium moet dan ook de klassieke gevel van dat Pauskollege een opknappert krijgen. Voorlopig zal je dus vanuit de pauzeruimtes van de Aula Maxima nog op bouwverven blijven uitkijken, maar dat went wel in Leuven.

Wie het allemaal zelf eens wil gaan bekijken, kan altijd de openingszitting van het akademiejaar bijwonen, of, als je rechts- of economiestudent bent, gewoon naar de les gaan. Als je d'er zelf een fluitje wil organiseren moet je wel op de wachtlijst gaan staan. Alles was al tot in een verre toekomst volgeboekt, nog voor de eerste graffiti het gebouw kwamen opfleuren. "Blowing in the Wind" en "If I die, I die", prof Van Aerschot had terecht op meer kontesterende ontboezemingen gehoopt. Zoals in "onzen tijd". Maar die is nu wel voorgoed voorbij. Iedereen heeft nu zijn eigen zijte.

Stef Wauters

(Foto Archief)

(Foto Roel Ruttens)

MEDIATEEK
VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

**UITLEEN
DIENST**

PLATEN • COMPACT DISCS • CASSETTES

DIESTSESTRAAT 148
Leuven 016/22.80.00

klassiek, pop,
jazz, kleinkunst,
filmmuziek,
folklore,
taalkursussen...

Erasmus

Leuven

- ◇ Het Studentencafé
- ◇ De Spaghettispecialist
- ◇ Zelfgemaakt roomijs met verse boerenmelk
- ◇ Verse zelfgemaakte pasta's
- ◇ Verwarmd terras

Erasmus
TIENSESTRAAT 96
3000 LEUVEN
016/20.08.62

OKTOBER:
TIJD OM MET ONS
KENNIS TE MAKEN

BOEKHANDEL

WOUTERS

Naamsestraat 48
3000 Leuven
☎ 016/23.34.81
fax 016/22.98.41

Ook open op zaterdag (9.30-17 u)

Vanaf oktober wacht je bij ons een enorm aantal wetenschappelijke boeken: gaande van informatica, bedrijfsbeheer en positieve wetenschappen tot recht en geneeskunde. Wij hebben jouw verplichte en aanbevolen literatuur, zowel de meest elementaire als de super gespecialiseerde.

OKTOBER DUS: TIJD OM MET ONS KENNIS TE MAKEN.

VAN HET VAT
ZOVEEL BETER

VINIFRANCE

800 m² verkoopsruimte
1300 verschillende wijnen en sterke dranken
300.000 flessen in voorraad

Ladeuzeplein 22 - 3000 LEUVEN
☎ 016/22.72.27

Voor feesten en recepties gratis glazen ter beschikking
Overtollige aankoop wordt teruggenomen

Second-hand Shop

rawette

parijsstraat 53-55
leuven 016/20.11.45
open van 11 tot 18 u.
aankoop-verkoop
exclusieve

2de handskleding
kwaliteitsmerken
alsook modieuze
einderekskledij.
aankoop - verkoop
curiosa - fijne antieke
voorwerpen - zilver en
goud - kristal -
juwelen

S.C.C.

Computer Center

Alle software,
ook
op maat.

Dealer Robocad.

Schneider: XT, AT, printers, fax
Armstrad: XT, AT, printers
Rembrand: XT, AT
Compaq
OKI printers, plotters
Canon printers, fax

Diestsevest 42
3000 Leuven
016/22.00.78

Tongersestwg 62
3800 St-Truiden
011/67.11.76

LOKO

Sociale Raad ageert

Betogen om te studeren (of omgekeerd)

Voor wie al een paar jaar in Leuven rondhangt, is Sociale Raad geen onbekende. Waar een betoging tegen bijvoorbeeld *verhoging van de studiekosten* wordt georganiseerd, een bezetting van universitaire gebouwen op touw wordt gezet, terwijl er pamfletten worden uitgedeeld en affiches geplakt, kan Sociale Raad nooit ver weg zijn. Sora is de geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die inspraak heeft in het beleid van de sociale sector aan de universiteit en aanverwante instanties. Daarnaast engageert Sociale Raad zich in alles wat verder met de demokratisering of de drempelverlaging van het onderwijs te maken heeft, op nationaal en zelfs internationaal vlak. Dat liep en loopt niet altijd van een leien dakje, maar Sociale Raad houdt het toch al vijftienvintig jaar vol. Tijd om het glas te heffen.

Sociale Raad bestaat dus – in tegenstelling tot wat velen denken – niet al sinds menschenheugnis als medebeheerder in de sociale sector aan deze universiteit, om de eenvoudige reden dat die sociale sector zelf dit jaar hooguit dertig jaar oud is. Een eind na de Tweede Wereldoorlog groeide de idee dat onderwijs moest dienen om aan iedereen een *gelijke kans* op vorming en ontwikkeling te bieden. Daarbij werd vooral aan de financiële drempels gedacht die het vele jongeren onmogelijk maakten hogere studies aan te vatten.

Dit resulteerde onder andere in de wet van 3 augustus 1960: die had de bedoeling de universiteiten voldoende middelen te geven om een sociale sector uit te bouwen. Staatstoelagen voor die sociale sector dienden om huisvesting, voeding en andere zaken in een kollektief en goedkope aanbod aan de studenten te kunnen verstrekken, en zo de studiekost lager te krijgen. Zo kwamen er in Leuven meer goedkope studentenkamers in het stelsel van de studentenkamers en werden langzamerhand de Leuvense universiteitsrestaurants Alma en de universitaire sociale diensten, zoals de medische en de juridische dienst, uitgebouwd. Tegelijk kregen de studenten beperkte inspraak in het beleid van de sociale sector. Sinds 1964 bestaat daarom Sociale Raad om de belangen van de studenten te verdedigen.

Sociale Raad is één van de vijf raden van de studentenorganisatie Loko ofte Leu-

vense Overkoepelende Kringorganisatie. De werking van Loko richt zich op de *demokratisering van het onderwijs* in al haar fitnesses, waarvan Sociale Raad de sociale kant 'verzorgt'. Sora levert dus strijd tegen de financiële en sociale drempels die participatie van om het even wie aan het hoger onderwijs in de weg staan. Met die participatie is het namelijk – vooral om financiële redenen – jammerlijk gesteld: de 'lagere' klassen van de maatschappij zijn bedrevend ondervetegenwoordigd, de 'hogere' overvetegenwoordigd. Omdat de betoelaging drastisch ingekrompen is en studeren dus steeds duurder wordt, gaat het met die participatie almaar slechter. Steeds meer mensen hebben niet de nodige financiële middelen om aan de unief te raken. In haar werking ten voordele van de studenten probeert Sora niet korporatistisch te werk te gaan: ondanks het feit dat de wet van '60 alleen maar aan de betoelaging van het *universitair* onderwijs heeft gedacht, zijn de noden van het Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit (HOBUB) gelijkwaardig. Ook hieraan besteedt Sociale Raad aandacht. Bovendien wordt er regelmatig verder gekeken dan de langste studentenneus. Zo is er reeds een tweetal jaar een werking rond anti-racisme, en mobiliseerde men in het verleden rond algemeen maatschappelijke thema's als werkloosheid, kernraketten, Zuid-Afrika.

De specifieke werking van Sora behelst drie aspecten: medebeheer, infor-

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt ter ondersteuning van haar werking in het academiejaar 1989-1990 een

Algemeen Sekretaris (m/v)

Hij zal halftijds (19,5 uur per week) werken met een bediendenkontraat van bepaalde duur tot 31 juli 1989. Van hem wordt verwacht dat hij de algemene vergaderingen van de verschillende geleidingen praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrekt om op hun werkings-terrein tot een doordacht beleid te komen en om dit beleid met kennis van zaken uit te voeren.

De kandidaat moet beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten.

Zijn taken omvatten:

- het voorzitterschap van de Financiële Controlekommissie der Vrije Verenigingen.
- de administratie (korrespondentie, personeelsaangelegenheden, begroting en exploitatie,...) en het technisch beheer van de koepel en haar huisvesting (verhuur van kamers).

matieverstrekking, mobilisering. Het medebeheer staat voor de studentenafvaardiging naar de verschillende sociale geleidingen: Alma, Acco, RVs, werkgroepen. De Raad voor Studentenvoorzieningen (RVs) beheert de staatstoelagen voor de uitbouw van de sociale sector en koördineert al de diensten uit de sociale sector (huisvesting, Alma's, sociale dienst, medische dienst,...). De RVs is het universitair beleidsorgaan waar de studenten het sterkst vertegenwoordigd zijn (vijf studenten, naast vijf profen en vijf personeelsleden uit de sociale sector). Nochtans blijft het ook daar, zoals in alle medebeheersorganen, hard knokken om 'het andere kamp' te overtuigen van de noodzaak van een stevig uitgebouwde sociale sector. Ook in de Raad van Bestuur van de vzw Alma Universiteitsrestaurants (voor goedkope maaltijden) zijn studenten vertegenwoordigd door drie afgevaardigden uit Sociale Raad. Tenslotte worden ook vijf studenten naar de Raad van Bestuur van Acco afgevaardigd, waar ze pleiten voor goedkope cursussen en studiemateriaal.

Kring

Verder ziet Sora het ook als haar taak de studenten te *informer*en over alles wat studenten op sociaal gebied kan en moet interesseren. Daarvoor worden er werkgroepen opgericht (anti-racisme, studie-financiering,...), brochures gemaakt, lezingen en debatavonden georganiseerd, artikelen in Veto geschreven.

De derde taak van Sociale Raad ligt in het *mobiliseren* van de studenten wanneer de anti-onderwijsbeleid van de regering te gortig wordt. Iedereen herinnert zich bijvoorbeeld de massale studentenbetogingen en bezettingen van het rektorat en de universiteitsbibliotheek in '86. Wat die informatieverstrekking en mobiliserende rol van Sora betreft, zijn de kringen uiterst belangrijk. Zij sturen immers een kringafgevaardigde naar de tweewekelijkse Algemene Vergadering van Sora, en kunnen zo de informatie en de opties van Sociale Raad naar hun studenten toebrengen, en tegelijk op Sora hun stem laten horen. Vanzelfsprekend horen er echter op Sociale Raad niet alleen kringafgevaardigden thuis: iederéén die interesse heeft, kan komen meewerken. Dit is een oproep.

Ronny Tielen
Lut De Boel
(ideologische correcties:
Marc Carre)

- de koördinatie van de Vlaamse Studentenfederatie en het verrichten van studiewerk omtrent problematiek die de concrete Leuvense kontekst overstijgen en een nationale aanpak vereisen.

Eén persoon kan halftijds aan de slag bij

Sociale Raad

Hij/zij moet zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. Hij/zij is op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende functies die de Raad waarneemt in het medebeheer van de Sociale Raad. Inte-

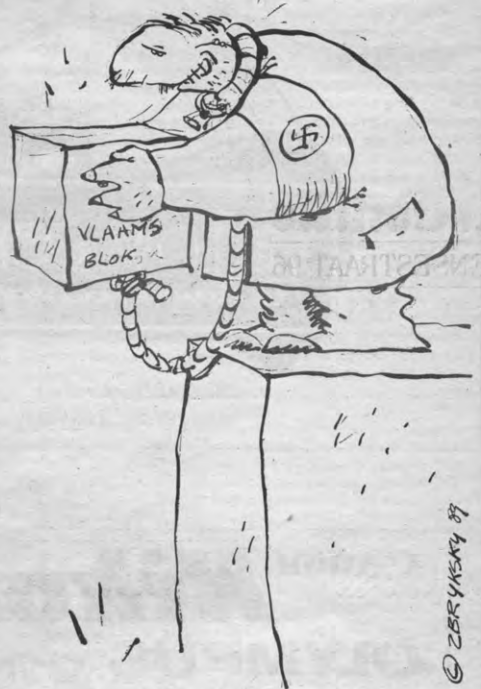
resse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is een absolute noodzaak.

Hij/zij dient de Algemene Vergadering praktische en inhoudelijke ondersteuning te verstrekken om op haar werkings-terrein tot een doordacht beleid te komen en dit beleid met kennis van zaken uit te voeren. Hij/zij verklaart zich tevens bereid de studenten bij te staan in het verdedigen van hun belangen in deze aangelegenheden.

Dit kontraat loopt eveneens af op 31 augustus 1990.

Schriftelijke sollicitaties, met CV, motivering en vermelding van de speciale kwaliteiten die voor deze betrekking nuttig kunnen zijn, moeten ten laatste woensdagmiddag 4 oktober om 12.00 uur op het Loko-sekretariaat aangekomen zijn, 's Meiersstraat 5 in Leuven. Kandidaten dienen aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering van Sociale Raad en/of Kringraad. Zij zullen hiervoor persoonlijk uitgenodigd worden.

EIGEN VOLK EERST

© ZER VANSKY '89

Gevaarlijk!

Opgepast. Jij zoekt het gevaar op. Een Veto-abonnement zou wel eens heel schadelijk kunnen zijn. Veto trapt immers op zere tenen, schopt wild om zich heen. Zeg niet dat wij u niet gewaarschuwd hebben.

Wij sturen de Veto een jaar lang, voor 250 (studenten), 300 (niet-studenten) of 600 fr (steunabonnee) naar je op. Bel gewoon je naam en adres door via 011 600 44 38 of spring eens binnen op de 's Meiersstraat 5.

lestaal - buro

ISOL - Hebt u ook wel eens zo'n hekel aan al die vervelende Vlaamse studenten? Wij trekken dan altijd naar de bar van Isol, waar de buitenlandse studenten samentropen bij het pingpongspel. (Foto: Bob Ruliers)

RIJSCHOOL ERASMUS
DE VEILIGSTE WEG
 LEUVEN - BONDGENOTENLAAN 123
 KESSEL-LO - DIESTSESTEENWEG 56
 Groot oefenterrein
 GRATIS
 voor Erasmus-leerlingen Praktijk!

cat
 A (1-2-3)
 B
 C
 D
 E

016/22.24.85

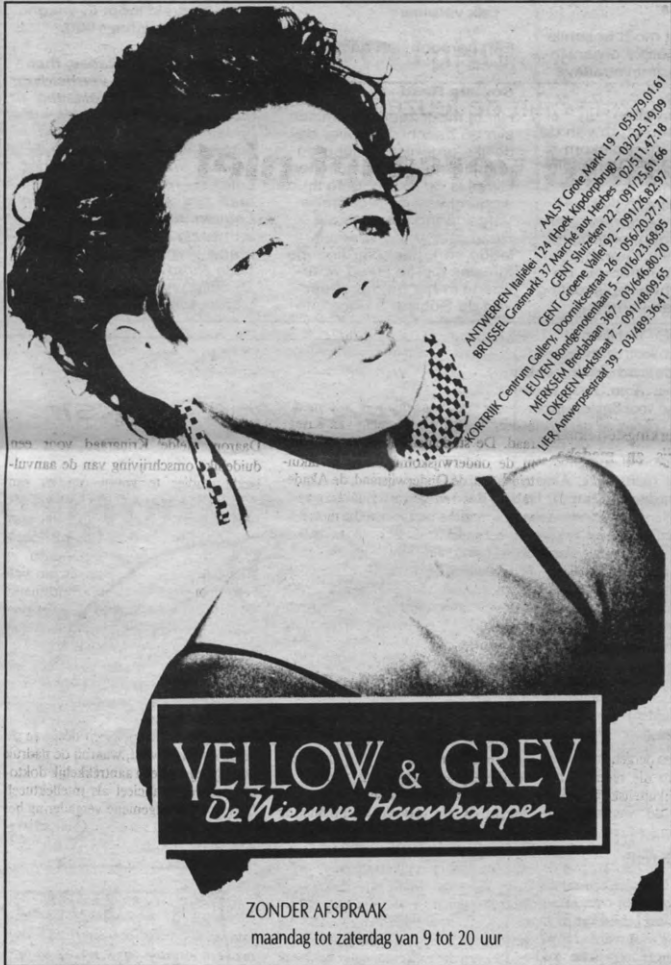
KONINKRIJK BELGIË

RIJBEWIJS

IST
REIZEN, EEN UITDAGING

Leopoldstraat 26 3000 Leuven ☎ 016/22.76.10

YELLOW & GREY
De Nieuwe Haarshop

ZONDER AFSpraak
 maandag tot zaterdag van 9 tot 20 uur

ANTWERPEN hallegat 12 (H&A) (opdring) - 07/23.19.09
 BRUSSEL Consmarkt 17 (H&A) (opdring) - 02/31.17.16
 KONINKRIJK Centrum Gallery, Leuven - 016/23.82.57
 GANT Grote Markt 22 - 09/12.61.86
 MERISEL Boekencorridor 5 - 016/23.68.95
 LOREIN Boekstraat 367 - 016/68.8970
 IEP Aankoopstraat 99 - 01489.3641

**TWEEDEHANDS
 BOEKHUIS &
 ANTIQUARIAAT**

Wetenschappelijke boeken op elk gebied
 Inkoop - verkoop

MUNTSTRAAT 16 3000 LEUVEN
016/23.76.14

Grammofoonplaten - Muziekassettes - Compact disc
 Klassiek - Pop - Jazz - Film

In Leuven zijn er veel campussen...
 Als het om muziek gaat, is er slechts één!

Campus

BONDGENOTENLAAN 30, 3000 LEUVEN
 ☎ 016/23.92.00

Canon Nikon
OLYMPUS CHINON
PENTAX MINOLTA
 foto video m.j. mertens

Mechelsestraat 28 3000 Leuven
 Tel. 016/23.84.00 Fax. 016/29.07.67

ERKEND VERDELER VOOR LEUVEN
 Uw kleurfoto, film of dia: vandaag binnen voor 18.30 u - morgen klaar om 14.00 u
 Pasfoto's in seconden

RESTAURANT

Kampuchea

Indochinese Specialiteiten
 Kamboedjaanse, Vietnamese, Chinese

's Meiersstraat 3 3000 Leuven ☎ 016/23.11.21
 Gesloten op woensdag

Naamsestraat 43 3000 Leuven ☎ 016/23.35.89

Av. G. Henri 215 Woluwe-St-Lambert ☎ 02/762.88.08
 Fermé le mercredi

middags: studentenmenu à 185 fr.

Het Vademekum voor eerstejaars?

Pompelmoessap, koeien, proffen

Wanneer je je voor de eerste keer inschrijft aan de KU Leuven – als je dus eerstejaars bent of van een andere universiteit komt – krijg je door de vlotte hostessen van de KUL een papertje in je handen gedrukt met de lakonieke mededeling dat er een 'Vademekum' voor je klaarligt bij het standje van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) in de Hallen of in de kantoren in de 's Meiersstraat 5. Het Vademekum is een handig boekje dat je de eerste weken (en ook nog daarna) voldoende gevoed, decent gekleed en fris gekapt door Leuven helpt. En alsof dat nog niet genoeg was, geeft het ook nog de noodzakelijke wijze raad om zonder kleerscheuren je universitaire loopbaan door te komen. Wij kennen hier enkele mensen die hun eigen raadgevingen in de wind sloegen. Wrakken zijn het nu.

En weide met een trits koeien en rond hun hoofden de vraag "Kan je mij de weg naar de unief wijzen?": de voorpagina van de dertiende uitgave van het Vademekum. En met die vraag is het Vademekum in één klap voorgesteld. Het boekje tracht voor de nieuwkomers in Leuven op een zo duidelijk en overzichtelijk mogelijke manier de universiteit en de stad voor te stellen.

Verspreid over 320 bladzijden worden alle aspecten van het studentenleven belicht. De eerste avond dat je op je kot zit, droom je van een fris pompelmoessap? Het Vademekum brengt de oplossing. Zoek in de index naar 'pompelmoessapje', blader naar de opgegeven bladzijde (in de veronderstelling uiteraard dat 'pompelmoessapje' opgenomen is) en lees alles over dit drankje en zijn vindplaats.

Of je zou je kotgenoten graag een perfecte spaghetti bereiden? Volgens ons boekje heb je daarvoor volgende ingrediënten nodig: 750 gram spaghetti, 2 blikken gepelde tomaten (verse kan natuurlijk ook), 1 klein blikje tomatenpuree, 1 groene en 1 rode paprika, 5 grote uien, 500 à 600 gram gehakt (voor de laatste niet-vegetariërs), wat champignons en worteltjes, gemalen kaas en kruiden. Hoe alles gekonkreteerd wordt in een eetbare spaghetti zoek je zelf maar op. Het schijnt in elk geval belangrijk te zijn dat de uitslag gefruut worden in een pot met boter tot ze glazig worden.

Behalve dit soort frivoliteiten, vind je een deeltje met als titel *De Loden Gids*. Hierin krijg je een overzicht van het hele handelsleven in Leuven. Zoek je een apotheek of een boekhandel, heb je dringend behoefte aan schoenen of een fiets, of zoek je een plaats om je vinderdasje en je smoking te laten wassen... alles staat erin, de volledige Leuvense middenstand, mooi gerangschikt per rubriek.

Natuurlijk staan er ook echt belangrijke dingen in. Zo zijn er bijvoorbeeld hoofdstukken gewijd aan 'Leven in Leuven', aan 'De universiteit' en 'aan 'Studentenwerking'. Dat gaat van het inrichten van je kot, over ontspanningsmogelijkheden, de structuur van de universiteit, allerlei studentenvoorzieningen tot de werking van de studentenorganisaties.

En tenslotte is er een volledig hoofdstuk gewijd aan 'Studeren'. Alleen hierover is het al de moeite het Vademekum even open te slaan. Als je dit deeltje doorworsteld hebt, heb je meteen een eerste inzicht in hoe je best een studieplanning opstelt, wanneer je voor het eerst een cursus moet openplan, hoe je voor jezelf aan een goede studiemethode sleutelt of waar je terecht kan voor studiehulp *tout court* en in geval van specifieke problemen. En niet te onderschatten uiteraard: je krijgt ook nog een reeks aanwijzingen over 'verkoopstrategieën bij examens'.

Wat bijvoorbeeld als je op een mondeling examen al meteen de eerste vraag niet kan beantwoorden? "De tweede vraag in zo'n geval best met de tweede vraag (tenzij je daar ook geen kaas van gegeten hebt natuurlijk). Doe je best om de tweede vraag in kwestie ruim te behandelen en eventueel te kruiden met pittige details uit het ware leven (het moet er liefst wel iets mee te maken hebben): je toont daarmee hoe de cursus je eigenlijk wel interesseert – dat die interesse pas twee dagen oud is, doet er voor de rest geen bliksem toe – en dat creëert een gunstig voorbeeld. Let wel op niet de betweter uit te hangen, want die worden dikwijls ekstra op het rooster gelegd. Zegt de prof op een gemoedelijke manier "dat volstaat", begin dan aan de onbekende vraag." Hoe je dat dan weer aanpakt, daarvoor schaf je je best het Vademekum zelf aan. En daarbij hoeft je niet op een frankske te kijken. Het hele geval is namelijk gratis.

Dat klinkt misschien onwaarschijnlijk als je hier niet aankomt en de groene briefjes uit je portefeuille ziet verdwijnen alsof het niets is. Kringraad, de raad van Loko die de uitgave van het boekje in handen heeft, had dertien jaar geleden de bedoeling een gratis service voor de nieuwkomers te verzorgen. En gratis is die service nog altijd. Op die dertien jaar is het boekje wel veel dikker geworden, en er is een kaartje van Leuven en Heverlee bij gekomen. Voor de geografie onder ons.

Erik Paredis

Kan je mij de weg naar de unief wijzen? (Vademekum voor Studenten KU Leuven), dertiende editie, 1989, 100 frank, gratis voor eerstejaars KU Leuven. Eén adres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

HOP HOP Niet alleen organiseren sommige presidia joguurtjes door de Leuvense binnenstad om de automobilisten te tergen, er is ook nog zoets als Sportraad, die tot taak heeft u in beweging te houden. Dat probeert men voornamelijk door de organisatie van een aantal mastodontklassiekers. Er kan worden gelopen, gekwistaxt, gesukkeld en geslenterd. Wij beginnen alvast te oefenen. En u?

(Foto Roel Rutten)

Demokratisering blijft de leuze

Kringraad versaaft niet

Kringraad is één van de vijf raden die Loko rijk is. In tegenstelling tot de andere vier geeft de naam geen aanduiding van het werkingsdomein. Kringraad is wel een forum, waarlangs fakulteitskringen elkaar kunnen kontakteren en gekontakteerd kunnen worden, maar naast dit koördinerend aspect heeft deze raad ook twee specifieke werkingsterreinen, namelijk onderwijs en medebeheer.

Als student kom je per definitie dagelijks in contact met 'onderwijs'. De manier, waarop dat onderwijs wordt gegeven, is niet altijd je dat. Sommige proffen geven op een bedenkelijke manier les. De stof die gedoceerd wordt, is soms verouderd. Enkele professoren willen maar al te graag, nog voordat de examenperiode geopend wordt, al examens afnemen.

Gezag

Op Kringraad worden dergelijke problemen aangepakt. Om die reden is het belangrijk dat alle fakulteitskringen een afgevaardigde naar de tweewekelijkse algemene vergadering sturen. Op die vergaderingen wordt de te voeren politiek uitgestippeld. Om de standpunten inhoudelijk te onderbouwen, een aantal problematieken verder uit te diepen en de werking van de raad inhoudelijk te schragen worden jaarlijks een aantal werk -of denkgroepen opgericht. De

voorstellen worden – zoals ze op de Algemene Vergadering geformuleerd worden – naar de Akademische Overheid en nationale overheid doorgespeeld en zo nodig wordt er ook actie gevoerd. Kringraad bekijkt eveneens met argusogen de initiatieven en voorstellen die de overheid op onderwijsvlak lanceert, analyseert die en geeft zijn mening erover.

Naast onderwijs behoort ook 'mede-beheer' tot het werkdomein van Kringraad. De studentenvertegenwoordiging in de onderwijscommissies, de fakulteitsraden, de Onderwijsraad, de Akademische Raad en aanverwante staan vaak voor specifieke problemen die niets met het behandelde onderwerp te maken hebben, maar alles met de positie van de vertegenwoordiging in deze spraakorganen: ondervertegenwoordiging, tekort aan inwijdijkt, gebrek aan gezag enzovoort. Omdat alle problemen meestal in dat van het medebeheer uitmondend, blijft dit een centrale bekommernis.

Inflatie

Tijdens het voorbije academiejaar werd ondermeer een nota over proefexamens voorbereid. Proefexamens worden op het einde van het eerste semester georganiseerd en zijn bedoeld ter oriëntering van de eerstejaarsstudenten. Deze examens stemmen naar vorm en inhoud met een echt examen overeen.

In de nota werd gepleit voor de afschaffing van de mogelijkheid tot het verkrijgen van vrijstellingen. Op het eerste gezicht lijkt dit standpunt in het naaste van de studenten, maar het bleek dat het verlenen van vrijstellingen – ook al is het maar voor een klein gedeelte van de cursus – konsekwenties had naar juni toe en de proefexamens een definitief en beslissend karakter gaf.

De algemene vergadering boog zich ook over het probleem van de aanvullende studies. De laatste jaren richt de universiteit steeds meer studieprogramma's op met de bedoeling meer studenten aan te trekken en haar internationale faam te verhogen. Om deze programma's te kunnen volgen moet je bijna altijd een eindexamen behaald hebben. Deze aanvullende studies worden samengesteld uit vakken, die deel uit maken van reeds bestaande licentieprogramma's. Een voorbeeld van een dergelijk programma is archivistiek. Dit post-graduaat programma bestaat hoofdzakelijk uit vakken, die in de licenties Moderne Geschiedenis gedoceerd worden. Over een aantal jaren zal hoogst waarschijnlijk elke historicus die in een archief wil gaan werken over dit diploma moeten beschikken. Voordat dit post-graduaat bestond, volstond zijn diploma van Moderne Geschiedenis.

Het inrichten van aanvullende studies komt dus neer op een verlenging van de studieduur. Bovendien bestaan voor aanvullende studies geen studiebeurzen, zodat ze niet voor iedereen haalbaar zijn. Daarnaast is er een inflatie van diplomamen zodat niemand meer weet welke betekenis en waarde een bepaald diploma heeft.

Proli

Daarom stelde Kringraad voor een duidelijke omschrijving van de aanvullende studies te geven om zo een proliferatie tegen te gaan. Aanvullende studies moeten bedoeld zijn om zich verder te specialiseren in de basisdiscipline of om zich te bekwalmen in complementaire disciplines, en om zich beter te oriënteren naar de arbeidsmarkt toe. Om de financiële druk bij verlenging van de studieduur tegen te gaan werd de optie van deeltijds studeren in combinatie met werken voorgesteld. Dit zou het financiële probleem voorlopig oplossen totdat ook de aanvullende studies door beurzen betaald worden.

In de nota was ook een deel aan de derde cyclus gewijd, waarbij de nadruk werd gelegd op een aantrekkelijk doktoraat, zowel financieel als intellectueel. Ook vond de algemene vergadering het noodzakelijk dat voor een strikte afbakening wordt gezorgd, zowel wat betreft de duur als wat betreft de financiering van het doctoraat.

Omdat in zo'n problematieken overleg tussen de verschillende fakulteitskringen noodzakelijk is, probeert Kringraad een forum te zijn waar alle kringen waar alle kringen terecht kunnen, en waarlangs alle kringen kunnen worden gekontakteerd. Zonder kringen is Kringraad niets, zonder kringraadafgevaardigden kan ze niet werken. Het is dan ook van het allergrrootste belang dat de nieuwe presidia het belang van Kringraad als gemeenschappelijk overlegorgan en werkinstrument inzien. Alleen zo kan de huidige werking uitgebreid en verbeterd worden.

Jan Verstraete

KULT – Het Stuc/Kultuurraad probeert de Leuvense student bewust te maken van het feit dat de wereld in zekere mate gekenmerkt wordt door een zekere (soms lichtelijk irritante) artistociteit. Inlichtingen? Bel 23.67.73. Of ga naar het Stuckface. (Foto Roel Rutten)

TIJD
OM OP
TE STAAN

RIJSCHOOL SANDERUS

SPECIALISTEN RIJOPLEIDING
EUROPEES RIJBEWIJS

LEUVEN: Diestsevest 21 ☎ 016/23.78.06 - 44.48.43

Info: maandag, woensdag van 13 tot 19 uur
dinsdag, donderdag en vrijdag van 13 tot 17 uur

KEERBERGEN: Oud-Stijderslaan 14 ☎ 015/51.24.62

AANKOOP-VERKOOP 2^eHANDS
PLATEN - en INSTRUMENTEN
Parijsstraat, 31 3000 Leuven
☎ 016/22.48.59

MIJN GELD, GEEN ZORG: MIJN J-CARD OP ZAK

BAC
LEEFT
MET MIJ
MEE

± 6000 in prijs verlaagde titels
20% tot 80% goedkoper

+
In- en verkoop van
tweedehands boeken en studieboeken

De Slegte
Daar wordt een lezer beter van.

LEUVEN
Bondgenotenlaan 47
3000 Leuven
016/22.68.81

Twits

TWEDEHANDS
SPORT
SPEELGOED

SKI VERHUUR
ONDERHOUD

Parijsstraat 24, Leuven, 016.23.71.65

DE KARWIJ

LOOP ER NIET VOORBIJ!

VESALIUSSTRAAT 5 Tel (016)23.57.22

open van 10-18.30 uur - gesloten za 14 u. ma 12 u.

hubo

RICHT ZELF
UW KOT IN

DOE HET ZELF

- Bureaus
(bestaande uit
tafelblad & schragen)
- Kleerkasten
- Hanglegkasten
- Boekenrekken

Grote keuze in bedden

Diestsevest 72 3000 Leuven ☎ 016/23.31.20

DESIGN

FUIVEN & T.D.'S BEL ONS 015/61 36 40
CLUB DESIGN VISMARKT - LEUVEN

domo MEUBELLEN **MET P**

MARC MERTENS

Rij gerust binnen.
Steeds plaats in onze
ondergrondse
parking

EIGENTIJDSE
BETAALBARE
MEUBELLEN

ALLES VOOR
UW KOT

Bondgenotenlaan 169 3000 Leuven ☎ 016/22.90.06

HOUTEKIET
strips & tweedehandsstrips (aan- & verkoop)
Diestsestraat 146 LEUVEN 016/23.80.12

DE APPEL

1969: **CAFÉ**

1986: **RESTAURANT**

1989: **A ROOM WITH A VIEW**

magma-shop

Diestsestraat 115 - 3000 Leuven
(naast Christiaensen)

Alles voor je kot en je fuiven. Leuke geschenkjes.
cards - affiches - posters - inlijstingen
gadgets - schoolgerief - decoratie
t-shirts

**DE GROOTSTE CARD SHOP
en CADEAU SHOP TE LEUVEN**

10 % korting op vertoon van studentenkaart
(behalve promotie-artikelen)

RAVENSTRAAT 11 LEUVEN
Tel. : 20 1894 voor reservatie restaurant en zaal

**25 jaar
Gaston Roelants**

- ★ Sportartikelen
- ★ Vrijtijdsleding
- ★ Tennis
- ★ Ski
- ★ Langlauf

☎ 016/22.23.73
Diestsestraat 162 - Leuven

Steeds spaarzegels VALOIS!

DE SPIJKER
Diestsestraat 121
Leuven

Het beste uit de kringbladen

Wat u moét gelezen hebben

Bij de meest uiteenlopende lektuur die u dit akademiejaar aangesmeerd zal worden, hoort ongetwijfeld een typisch fenomeen in de Leuvense universitaire wereld: de kringbladen. Kringbladen - voor wie er nog niet vertrouwd mee is - zijn het literair produkt van enkele vertwijfelde schrijvers, die tegen beter weten in hun medestudenten proberen onderhouden met min of meer aan de kring (of studierichting) gebonden onderwerpen. Goede kringbladen zijn dan ook verplichte lektuur voor wie wil weten wat er leeft in eigen huis. Slechte kringbladen zijn niet te genieten. Boeren, burgers, buitenlui, we vergelijken voor u uw kringblad met dat van een ander. Zo weet u tenminste wat u mist.

Kringbladen zijn een vreemdsoortig ras, niet onmiddellijk onder één noemer te vatten. Vorig jaar bijvoorbeeld hebben we geprobeerd ze te klassificeren aan de hand van de mate aan humor die erin te vinden is. Dat is echter een ondankebare taak. Humor is immers een vrij statisch gegeven. Een kringblad wordt niet grappiger naarmate het meer en meer tracht grappig te zijn. Integendeel. Een kringblad is grappig, of het is niet. Er zijn dingen die echter wél het vergelijken waard zijn, omdat uit de vergelijking lessen kunnen getrokken worden, zeker door de nieuwe redactieploeg van het nieuwe akademiejaar. Er is daar de vorm, en er is de inhoud. Er is ook de mate waarin een kringblad gelezen wordt.

Neem bijvoorbeeld de grootte van zo'n blad. Enkele kringbladen verschijnen nog steeds op A4-formaat: *Palfijn* (geneeskunde), *Floreat* (landbouw) en *De Lastige* (architectuur). Welnu, A4 is volgens ons het oubollige formaat van een schoolkrantje. De brouwels die we op de middelbare school zelf ineenprusten of voorgeschoteld kregen, hadden die afmetingen: een bundeltje stencil met twee netjes erdoorheen. Bovendien zijn zulke kringbladen over het algemeen gewoon lelijk. *Palfijn* bijvoorbeeld ziet er ongelooftlijk rommelig en printerig uit, en het geheel wordt absoluut niet opgeleefd door de flauwe kartoons en de klunzige titels. Nochtans beloofde *Palfijn* begin vorig akademiejaar beterschap: "Vanaf heden zullen we proberen het geheel in een verzorgder kleedje te stoppen. De bedoeling is om in de toekomst *Palfijn* volledig te drukken in 'tijdschrift-formaat'. Dit zal mogelijk zijn door een verdere informatisering van Medica's werking en door het gebruik van laserprinters van Veto." Nou.

Nota's

Misschien kan het de *Palfijnschrijvers* ook niet echt schelen hoe hun blad eruit ziet. *Palfijn* brengt immers niet veel meer dan kurkdrome, door en door wetenschappelijke artikelen over uitsluitend medische onderwerpen. Die zijn best interessant, maar de erin verwerkte informatie kan je net zo goed opzoeken in vaktijdschriften of handboeken. Niemand schijnt trouwens *Palfijn* te lezen. Medika, de kring van de geneeskundestudenten, heeft zelf ook wel door dat *Palfijn* niet echt een kringblad is. Ernaast bestaat nog een andere poging, *Akuut*, dat door de studenten wel degelijk verslonden wordt, maar al even doedse materie brengt. Je kan er namelijk in vinden wanneer en waar welke dissectietest- en cursusverkoop, Medika-beurs, lezing of fuif doorgaat. Een okkloneel 'woordje van de praeses' in dit soort schoolagenda vermeldt dan nog bij voorkeur wat Medika heeft georganiseerd en zal organiseren, en maakt het geheel nog een beetje troostelozer. Bovendien hebben de beide Medika-producten, en vooral dan *Palfijn*, er niet beter op gevonden dan ongeveer elk exemplaar achteraan te voorzien van enkele gelijnde en verder blanco bladzijden, met de hoofding 'Nota's'. Net echt.

Floreat doet het iets beter. Het oogt al wat mooier (behalve de voorpagina), er bestaat iets als een bladschikking, de

tekst ziet er uitnodigend uit. De Landbouwkring heeft duidelijk een printer, maar heeft toch nog niet het effect van mooie lettertypes voor de titels ontdekt. De tekeningen blijven jammer genoeg ook lelijk. Wat de inhoud betreft, is *Floreat* wel ongeveer even hartgrondig saai als *Palfijn*. Maar de boerekkoters slagen er tenminste telkens weer in over de eigen kringactiviteiten (de vergaderingen van de Centrale Raad, de werkgroepen, de industriedagen, noem maar op) serieus verslag uit te brengen. Ze worden zelden onderhouden of zelfs maar interessant, maar *Floreat* is overduidelijk een kringblad en wordt ook wel gelezen. Daarnaast bestaat ook nog zoets dat *Humus* heet, met ongeveer dezelfde agendafunctie als *Akuut* bij de geneeskundestudenten.

Niks

De Lastige, van de toekomstige architecten, valt een beetje buiten de vormkenmerken van de A4-kringbladen. Het heeft wel de afmetingen, maar het is niet zo lelijk, behalve - alweer - de voorpagina. Er wordt af en toe aan voor een kringblad revolutionaire bladschikking gedaan, er wordt - ook in de tekst - zelfs met 'witte plekken' gewerkt, de tekeningen zijn meer dan aanvaardbaar. *De Lastige* brengt flauwe strips, artikelen (over dop, sportbelevissen, absentieisme,...), gedichten en zelfs bezinnings teksten. In *De Lastige* kan elke architect om het even welke roerselen kwijt. Het leest niet onprettig.

De A4-kringbladen halen het echter op geen stukken na van de spitsbroeders die half zo groot zijn. Het is dan ook een ongelijke strijd. A5 is namelijk *Handig* Formaat van een Kringblad. Handig om tijdens de les onder de bank te lezen, om naar een examen mee te nemen, om stiekem mee in bed te moffelen. Bovendien brengt het A5-formaat om een of andere reden iets minder lelijk ogende kringbladen met zich mee. En ze zijn gewoonlijk goedkoper.

Vooreerst zijn daar de *proletarische* kringbladen: *Dead Rium*, *Hysteria*, 'Pyromaantje', *Bacchus*. *Dead Rium* (kandidaturen Toegepaste Wetenschappen) is ietwat de onverwachte eend: de andere kringbladen horen immers elk bij een 'kleine' kring. Maar misschien voelen de eerste jaren TW zich ook wel een kring op zich, een eiland van burgies te midden van burgies. *Daily Rium* is immers een echt kringblad. Naast de bladen staat - waarschijnlijk uit geldgebrek - ook de kaft vol, de lettertjes zijn minuskul, want gekopieerd van A4 naar A5. Verder stijgt tekenaar Nix beduidend boven de middelmaat uit. Hij tekent namelijk niet alleen, hij tekent ook grappig. De teksten zelf zijn natuurlijk alleen voor kringgenen bestemd, en zo hoort het ook. In de teksten toont *Daily Rium* duidelijk de gezonde kringblad-

mentaliteit voor zichzelf en uitsluitend voor zichzelf reclame te maken, met de nodige zelfrelativering en verwaarlozing van de lezer natuurlijk. Uit het laatste nummer, *Dead Rium* geheten: "Op het moment dat u 20 Bfr afgedokt heeft en dit nummer incassert, bent u voor ons in geen enkel opzicht nog nuttig: de poen is binnen en de schone schijn ophouden voor de volgende editie hoeft niet meer,

Bacchanten een wonderbaarlijke aanleg te hebben voor het combineren van de meest uitzinnige lettertypes. Het *Pyromaantje* en *Hysteria* slagen er wel in een enigszins evenwichtig ogende hoofding te creëren, maar ontwikkelen al even vaak een neiging tot autiekentiek handgeschreven bijdragen (het *Pyromaantje*) of gotisch aandoende lettertekens (*Hysteria*).

want er is geen volgende editie." Vrolijk.

In ongeveer dezelfde richting gaan *Hysteria* (Moderne Geschiedenis), *Bacchus* (Oude Geschiedenis en Klassieke Filologie) en het *Pyromaantje* (Romaanse Filologie). Allemaal zijn het kringbladen van de fakulteit Letteren en de Wijsbegeerte, en ze lijken wel aan kruisbestuiving te doen. Dik, op verschillende tikmachines bijeengeraapt, rommelig. In het produceren van aartslelijke pagina's spant *Bacchus* toch wel de kroon. Alleen de hoofding 'redaktioneel' ziet er iet of wat samenhangend uit, verder lijken de

Bovendien heeft *Hysteria* de onhebbelijke gewoonte bladzijden en bladzijden na elkaar te vullen met tekst, zonder de verademing van een enkele tussentitel of iets dergelijks, om erna dan bladzijden of bladzijden strips te plaatsen. Nochtans kan je zelfs het meest dorre artikel - niet overdrijven, natuurlijk - spannend maken door het af en toe te onderbreken voor iets anders. Er valt dus nogal wat aan te merken, maar precies door hun hebbelijkheden zijn deze produkten wat ze moeten zijn: kringbladen. Ze brengen de roddels, vetes, ruzietjes, veldslagen, poëzie en frivoliteiten van een doordeeweekse kring, zijn hartverwarmend en bijwijlen volslagen hermetisch voor een

niet-kringlid. De zelfgemaakte tekeningen getuigen van een ontroerend amateurisme, waarbij wij het meest houden van *Aucassin et Nicolette* in het *Pyromaantje*. Dit soort kringbladen vormt bovendien - onbewust? - het toppunt van zelfrelativering door de niet afhappende klaagzang over gebrek aan lezers, schrijvers, fotografen, inspiratie, geld, kortom alles.

Sjiek

A5-kringbladen met een iets ander allure moeten we buiten Letteren en Wijsbegeerte zoeken. *Irreëel* (burgerlijk ingenieur), het *Winkeltje* (economie) en *Crimmax* (kriminologie) lijken gewoon proper. *Crimmax* wordt zwaar gedrukt, *Irreëel* wordt ondanks de moeijeligheden met het splitsingssysteem helemaal door één en dezelfde printer geproduceerd, 't *Winkeltje* ziet er verzorgd uit. Ook de inhoud van deze blaadjes is een beetje anders dan anders. Zo gaan *Crimmax* en *Irreëel* af en toe duidelijk de bezinnende, zelfs vermanende toer op, ter gelegenheid van het Nieuwe Jaar, of frustraties tegenover de studentenoverkoepeling Loko of Veto, of gewoon naargelang de gemeedsgesteldheid van de schrijver. Verder publiceren ze doordachte artikels vol informatie over de meest uiteenlopende onderwerpen. Best grondig, maar kurkdrog.

Dat verwijt kan het *Winkeltje* alleszins niet gemaakt worden. *Ekonoma* zou het namelijk niet aandurven veel meer te publiceren dan het verslag van het smartlappenfestival, het songfestival en de *Ekonoma*-voetbalwedstrijd. De iets ernstigere bijdragen worden dan nog geleverd door profren, die zelf schrijven of geïnterviewd worden. Het *Winkeltje* oogt dan ook *chique*. Alle drie hebben deze kringbladen wel dit gemeen: er staan veel advertenties in. Het zaakje moet verkocht worden.

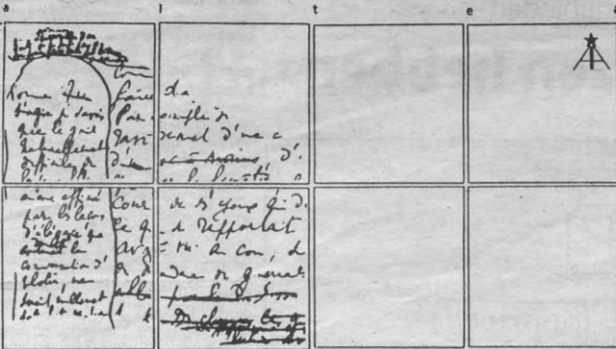
Fraai

Iets dergelijks vinden we terug bij *Polstok*, het blad van de Pol en Sokkers. Het gekke is echter dat *Polstok* vooral reclame maakt voor andere tijdschriften: 'Communicatie' (tijdschrift voor massamedia en cultuur), 'Res Publica' (Belgisch tijdschrift voor politologie), 'Tijdschrift voor Sociologie'. Dat is zo ongeveer de meest verregaande zelfverloochening die je kan voorstellen. Nochtans oogt *Polstok* niet slecht: het is netjes getikt en geschikt, de foto's zijn soms meer dan behoorlijk, en het papier blinkt. Kwa inhoud is *Polstok* een beetje kleurloos-professioneel, misschien daarom die advertenties voor andere professionele blaaden...

Helemaal anders ziet het *Germaantje* (Germaanse Filologie) eruit. Beide blaaden hebben alleen de buitensissigheid van het formaat gemeen: *Polstok* is een half hoofd kleiner dan een A5-kringblad, en het *Germaantje* wordt zwaar op kwarto-afmetingen geproduceerd. Misschien is dat een aarzelende stap in de richting van het Nieuw WereldTijdschrift, dat immers op A4-formaat verschijnt. Alleen ziet het NWT er gewoonlijk wel knap uit, wat van het *Germaantje* niet onmiddellijk gezegd kan worden. Ondanks de al even oubollige afmetingen als de A4-kringbladen, is het *Germaantje* namelijk een heus kringblad. De voorpagina bijvoorbeeld is vrij lelijk: een soort van panoramisch zicht op het L&W-gebouw, met daaronder de naam van het boekje in een eerder antiek lettertype. De binnenkant ziet er al een stuk beter uit: het idee van de verticale *Germaantje*-lijning is bijvoorbeeld wel aardig. Met het verwerken van de foto's gaat het dan gewoonlijk weer de mist in, terwijl er ook van tekeningen niet al te veel sprake is. De inhoud is de inhoud van een kringblad voor studenten Germaanse Filologie, die allemaal wel een schrijfdrang hebben, die soms ook geuit wordt: veel tekst, interviews met schrijvers, gedichten.

Er bestaan natuurlijk nog andere kringbladen, maar die zijn ons duidelijk niet onder ogen gekomen. Als we uw kringblad in handen krijgen - liefst doordat u het naar jarenlange traditie zelf naar Veto opstuurt -, wordt het liefdevol besproken. U en wij kunnen er alleen maar beter van worden. We kijken hier al met spanning uit naar een volgende jaargang van al dat fraais.

Lut De Boel

boekhandel altea muntstraat 23. 3000 leuven
 016.202838
 nederlands duits engels frans spaans italiaans

OUDE MARKT 15, LEUVEN - 016/201718

STUDENT EN VERZEKERING

vroeg of laat krijgt u met verzekering te maken

Als U een studentenkamer, een studio of een appartement huurt,

hebt u ook een verzekering nodig. Wist u dat uw kamer in de stad automatisch mee verzekerd is; als uw ouders de nieuwste ABB-Blokkpolis hebben? Ook al uw bezittingen zijn dan volledig mee verzekerd. Uw boeken, uw muziekinstallatie, uw kleren tegenwoordigen gauw een heel bedrag.

Als u een sport beoefent

In clubverband bent u waarschijnlijk via de club verzekerd tegen ongevallen. Toch is het nuttig om eens na te gaan waarvoor u precies verzekerd bent. Zijn de bedragen waarvoor u verzekerd bent hoog genoeg? U kunt die verzekering altijd aanvullen met een eigen, persoonlijke ongevallenverzekering.

Als U gaat autorijden

bijvoorbeeld, moet u een verzekering sluiten om de schade te kunnen vergoeden die u met uw auto veroorzaakt. Dat is wettelijk verplicht.

Voor uw aansprakelijkheid

valt u onder de gezinspolis van uw ouders, als zij een ABB-gezinspolis hebben. Want bij ABB blijven ook die kinderen mee verzekerd, die zelf nog geen eigen gezin gevormd hebben en nog door hun ouders onderhouden worden.

Om goed verzekerd te zijn

vraagt u best advies van een deskundige in verzekeringen. Bij u in de buurt woont zeker ook een ABB-agent. Met hem kunt u vrijblijvend praten over verzekeringen.

ALPHA COPY

TIENSESTRAAT 83, LEUVEN, TEL. 016/22.56.01

Gebruik je koppie koppie
 Kom naar
ALPHA COPY

PRIJS
 Self-service
 vanaf
0,65

OPENINGSUREN

maandag-vrijdag
 van 9 tot 18 uur

zaterdag
 van 11 tot 17 uur

- ★ cantonese specialiteiten
- ★ intieme sfeer
- ★ verzorgde dienst
- ★ aangepaste prijzen
- ★ Speciaal rijsttafel
- ★ IJzerplaat schotel
- ★ zaal voor groepen
- ★ spécialités cantonaises
- ★ cadre comfortable
- ★ service soignée
- ★ prix raisonnables

CHINEES RESTAURANT CHINOIS
"SPECIAAL"
 2
樓酒別特
LEUVEN
28 NAAMSESTRAAT
016/23 93 94

Wees welkom
 Soyez les bienvenus

Self-Service Restaurant
GEORGES
 Hogeschoolplein 15 - Muntstraat 24
 3000 Leuven

alle dagen...
 lekker middagmalen!

Spaghetti, Koninginnehapje, Biefstuk,
 Filet Américain, Salad Bar, Frietten,...
 + elke dag: 4 dagschotels!

Open van 12.00 uur tot 13.30 uur - Zaterdag gesloten.

Frans Devenyns over studiefinanciering

“Een jaarlijkse indeksatie van de beurzen is een minimum-eis”

In september zit mijn gezins-hoofd - ook wel: mijn vader - ijverig te rekenen: hoeveel kinderen heb ik ten laste (een cijfer dat geen spektakulaire schommelingen ondergaat), wat is mijn inkomen (idem), welke aftrekken mag ik in rekening brengen, enzovoort. Duzenden gezinshoofden uit het hele land hebben identieke problemen: heb ik recht op een studiebeurs, en zo ja, hoeveel ga ik krijgen. Een studiebeurs is voor veel studenten nog steeds een financiële noodzaak om hoger onderwijs te kunnen aanvatten. Toch wordt het huidige stelsel van studiebeurzen niet nogal wat onbehagen bekeken: de ene wil hogere beurzen, een andere zou die beurzen gewoon willen afschaffen en vervangen door studietoelagen. Wij vroegen Frans Devenyns van de Sociale Dienst van Studentenvoorzieningen naar enige achtergrondinformatie.

Veto: Studeren is een dure aangelegenheid. Om een adequaat stelsel van studietoelagen te organiseren, moet men in de eerste plaats die studiekosten nauwkeurig kunnen inschatten. Over dat bedrag lopen de meningen nogal uiteen.

Devenyns: «Het hangt ervan af hoe je het probleem benaderd. De enge studiekosten houdt enkel rekening met kosten die rechtstreeks aan de studies verbonden zijn: materiaal, kot, vervoer, inschrijvingsgelden. Je moet er echter van uitgaan dat een student moet kunnen studeren én leven, en bovendien in goede omstandigheden: de zogenaamde ruime studiekosten. Dit impliceert dus ook dat je bereid bent het socio-kulturele leven van de student mee in te rekenen. «Studeren» in de echte betekenis van het woord is namelijk veel meer dan alleen maar de cursussen volgen. Ik geef de voorkeur aan die laatste benadering. In deze optiek zitten we natuurlijk met een bedrag dat ver boven de maximale studiebeurs van de Vlaamse Gemeenschap ligt. Die draagt 82.500 fr. voor kotstudenten.»

«Ik vind het wel delikaat om de studiekosten op een magisch getal te fixeren. Ik zie hier op de Sociale Dienst mensen binnenkomen met budgetten van 120.000 à 150.000 frank per jaar. Daarmee bedoel ik: inschrijving, materiaal, huur, onspanning, voeding en verplaatsing. Dat zijn natuurlijk gemiddelden. Die mensen, let wel, weten allemaal hoe hun budget in mekaar steekt en letten verdraaid goed op dat ze ermee kunnen rondkomen. Die budgetten laten dus zeker niet toe buitensporig te leven.»

Veto: Wij kennen ook andere cijfers. In '82 werd in een HIVA-studie, onder leiding van professor Bundervoet, berekend dat de ruime studiekosten op zo'n 170.000 fr. geschat mag worden.

Devenyns: «Inderdaad. Ik heb ondermeer geen rekening gehouden met de kosten voor kledij, toch een vrij groot bedrag. Daar staat soms wel tegenover dat de student een studentenjob doet, of dat hij in afspraak met thuis de kinderbijslag mag recupereren, of dat men rekening houdt met de belastingaftrek voor kinderen ten laste. Maar ik ben er niet voor om al deze inkomsten echt in te kalkuleren. De meeste ouders rekenen trouwens zo niet, die sommen verdwijnen gewoon in het gezinsbudget. Bovendien moet de student ook leven tijdens de weekends, de vakanties... Onze cijfers kunnen lager liggen omdat heel wat studenten gebruik maken van de sociale voorzieningen van de universiteit.»

Veto: Vaak wordt die gemiddelde studiekosten ook de hoogte in gejaagd door «dure» studierichtingen. In tandheelkunde kost bijvoorbeeld het basistrumentarium verschillende tienduizenden franken.

Devenyns: «Ja, dat is een probleem. Bijvoorbeeld geneeskunde, waar veel dure boeken moeten aangeschaft worden, en architectuur, met kostelijk tekenmateriaal, zijn eerder dure studierichtingen. Studenten met financiële moeilijkheden kunnen hiervoor trouwens steeds bij de Sociale Dienst terecht voor extra studiefinanciering. Paradoxaal genoeg

komen echter steeds minder aanvragen voor zo'n bijkomende financiële hulp. Nu geloof ik niet dat de doorsnee-student intussen rijker geworden is. Ik vermoed echter dat er zich reeds een automatische selectie heeft voltrokken. Worden die studies aangevat door mensen die het zich financieel kunnen permitteren? Ofwel hebben de ouders reeds vooraf een spaarpotje aangelegd.»

«Je ziet dus hoe voorzichtig je moet zijn om een studiekosten op één cijfer vast te leggen. Er worden bovendien ook heel wat kosten gemaakt in de marge: men gaat op studiereis, men leest extra boeken, en waarom niet? Maar dat kost natuurlijk. Er worden veel bijkomende kosten gemaakt.»

Veto: We konkluderen dus dat momenteel de beurzen over het algemeen ontoereikend zijn?

Devenyns: «Zo mag je het wel stellen. De maximum studiebeurs, voor aanvragers met een controlebaar, beperkt inkomen, is eigenlijk onvoldoende. Met 'controlebaar' bedoel ik een vervangingsinkomen - werklozen, pensioenreder, ... - of een inkomen van loonen weddetrekkenden. De andere inkomensgroepen zijn moeilijk te vatten.»

«Nu zijn er nogal wat studenten aan de KUL die zo'n maximale studiebeurs hebben: ongeveer 21% van de KUL-studenten met een studiebeurs van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is een zeer grote groep. Wij zijn dat gaan napluizen, wij hebben dat doorgetrokken naar de hele Vlaamse Gemeenschap, en daar zien we eenzelfde fenomeen. Onmiddellijk dringt zich dan natuurlijk de vraag wie deze studenten zijn en uit welke

sociale achtergrond ze komen.»

«Belangrijkste vaststelling: de loon- en weddetrekkenden zijn ondervertegenwoordigd. De vrije beroepen, handelaars, ambachtslieden en landbouwers oververtegenwoordigd. Dat is natuurlijk inherent aan een systeem waarin de studiebeurzen berekend worden op basis van de berekeningsnota van de belastingen. Je kan het reële inkomen van die laatste groep immers niet echt controleren. Er zijn wel enkele verfiningen geweest. De aftrekken voor pensioensparen en aandelen mogen bijvoorbeeld niet meer in rekening gebracht worden. Het verbod daarop is een goede zaak geweest, maar men had verder moeten gaan.»

Veto: In '88 hebben enkele mensen van de Sociale Raad een onderhoud gehad met toenmalig Minister van Onderwijs Luc van den Bossche. Sociale Raad stelde toen voor om in plaats van het netto-belastbaar inkomen het bruto-belastbaar inkomen als uitgangspunt te nemen. Van den Bossche noemde dit voorstel echter niet alleen onrealistisch, maar zelfs onrechtvaardig.

Devenyns: «Waarom? Volgens mij is het perfect mogelijk om op basis van het bruto-belastbaar inkomen een studiebeurzenstelsel te organiseren. De aftrekken kunnen dan veel strikter geregeleerd worden. Zo zou men een forfaitaire bedrijfskosten kunnen vaststellen, of enkel de werkelijke bedrijfskosten in rekening mogen gebracht worden. Of je zou een gemiddelde aftrek kunnen rekenen voor noodzakelijke vaste kosten. De berekening hiervan zou weinig moeite kosten. Op die manier kun je vermijden dat

aftrekken op hypotekaire leningen voor onroerende goederen buiten de eigen woning nog meegerekend worden. Je kan je de vraag stellen waarom het verwerven van onroerend goed gehonoreerd wordt met sociale voorzieningen.»

«Wat wel opvalt, is dat de meeste mensen uit de hoogste socio-professionele categorie die een maximumbeurs krijgen, eigenlijk accidentele situaties zijn: een overlijden, een echtscheiding, enzovoort. Over het algemeen is dit trouwens een opmerkelijke vaststelling: de maximumbeurzen gaan niet enkel naar gezinnen met een structureel probleem, maar ook naar accidentele gevallen.»

Veto: Dat betekent dat toch eigenlijk dat het hele systeem ergens structureel mank loopt.

Devenyns: «Het is natuurlijk positief dat zo'n individuele situaties opgevangen kunnen worden. Maar natuurlijk stemt het tot nadenken dat heel wat onbemiddelde mensen zelfs geen studiebeurs bekommen. Het is oorspronkelijk toch de bedoeling geweest om de studenten uit de zogenaamde lagere economische middelen toe te laten hun financiële beperkingen opzij te schuiven en zo het aan hen mogelijk te maken om te studeren aan het hoger onderwijs. Wel, die doelstelling kan binnen het huidige systeem onvoldoende gerealiseerd worden.»

Veto: Dat verwondert ons niets. Wij constateren alleen al dat men recht heeft op een maximumbeurs - die op zich al onvoldoende is - als men slechts een inkomen heeft van 60% van het Socio-

Vitaal Minimum. Mensen die daarboven zitten, maar nog flink beneden het Socio-Vitaal Minimum, krijgen nog niet eens de maximumbeurs. Zo vraag je toch om problemen?

Devenyns: «Natuurlijk zou men in de eerste plaats de minimumgrenzen moeten aanpassen. Minderbegoede gezinnen zouden veel gemakkelijker een maximale studiebeurs moeten bekommen. Bovendien zou er verzelfsprekend een jaarlijkse indeksatie van de studiebeurs moeten volgen. Op dit moment worden alleen de grenzen van de inkomenscategorieën van rechtgebonden op een beurs geïndexeerd. Een indeksatie van de beursbedragen zelf is dan ook een prioriteit.»

«Aan de andere kant ben ik voorstander van gecombineerde maatregelen. Het systeem zelf moet uitgezuiverd worden: een aantal scheefgegroeide situaties kan gemakkelijk aangepakt worden. Hiernaast zijn er ook onrechtvaardigheden die binnen het systeem opgelost kunnen worden. Zo heeft de Hoge Raad voor Studietoelagen een voorstel uitgewerkt om mensen met één of twee kinderen met uitsluitend een vervangingsinkomen een hogere beurs te geven. Dat voorstel zit momenteel geblokkeerd op het kabinet omwille van 'budgettaire moeilijkheden'».

«Een schromelijke fout wordt ook gemaakt tegenover een gezin waarvan de beide ouders gaan werken. Tweeverdieners vallen door hun inkomen haast automatisch buiten het bezuissysteem, maar nergens houdt men er rekening mee dat zij ook aanzienlijk meer kosten hebben. Trouwens, tweeverdieners zijn niet altijd gezinnen met een fabuleus inkomen. Meestal is het ook uit financiële noodzaak dat beide ouders werken gaan. In de toekomst zal dit probleem zich scherper stellen. De ontgoocheling bij zo'n mensen is dikwijls groot. Ik herinner me nog steeds het verhaal van een postbode, wiens vrouw ook een deeltijdse job had, en waarvan de kinderen dus geen recht hadden op een studiebeurs. Hij moet echter de cheques ronddragen van de beurzen, en was stomverbaasd toen hij merkte wie allemaal wel een studiebeurs kreeg, terwijl hij zelf uit de boot viel... Ik pleit dan ook voor een inhaalmaneuver voor tweeverdieners.»

Veto: In het jongste regeerakkoord van de Vlaamse Eksekutieve lezen we niets over indexaties, maar wel over het invoeren van een stelsel van studietoelagen. De studenten zijn daar allerminst gelukkig mee.

Devenyns: «Je moet 'studietoelagen' genuanceerd bekijken. Op zich heb ik daar niets tegen. Met de Sociale Dienst hanteren wij reeds jaren een systeem van studietoelagen. Sommige bidders - die geen recht meer hebben op een studiebeurs - kunnen bij ons onder bepaalde voorwaarden een studietoelening krijgen.»

«Ik ben dus voorstander van leningen als ze louter gebruikt worden als vangnet tegen de gaten in het systeem. Je kan hiermee heel gericht individuele situaties verderhelpen. Het is immers onmogelijk om een perfect, waterdicht stelsel te bedenken, waarin geen toevallige onrechtvaardigheid voorkomen. Indien men echter met leningen de studiebeurzen wil vervangen - ook maar gedeeltelijk - dan zeg ik echter nee. Daar ben ik volledig tegen, op dat gebied mogen geen toegevingen worden gedaan. De nefaste gevolgen van studietoeleningen zijn reeds genoeg aangetoond door verschillende studies.»

Veto: Er zit natuurlijk wel een maatschappelijke keuze achter een systeem van studietoeleningen. De vrijheid wordt dan meer aan het individu gegeven, heft het dan, en de Staat wordt ontvet.

Devenyns: «Bij leningen moet men enkele jaren na de studies beginnen met terugbetalen. Maar op dat moment betalen die gediplomeerden toch belastingen? Eigenlijk stelt zich hier een veel fundamenteel probleem. De voorstanders van leningen zien studenten louter als een persoonlijke investering: het individu werkt zich op. Een bezuissysteem gaat er echter van uit dat studerende jongeren een investering zijn die ten goede komt aan de hele maatschappij. In die optiek is het logisch dat de Staat zich ook garant stelt een stuk van de kosten te dragen.»

Walter Pauli

OM EEN STUDIEBEURS TE PAKKEN TE KRIJGEN

Ten Eerste: Je neemt je agenda en noteert dat alle formulieren uiterlijk voor 31 oktober 1989 bij de Dienst voor Studietoelagen in Brussel aankomen.

Ten Tweede: Je doet een persoonlijk getuigenonderzoek. Onderzoek eerst je nationaliteit. Zijn toegestaan: Belg, EEG-landen die in België werken, politieke vluchtelingen, vreemdelingen die hier tenminste twee jaar wonen.

Moeilijker is het onderzoek naar je fiscaal statuut. Raadpleeg hiervoor een info-formulier.

Ten Derde: Je bekijkt je palmars. Je moet een officiële vorm van hoger onderwijs volgen en vorig jaar geslaagd zijn. Je mag niet overschakelen - behalve enkele uitzonderingen - naar een 'lagere' richting. Na het doorlopen van een volledige cyclus van universitair onderwijs of HOBU-lange type krijg je geen studiebeurs meer.

Ten Vierde: Je gaat uit stelen. Je pikt de belastingsbrief van de persoon waarvan je ten laste bent. Pik het juiste formulier: dit van 1987. Kijk naar het cijfer achter 'Totaal van de netto-inkomen', en tel daar af afzonderlijke belastbare inkomsten bij op plus éénmaal het belastbare kadastraal inkomen van de student of de persoon waarvan hij ten laste is. Dit geldt niet voor het eigen woonhuis. Je mag enkele cijfers aftrekken: hypotekaire leningen, uitkeringen op onderhoud. Mag je niet in rekening brengen: giften en pensioensparen.

Volgens onze Gauss-kurve bekom je waarschijnlijk een bedrag tussen de vijfhonderd en de vijftien miljoen.

Ten Vijfde: Organiseer een familiefeestje. Je moet immers het aantal personen ten laste weten. De echtgeno(o)t(e) van het gezinshoofd is ten laste, alle personen - behalve jijzelf - die hogere studies volgen tellen dubbel. Gezinsleden die meer dan 60.000 fr. verdienen zijn niet meer ten laste, een overleden echtgeno(o)t(e) telt voor één ten laste indien de partner niet hertrouwd is; een flink gehandikapte (tenminste 66%) telt voor twee personen ten laste; een gehandikapte gezinshoofd voor één persoon ten laste; een broer-milicien of getuigenbezuurder voor één ten laste.

Schrijf de cijfers onder 'ten vierde' en 'ten vijfde' op een papertje en onthou ze. Neem een formulier van de Sociale Dienst met de barems'. Val je onder de minimumgrens, krijg je een maximumbeurs. (82.500 fr indien kotstudent). Val je boven de maximumgrens heb je bruce pte. De beurzen zijn dit jaar voor anderen. Zie je ertussen, heb je een andere beurs. Let wel: voor gehuwde of zelfstandige studenten gelden andere normen. Bevraag je.

Je hebt nu nog meer vragen dan vroeger. Op de Sociale Dienst in het Van Dalecollege (Naamsstraat 80, tel. 28.44.28) helpen ze je graag. Bij nacht en ontij, in weer en wind staan ze voor je klaar. Zolang het maar binnen de kantooruren is. (WP)

TEAROOM-SNACK
RESTAURANT

IRIS

Leuvens lekkerste flensjes
Leuvens pittigste koffie
Verrukkelijke snacks
Uitgelezen dagschotels
Alles dagvers
Alles met de glimlach

Vanderkelenstraat 27
tegenover de stadsbibliotheek

GRATIS

FEESTZAAL

KAPUCIJNENVOER 5

CAFE

Cuythoek

GRATIS

LENEN?

VOOR UW LENING
GAAT U BIJ
EEN SPECIALIST!

Op Famibank
kan men
altijd rekenen,
zegt papa.

Die moeten
daar nogal een
rekenknobbel
hebben.

FAMIBANK

DIVISIE CITIBANK BELGIUM N.V.

CAPTAIN COPY

«UW SPECIALIST IN FOTOCOPIES»

ALLE FOTOKOPIERWERK AAN DE BESTE PRIJZEN

NAAMSESTRAAT 115, LEUVEN - 016/23 61 60

PARKSTRAAT 34, LEUVEN - 016/29 04 63

OPENINGSIJEN : MAANDAG-VRIJDAG : 9-19 U., ZATERDAG : 10-16 U.

kwaliteit - service - snelheid - aan de juiste prijs

BUROSTOCK

De cash en carry kantoormeubelspecialist
Kolonel Begaultlaan 21, 3010 Leuven
(nabij Discoteek Manhattan)

☎ 016/29.06.05

Open dagelijks van 10-18 uur,
zaterdag van 10-13 uur,
maandag gesloten.

Kantoormeubilair
NIEUW
aan de prijs van
GEBRUIKT

Studentenprijs :		5327 Fr
bureel: 120×60×75		3865 Fr
comfortabele dactylostoel		9192 Fr
Totaal		

NU: 7.999 BTW in

GRATIS: 10 hangmappen

VERDER ALLES VOOR TOTAALINRICHTING VAN
STUDENTENKAMERS TEGEN DE LAAGSTE PRIJZEN

Telefoneer of bezoek ons voor verdere inlichtingen.

PUZZELS

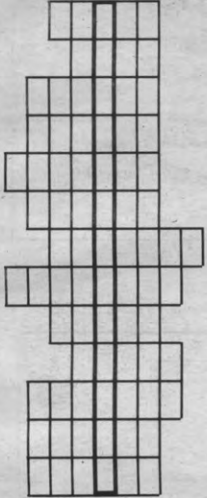
Een prijsje

Anagrammen: als je de letters in een andere volgorde plaatst, krijg je weer een woord. Bijvoorbeeld: dertien - dineert - intrede - intreed - tierden - tierend. Je mag bij het oplossen van de anagrammen zowel de voorkeur- als de toegelaten spelling gebruiken, zowel enkelvoud als meervoud, verbogen woorden en vervoegde werkwoorden.

Om het niet aartsmoelijk te maken, hebben we van drie van de vier puzzels de horizontale oplossingen tussen een aantal willekeurige andere woorden gemengd en dat lijstje hiernaast afgedrukt. Daar kan je je alvast mee oefenen, want van de vierde puzzel (je zoekt zelf maar precies uit welke) staan de woorden er niet tussen. Die mag je volledig zelf zoeken. En degenen die de oplossing vinden, mogen ze inzenden. We verloten een prijsje tussen de inzendingen.

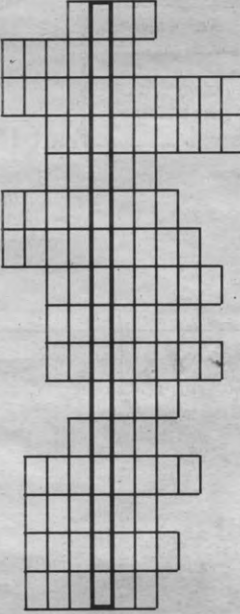
Er is natuurlijk ook een 'gewoon' kruiswoordraadsel. De oplossing daarvan vind je elders in dit blad. Daarvoor geven we dan ook geen prijs.

De oplossingen moeten binnen zijn voor vrijdag 29 september op ons redaktielokaal. Als je ze zelf binnen brengt, kan je van de gelegenheid gebruik maken om je abonnement voor 1989-90 in orde te brengen.

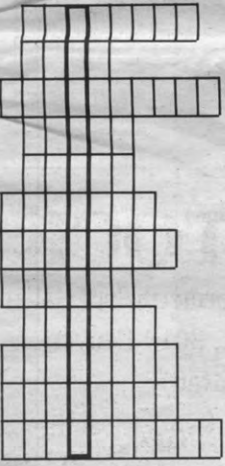
- ◁ smoel
- ◁ pink
- ◁ uitdos
- ◁ mosbed
- ◁ onteren
- ◁ sijpel
- ◁ tabasko
- ◁ labieler
- ◁ eraan
- ◁ brute
- ◁ piemels
- ◁ stilde
- ◁ sieren

△ protesteerden

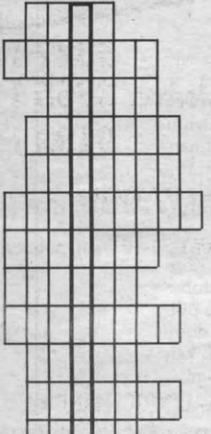
- ◁ veto
- ◁ vinder
- ◁ uitstoomden
- ◁ reidansen
- ◁ ruikt
- ◁ vriezend
- ◁ ongekamde
- ◁ schitter
- ◁ tsjonge
- ◁ geringer
- ◁ klos
- ◁ boer
- ◁ rondliep
- ◁ gevist
- ◁ respekt
- ◁ wandel

△ besluitvormingen

- ◁ vliegend
- ◁ rots
- ◁ doorbreken
- ◁ pruts
- ◁ leger
- ◁ beiaard
- ◁ saneerden
- ◁ verdun
- ◁ rotsen
- ◁ kakstoel
- ◁ nuloptie
- ◁ versoberen

△ overvleugeld

- ◁ spar
- ◁ pogende
- ◁ ijdel
- ◁ afvijlt
- ◁ fijnste
- ◁ reebokken
- ◁ atelier
- ◁ inpakt
- ◁ waarheen
- ◁ lekte
- ◁ scheelt
- ◁ enger

△ partijkassen

molligste dijle mest oontert kantlijn granduer tipje uitlopen zwelg distel stikheet romen levendig gesuste levensecht vitro uitgepikt rechterbuur puzzel aapie klikt onthaarde duwtje weverij pikant rasp slechte bruikbaar boekenrek masseur verscheping beginletter inpeperde inplakten bukt afoste verword oostkust relatie brevet keerzijde ring studio durven zaventem toespraak stro taart mensentaal neveneffect keelgat sonatine sekonde genre detacheer veer aankwekend haalbare onderhoud sanktie eerlijke beurt nette kokospalm steef onderbroek ontbloot vazal retraite snoeper doorloopt gepland dodecafonie zijwanden kouder doorzie dekor rustende benadruk arena gotiek observeren mocht spurt uitgeverij ketel doorlieten levensmoe knip katten vissersdorp overdekt nobel prutste onderonsje zandkuil serenade zwaveldamp thuiskomt bodems evenredig klungelend uitwek bebouw kwartels inning prikkaties bate stoffen lapmiddel alhier witblauw studie geopend nestkastje vaklui hitsig voorstel soms staatsbank benediktijn functionele gehijg onkwetsbare lepeltjes koeiedarmen alma rondvoelt kursusweek handtas uitdoen werkboekje verzen-gende oordeel sekskultuur eksterooog samenhoor grondlaag gelijnd pilse elfvoud aanhoudend delikate geofferd slome versimpelen uitvinden hevigst afkomst sloop festijn storen ontzegd weldadig fusie dopte simpele regel raamde zetels liberale vrede-bode sirene koelkast afkets aardbei kotbaas polair winter baar aantreft drukproef gedempt bankrover wijnpers huiskamer bolronnd weglicht omvormt vijftal vleesmolen tonale park koudvuur jeugdgroep kameraman maagdelijk zeewaardig oplage schoolrijpe bierbijkje weerhaan sandaal versterkt verlangd voltrek haakjes noteren zoeken schulp

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal - 1. deel van een voertuig - 2. kreet - nihil - 3. peis - markies - 4. rechtszekerheid - vet - 5. Marxistische term - 6. staaf - 7. voorzetsel - beroep - 8. bovenbeenblutsjes - 9. azijn - pers. vnv. - zwaardwalvis - 10. regen.

Vertikaal - 1. schipperenden - 2. nageslacht - pers. vnv. - opera van Verdi - 3. ibidem - pers. vnv. - 4. deel van een haven - 5. hevige - 6. gewichtsmaat - jongensnaam - 7. sieraad - seniorenkonvent - 8. elk zijn - beroep - 9. verslindend - land - 10. averse literatuur - munt

ALFASET
Coöperatieve Vennootschap

zet:

titelpagina's, affiches, uitnodigingen,
titels voor kring- & andere bladen

ZETWERK
Eens iets anders dan
plakletters

zet:

titelpagina's, affiches, uitnodigingen,
titels voor kring- & andere bladen

zet:

titelpagina's, affiches, uitnodigingen,
titels voor kring- & andere bladen

zet:

titelpagina's, affiches, uitnodigingen,
titels voor kring- & andere bladen

's Meiersstraat 5 3000 Leuven ☎ 016/22.04.66

BINNENHUISINRICHTING

- ☆ Vinylbekleding en vasttapijt
- ☆ Gordijnen en overgordijnen
- ☆ Behangpapier en verven
- ☆ Lusterie en kleinmeubelen
- ☆ Matrassen en studentenkamers

*De Specialist voor uw behang en schilderwerken,
in plaatsen van vasttapijt en vinylbekleding*

VRAAG GRATIS ADVIES

Vaart 15 - 3000-Leuven Tel. 016/22.76.07

OPEN: van maandag tot donderdag, van 10 tot 12 en van 13 tot 19 uur.
Vrijdag van 10 tot 12 en van 13 tot 20 uur.
Zaterdag doorlopend van 9.30 tot 18 uur.

TESISGIDS

Heren (v/m)
laatstejaars,

Waarom

PLAKLETTEREN?

(of misschien nog slechter)

als je de voorpagina van je
tesis ook kan laten

ZETTEN

Snel, goed en goedkoop.

bij Alfaset cv
's Meiersstraat 5
(eerste verdieping)
3000 Leuven

ALFASET
Coöperatieve Vennootschap

**HEEFT NU OOK EEN
LASERPRINTER**

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.04.66

BBL Student

Op naar de grootste onderscheiding.

Ben je student? Dan hebben we een goeie tip om het academiejaar met glans in te zetten: BBL Student. Een uniek pakket voor iedereen die wil studeren zonder zijn vrijheid te verliezen.

Vertrekpunt: een Zichtrekening en een BBL-Kaart. Zo is je geld dag en nacht beschikbaar. In België en in het buitenland. Nieuwe kleren? Benzine? Boeken? Een etentje? Vier cijfertjes op het klavier en de rekening is betaald.

Maar BBL Student is veel meer. Het Groene Boekje en drie kredietformules: het Vakantievoorschot waarmee je reis al voor je vakantiejob betaald is; het Studentenkrediet waarmee je afstudeert zonder ooit in geldnood te raken; het

Studentenkrediet Specialisatie voor de knapste bollen. En dat is nog niet alles! Er is een cursus Engels in de USA (de vrijheid geeft je inderdaad vleugels), een ultra compleet documentatiecentrum voor wie alles over economie en financiën wil weten, drie maanden gratis lectuur en een gunsttarief voor de belangrijkste tijdschriften. Dat allemaal is BBL Student.

Dus, geen minuut te verliezen. Kom van 15 augustus tot en met 31 oktober naar een BBL-kantoor. Je krijgt er je BBL Student verpakt in een prachtig doorschijnend koffertje*! Met de BBL kan je je van meet af aan onderscheiden.

*Aanbod geldig zolang de voorraad strekt.

TESISWIJZER

Dames (m/v)
laatstejaars,

Waarom

PLAKLETTEREN?

(of misschien iets beter)

als je de voorpagina van je
tesis ook kan laten

ZETTEN

Snel, goed en goedkoop.

bij Alfaset cv
's Meiersstraat 5
(eerste verdieping)
3000 Leuven

De BBL denkt aan u...

ER MOEST MEER HUMOR IN. Zeiden ze, op de redactievergadering. Haha. Dit is zo ongeveer het meest dome studentenblad dat er te vinden is. Artikels en interviews zijn doorwrochte doordenkers: cultuur, Palestijnen, vrouwen, sociale sektor, universitair beleid, politiek. U noemt het maar en we hebben er hier wel eens een gefundeerd artikel over geschreven. Luchthartigheid wordt geweerd als was het een automatisme. En als het dan toch eens wat vrolijker moet, worden het lullige foto-onderschriften of cynische rechtsbovens. Zelfs over de onmiskenbare, aangeboren frivoliteit van de kringbladen wordt er alleen maar *doordachte* kritiek gespuid. Het eerste nummer van het nieuwe akademiejaar wordt dan nog eens ekstra verzorgd.

Omdat u het bent, en waarschijnlijk eerstekanner. Voor u schrijft Veto namelijk met dat ietsje meer bezieling. U dient immers nog *gevormd* te worden.

U bent nog maar net ingeschreven aan De Universiteit, en u weet nu dat de maatschappij u nodig zal hebben, en u weet dus dat u, eens De Universiteit u 'vaarwel ende levst scone' toewijft, niet zomaar, vrijblijvend, in die maatschappij kan floreren, dat u de gemeenschap niet ten gronde kan dienen zonder op de uitwassen ervan een kritische, maar helende vinger te leggen. Natuurlijk kan u dat niet! U weet ook dat De Universiteit u tot die taak zal opleiden. Dat weet u dan verkeerd. De Universiteit leidt niet op tot een kritische houding. Maar dat weet u dus nog niet.

Ziedaar de opdracht, de bestaansreden van Veto. Temidden van de schier oneindige zee van jeugdige, kritiekloze naïpers aan deze universiteit heeft Veto, als deel van de huidige studentenbeweging, de morele plicht voor eerstekanners een mithoorn van maatschappijbewuste, kritische journalistiek te blijven. Veto opent doofpoten, licht sluiers op, blaast mistgordijnen van (politieke) retoriek weg. Veto leidt u zo op tot de leidersrol die voor u is weggelegd. De leider die geliefd wordt door zijn volk, maar verguisd door de politieke, financiële, religieuze, economische elite, omdat hij hun doen en laten met een kritisch oog bekijkt.

Voorwaar een schone taak. We doen het alleen voor frisse eerstekanners. De rest (tweedekanners, bidders, lissers, proffen) heeft bijna volledig de glinsterende uithangborden van het establishment voor waar genomen en voelt nu alleen maar meer een participatiedrang in die richting.

Dan past geen maatschappijkritische houding, natuurlijk. Maar wat u betreft, vertrouwen we er op dat u u minutieus elk artikel - ze informeren u alle wel over iets - ter harte neemt. En dat u dat zal blijven doen, een heel jaar lang. Sommigen doen het daarna ook nog. Ook voor hen schrijft Veto, maar met dat ietsje minder bezieling.

Veto beseft wel degelijk welk een taak ze daar op zich neemt. Vetomensen beseffen wel degelijk dat, als zij er de brui aan geven, het zaad van een heel potentieel aan kritische, progressief denkende jongeren op de rotsen gestrooid wordt. Veto is er zich wel degelijk van bewust dat ze een zware

verantwoordelijkheid draagt. Veto draagt u op haar schouders. Let op, dat is niet licht.

Veto heeft dan ook geen tijd voor humor. Vroeger, toen er nog genoeg medewerkers waren, toen er nog genoeg progressieven waren, was Veto af en toe grappig. Er was tijd voor. Naast de bekeringsdrang, die inherent is aan een studentenbeweging, kon er ook wel een lachje af. Er waren immers nog genoeg bekeerlingen - gemiddeld per dag bijvoorbeeld - om nog met een gerust gemoed met zichzelf en de anderen te kunnen lachen. Maar nu worden de heidenen, de slaven van het establishment, de rechtsen steeds talrijker, steeds driester ook. En de bekeerders steeds dunner gezaaid. De oogst zou groot kunnen zijn, maar arbeiders zijn er weinig. Het geweten van de natie brengt dan ook maar zelden meer een lach op de lippen van de lezer.

Maar er moest dus toch meer humor in, ten allen prijze. Vanaf dit jaar wil Veto immers echt aandacht besteden aan het potentieel lezerspubliek. En de lezer heeft humor gevraagd? Hij kan humor krijgen. Een kruiswoordraadsel bijvoorbeeld, of een denkspelletje. Dat is gelukkig niet al te vulgair plezier, dus over die toegeving raken we hier moeiteloos heen. Er komen kartoons. Goede. Een kolom. Iets als Antihrens in De Morgen, of Manu Ruys in De Standdaard. Humo-Lanoye zelfs, wie weet. U schrijft verdomme uw kolommen zelf maar. Wij hier hebben geen tijd.

KLAPSTUK

★ *Mikrokosmos* van Rosas (koreografie A.T. De Keersmaecker) op 1/10 om 20.30 uur in de Stadschouwburg.

★ *Bei mir bist du schön* van Wo bist ist (kor. Karlon Fonteyn) op 4, 5, 6 en 10/10 om 20.30 u en op 9/10 om 22.30 u in Vlammingenstraat 83.

★ *O Boom* van Les Ballets C de la B (kor. Alain Platel) op 7, 9 en 10/10 om 20.30 u in het Arenberginstituut.

★ *Lijn 9* op 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 24 en 25/10 om 18.00 u in het Stuc.

★ *Quarere* van Mal Pelo (kor. Maria Muñoz en Pep Ramis) op 11, 13, 14 en 16/10 om 22.30 u in het Stuc.

★ *Ishi-no-hana* van Cie Karas (kor. Saburo Teshigawara) op 12 en 13/10 om 20.30 u in de Stadschouwburg.

★ *Het Heengaan* van Jan Ritsema (regie Jan Ritsema) op 12/10 om 22u30 en op 13 en 14/10 om 20.30 uur in Vlammingenstraat 83.

★ *La Anqa* van Cie Jean-François Duroure (kor. J.F. Duroure) op 14/10 om 20.30 uur in de Stadschouwburg.

★ *La maison des plumes vertes* van Cie Jean-François Duroure (kor. J.F. Duroure) op 16/10 om 20.30 uur in de Stadschouwburg.

★ *Cosmono Nox* van Cie Jean-François Duroure (koreografie J.F. Duroure) op 18/10 om 20.30 u in de Stadschouwburg.

★ *Capricieuse* van Roxane Huilmand (kor. Roxane Huilmand) op 17, 18 en 19/10 om 20.30 u in Vlammingenstraat 83.

★ *Wittgenstein Incorporated* van Jan Ritsema en Johan Leysen (regie Jan Ritsema) op 18 en 19/10 om 20.30 u in het Stuc.

★ *Anima* van Cie Astrakan (kor. Daniel Larrieu) op 20 en 21/10 om 20.30 u in de Stadschouwburg.

★ *New Demons* van Lalala Human Steps (koreografie Edouard Lock) op 23, 24 en 25/10 om 20.30 uur in de Stadschouwburg.

De grap van de slaagcijfers

Deelnemen is belangrijker dan slagen

Op haar vergadering van 8 mei heeft de Akademische Raad definitief beslist om de slaagcijfers van het akademiejaar 1987-1988 niet vrij te geven. Daarmee komt er waarschijnlijk ook voorgoed een einde aan de publicatie van slaagcijfers van de KU Leuven die sinds 1980 verzorgd worden door de Dienst Universitair Onderwijs (DUO). Er speelt zich momenteel op het rektorat namelijk een controverse af rond de slaagcijfers van de afgelopen jaren waarvan men liever niet heeft dat ze de pers haalt. Dat heeft zo zijn redenen. Het is al langer bekend dat de slaagpercentages de afgelopen jaren in de meeste richtingen stelselmatig gedaald zijn. En de afgelopen juli-zittijd heeft opnieuw onrustwekkende resultaten opgeleverd.

Sinds DUO in 1980 begonnen is met de stelselmatige publicatie van slaagcijfers, is de KU Leuven de enige Vlaamse universiteit die konsekwent haar slaagcijfers vrijgeeft. Of beter: vrijgaf. Toen DUO in januari van dit jaar de cijfers van het akademiejaar 1987-1988 verzameld en geanalyseerd had, besloot het rektorat die voorlopig in beraad te houden. De motivatie daarvoor is duidelijk: andere uniëfs publiceren ook geen slaagcijfers, alleen de KU Leuven zal dus onder negatieve reclame lijden als de cijfers laag zijn. Vice-rektor Deruyttere verwoorde het in april zo: "Alleen Leuven brengt zijn slaagcijfers naar

buiten. Andere universiteiten doen het niet. De pers en allerlei instanties commentariëren die dan en dat is niet altijd ten gunste van onze universiteit. Het zijn toch commentaren die dikwijls niet verantwoord zijn. Moeten wij dan naïever of masochistischer zijn dan andere universiteiten?"

Dat standpunt valt gedeeltelijk te begrijpen. Binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) is er al lang geleden de afspraak gemaakt om open te zijn over de slaagcijfers, maar omdat niemand zich daaraan houdt heeft de KU nu besloten dat ook niet meer te doen. Maar zo'n politiek lost natuurlijk helemaal

niets op, integendeel zelfs.

In plaats van dat de discussie op een breed forum gevoerd wordt, blijft alles nu beperkt tot het kringetje van profen en beleidsmensen. Geen enkele studentenvertegenwoordiger beschikt nog over recente slaagcijfers. De laatste daten van het akademiejaar 1986-1987. Het is zelfs al niet meer gewenst dat er over de problematiek geschreven wordt. In het verslag van de Akademische Raad van 8 mei lezen we: "De Rector bevestigt dat de Akademische Overheid alsnog de publicatie van een verslag van Examenstatistiek heeft ingehouden. Men betreurt de publicatie van een artikel terzake in het studententijdschrift "Veto" (...)"

Ondertussen ziet het er naar uit dat ook de slaagcijfers van het lopende akademiejaar in de archieven zullen verdwijnen. Naar wij van verschillende zijden konden vernemen is het rektorat namelijk niet erg 'opgetogen' over de slaagcijfers van de juli-zittijd. Over de hele universiteit gerekend zijn 1658 van de 5080 eerstejaars geslaagd, dat is ongeveer 32,5%. Voor een eerste zittijd is dat nog net te doen. Het probleem zit

echter in de onderscheiden fakulteiten. Op verschillende plaatsen schijnen de slaagcijfers in de eerste kandidatuur bijzonder laag te zijn. De eerste kandidatuur Politieke Wetenschappen bereikt een triest dieptepunt met 15% geslaagden. Ook verschillende richtingen binnen L&W zouden dat cijfer benaderen. Veel meer informatie konden we niet verzamelen. Verwonderlijk is dat niet. Telkens opnieuw kregen we in de fakulteiten te horen dat ze daar niet over de slaagcijfers beschikten, "maar dat ze wel op het rektorat te krijgen zijn". Onzin natuurlijk, want het rektorat krijgt zijn cijfers juist van de fakulteiten. Tot we van een goede ziel vernamen dat hij vanuit het rektorat de opdracht gekregen had geen slaagcijfers aan de pers bekend te maken. Hij had er zelfs nog een extra telefoontje van het rektorat bovenop gekregen.

Paniek

Wat is er dan gebeurd? Men wil op het rektorat duidelijk niet dat de slaagcijfers uit bepaalde richtingen bekend raken. Zo schrijft rektor Dillemans op 18 juli een brief naar alle dekanen met de volgende mededeling: "Geachte Collega's, ik verneem van diverse zijden dat journalisten op verschillende plaatsen informeren welke de examenresultaten zijn voor bepaalde specifieke studiejaren. Ik verzoek dat geen afzonderlijke resultaten meegedeeld worden aan de pers en dat de journalisten doorverwezen worden naar het rektorat. Wij zullen dan enkel de totale *Le kandidatuur Le zittijd* voor de hele universiteit meedelen en argumenteren dat de afzonderlijke resultaten voor één zittijd per studiejaar niet erg significant zijn. Het spreekt vanzelf dat we paniekerige persberichten over afzonderlijke resultaten per studiejaar best kunnen missen."

Dat de resultaten van één zittijd niet echt significant zijn, daarvoor valt wel iets te zeggen. Maar het slaagcijfer voor de hele universiteit is dat al evenmin. Bovendien kunnen cijfers van eerste zit wel degelijk een aanduiding geven van wat we te verwachten hebben voor het globale resultaat. En ze geven allicht aanwijzingen of de dalende trend van de laatste jaren zich verderzet. De beperkte gegevens die wij konden verzamelen geven alvast geen hoopvol beeld.

Ondertussen zou men er op het rektorat aan denken (nog maar eens) een werkgroep op te richten die zich over het hele probleem moet buigen. Een broodnodig initiatief, want de slaagcijfersdiscussie gaat al jaren mee. Hopelijk worden er studenten uitgenodigd om mee te discussiëren. En krijgen die eindelijk de beschikking over recente slaagcijfers.

Erik Paredis

Als de dalende trend zich verderzet, slaagt binnenkort niemand meer aan deze unief. Maar wees gerust: je zult het niet eens weten. (Foto Roel Ruttens)